ಶ್ರೀಮಜ್ಜಗದ್ಗುರು ಪಂಚಾಚಾರ್ಯಾಃ ಪ್ರಸೀದಂತು.

ಕುಷ್ಟಗಿ ಹಿರೇಮಠದ

ಶ್ರೀಚನ್ನಬಸವಸ್ವಾಮಿಗಳ ಪುರಾಣವು.

(ಭಾಮಿನೀ ಷಟ್ಪದಿ.)

ಗ್ರಂಥರಚನಾಕರ್ತೃಗಳು
ಶ್ರೀಶಾಂತವೀರ ಶಿವಾಚಾರ್ಯ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳು
ಚವದಾಪುರೀ ಹಿರೇಮಠ, ಗುಲ್ಬುರ್ಗಾ.

ಪ್ರಕಾಶಕರು.
...ಗ್ರಂಥದ ವಿಶಿಷ್ಟಪಕ್ಕನ್ನು ಪಡೆದಿರುವ
...ನಸ್ಯಾಟ ರುದ್ರಸ್ವಾಮೀಮಠದ
...ದ್ರಸ್ವಾಮಿಗಳು.

...ವ ಮುದ್ರಣಾಲಯ, ಯಾದಗಿರಿ.

ಶಕ ೧೮೫೮.

ಕ್ರಯ ೧-೧೨-೦

Q:332 275
33[illegible]0
Shantaveer Shivachar-
ya Mahaswmy.
Sri Chan[illegible]abasa[illegible]a-
mi puran.

ಶ್ರೀಮಜ್ಜಗದ್ಗುರು ಪಂಚಾಚಾರ್ಯಾಃ ಪ್ರಸೀದಂತು.

ಕುಷ್ಟಿಗಿ ಹಿರೇಮಠದ

ಶ್ರೀಚನ್ನಬಸವಸ್ವಾಮಿಗಳ ಪುರಾಣವು.

(ಭಾಮಿನೀ ಷಟ್ಪದಿ.)

ಗ್ರಂಥರಚನಾಕರ್ತೃಗಳು
ಶ್ರೀಶಾಂತವೀರ ಶಿವಾಚಾರ್ಯ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳು
ಚವದಾಪುರೀ ಹಿರೇಮಠ, ಗುಲ್ಬುರ್ಗಾ.

ಪ್ರಕಾಶಕರು.
ಈ ಗ್ರಂಥದ ವಿಶಿಷ್ಟಹಕ್ಕನ್ನು ಪಡೆದಿರುವ
ರಂಗಮ್ಮನಪ್ಯಾಟಿ ರುದ್ರಸ್ವಾಮೀಮಠದ
ರುದ್ರಸ್ವಾಮಿಗಳು.

ಶ್ರೀ ಶಂಕರಾನಂದ ಮುದ್ರಣಾಲಯ, ಯಾದಗಿರಿ.

ಶಕ ೧೮೫೮.

ಕ್ರಯ ೧-೧೨-೦

ಈಪುರಾಣದ ಸರ್ವಸ್ವಾಮ್ಯ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು
ರಂಗಮ್ಮನಪ್ಯಾಟಿ ರುದ್ರಸ್ವಾಮಿಮಠದ
ರುದ್ರಸ್ವಾಮಿಗಳವರಿಗೆ
ನಮ್ಮಿಂದ ಒಪ್ಪಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಈ ಪುರಾಣವು
ಯಾದಗಿರಿಯಲ್ಲಿರುವ
ಶ್ರೀಶಂಕರಾನಂದ ಮುದ್ರಣಾಲಯದಲ್ಲಿ
ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

[ದೊರೆಯುವ ಪತ್ತಾ]

ಶ್ರೀಚನ್ನಬಸವಸ್ವಾಮಿಗಳ ಪುರಾಣ	೧—೧೨-೦
ಶ್ರೀಚನ್ನಬಸವಸ್ವಾಮಿಗಳ (೧೦೮) ನಾಮಾವಳಿ	೦—೩—೦

ಚವದಾಪುರೀ ಹಿರೇಮಠ, ಗುಲ್ಬುರ್ಗಾ.
ರುದ್ರಸ್ವಾಮಿಮಠ, ರಂಗಂಪೇಟ.
ಧರ್ಮಾಭಿಮಾನಿಗಳು ತ್ವರಿಮಾಡಿ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು

ನನ್ನ ಬಿನ್ನಹ.

ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ದಿನದಿನಕೆ ವಿದ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತ ನಾನಾವಿಧದ
ಕಲಾಕೌಶಲ್ಯಗಳನ್ನು ಬಲ್ಲ ರಸಿಕಜ್ಞರಾದ ವಿದ್ಯಾವಂತರ ಹೊ
ಸ ವಿಚಾರಗಳಿಂದೊಡಗೂಡಿದ ಅರ್ಥಗರ್ಭಿತ ಭಾವಗರ್ಭಿತಗಳಾ
ದ ಗದ್ಯಪದ್ಯಾತ್ಮಕ ಗ್ರಂಥಗಳೂ ದ್ವಾದಶಾದಿತ್ಯರಂತೆ ದಶ
ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿರುವೀಕಾಂತಿಮಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನನ್ನೀಗ್ರಂಥರೂಪವು
ಮಿಣುಕುಹುಳದಕಡೆಗೆ ಯಾರಲಕ್ಷ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ? ಮಹಿಮರ ಮಹತ್ವ ಪ್ರಕಾಶದಿಂ
ದಲೇ ಮುಂದೆಬರಬೇಕು, ನಾನು ೧ಂಗಮ್ಮನಪೇಂಟಿ ರುದ್ರಸ್ವಾಮಿಮಠದ ಪ
ಡ್ವಿಡೀ ಸೂತ್ರಾನುವರ್ತಿಗಳಾದ ಹಂಪಯ್ಯ ಬಸವಮ್ಮನವರ ಗರ್ಭಸಂಭವನಾ
ದ ರಃಜೋಟಿದೇಶಿಗನು. ನನಗೆ ಕುಷ್ಟಿಗಿ ಹಿರೇಮಠದ ಕರಿಬಸವಸ್ವಾಮಿಗಳ
ಕರಕಮಲೋದ್ಭವರಾದ **ಶ್ರೀಗುರು ಚನ್ನಬಸವಸ್ವಾಮಿಗಳು** ದೀಕ್ಷಾ ಮೋ
ಕ್ಷಾಧಿಕಾರೀಗುರುಗಳಾಗಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದರು ಮುಂದೆ ಕಲಬುರ್ಗಿ ಚವದಾಪುರೀ
ಹಿರೇಮಠ ಪಡ್ವಿಡೀ ಸೂತ್ರದ ಚರಸ್ಥಿರ ಪಟ್ಟಾಧಿಕಾರವು ಶಕ ೧೮೪೦ ರಲ್ಲಿ
ಸರ್ವಾನುಮತದಿಂಧ ನನಗೆ ದೊರಕಿತು, ಆಮೇಲೆ ಗುರುಗಳ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ
ಚನ್ನಬಸವಸ್ವಾಮಿಗಳ ಪುರಾಣವನ್ನು ಯಥಾಶಕ್ತಿ ಲಿಖಿಸಲಾಗಿದೆ, ಇದರಲ್ಲಿ
ಛಂದೋಭಂಗಾದಿ ದೋಷಗಳಿದ್ದರೆ ಧರ್ಮಜ್ಞರಾದ ಪಂಡಿತರು ಪರಿಶೋಧಿಸಿ
ತಿದ್ದಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಕೋರಿಕೆ.

ಈಪುರಾಣವು ಮುದ್ರಣವಾಗಿ ಮುಂದೆಬರಲು ಸಹಾಯಮಾಡಿದ ಸದ್ಭ
ಕ್ತರು:— ಗಂಗಾವತಿ ತಾ|| ಹಗೇದಾಳ ದೇಸಾಯಿ ಶ್ರೀ ಅಮರಪ್ಪನವರ
ಪುತ್ರ ಯಲಬುರ್ಗಿ ತಾ|| ಕಂದಕೂರ ಮಾ|| ಪಾ|| ಶ್ರೀ ರುದ್ರಗೌಡರ ಧರ್ಮ
ಪತ್ನಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಯಮುನಾಬಾಯಿ ಈವರು ಖರ್ಚಿನಲ್ಲೆರಡುಭಾಗವನ್ನು, ಸಿಂ
ಧನೂರ ತಾ|| ಗುಡುದೂರ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧನಗೌಡರ ಸುಪುತ್ರಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಬಸವಮ್ಮ
ನವರು ಒಂದುಭಾಗವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಟ್ಟಿರುವದರಿಂದ ಈ ಉಭಯ ಗುರುಭ
ಕ್ತೆಯರ ಸಹಾಯವು ಸ್ತುತ್ಯ ದಾನವೆ ಸುತ್ತದೆ. ಈ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿರುವ ಸಮಸ್ತ
ಸುಂದರ ಬ್ಲಾಕುಗಳಿಗೆ ಹತ್ತಿದ ಖರ್ಚನ್ನು ದೇವದುರ್ಗ ತಾ|| ರಾಮದುರ್ಗದ
ಆಬಕಾರೀ ಹನುಮಪ್ಪನವರು ಕೊಟ್ಟಿರುವರು. ಇಂಥಾ ಧರ್ಮಾಭಿಮಾನಿಗಳ
ಸಹಾಯದಿಂದೀಪುರಾಣವು ಪ್ರಕಟವಾಗಿ ಸಮಸ್ತ ಸಜ್ಜನರ ನೇತ್ರಾನಂದ
ಕರ್ಣಾನಂದ ಮನಾನಂದ ವಾಗುವಂತೆಮಾಡಿದ ಆ ಶಿವಾನಂದದ ಸುಖವು ಸರ್ವ

ದಾ ಸಹಾಯ ಕರ್ತೃಗಳಿಗೆ ಇಷ್ಟಾರ್ಥ ಸಿದ್ಧಿಯ ಆನಂದವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕಾಪಾಡುತ್ತಿರಲೆಂದು **ಶ್ರೀಗೌರೀ ಶಂಕರರನ್ನು** ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವೆವು.

ಕಲಬುರ್ಗಿ ಚವದಾಪುರೀ ಹಿರೇಮಠದ ಚರಸ್ಥಿರ
ಪಟ್ಟಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದ
ಶ್ರೀಶಾಂತವೀರಸ್ವಾಮಿಗಳು.
(ಉರ್ಫ್ ರಾಚೋಟೆಪ್ಪನವರು)

ಕಲಬುರ್ಗಿ ಚವದಾಪುರೀ ಹಿರಿಮಠದ ಚರಪಟ್ಟಾಧ್ಯಕ್ಷ
ಶ್ರೀಶಾಂತವೀರಸ್ವಾಮಿಗಳು.
(ಉರ್ಫ ರಾಚೋಟೆಪ್ಪನವರು)

ಈ ಪುರಾಣದ ಬಗ್ಗೆ,

ಪಂಡಿತರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು.

ಜಗತ್ತಿಗೆ ಆನಂದವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವದರಲ್ಲಿ ಕವಿ, ಗಾಯಕ, ಚಿತ್ರಕಾರರು, ಗಣ್ಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅದರಲ್ಲೂ ರೀತಿ ನೀತಿ ಪ್ರೀತಿಗಳ ಮೂಲಕ ಸನ್ಮಾರ್ಗವನ್ನುಪದೇಶಿಸಿ ಶಾಶ್ವತಾನಂದವನ್ನೀಯುವ ಕವಿಯೇ ಜಗದ್ವಂದ್ಯನಾಗಿರುವದು ವಿಶ್ವವಿಶ್ರುತವಷ್ಟೆ!

ಶಿವಶರಣರ ಶಿವಭೂಮಿಯಾದ ಕಲಬುರಿಗೆಯ ಬ್ರಹ್ಮಪುರ ಬೃಹನ್ಮಠಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಷ||ಬ್ರ|| ಶ್ರೀ ಶಾಂತವೀರಶಿವಾಚಾರ್ಯರು "ಕವಿರ್ಜಾಯತೇ ನತುಕ್ರಿಯತೇ" ಎಂಬಂತೆ ಸ್ವತಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಕವಿಗಳಾಗಿರುವರೆಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಅವರ ಧಾರಾಪ್ರವಾಹ ಕವಿತಾ ಧೋರಣಿಯೇ ಹೇಳುವಂತಿದೆ. ಅವರ ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ ಕೃತ್ರಿಮತೆಯ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು.

ಕವಿನಿರ್ಮಾಣವನ್ನು ಪರಿವರ್ತನ ಗೊಳಿಸಬಾರದೆಂಬ ನಂಬುಗೆಯು ಬಲವಾಗಿದ್ದರೂ ಪ್ರಥಮದರ್ಶನದಲ್ಲಿಯೇ ದೊರೆತ ಅವರ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಮೀರಲಾರದೆ ಈ ಪುರಾಣದ ಪೂರ್ವಭಾಗವನ್ನು ಯಥಾಮತಿ ಪರಿಶೋಧನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ಕವಿಯ ಕಲ್ಪನಾಲತೆಯು ಪಂಡಿತನ ಪರಿಶೀಲನಾ ಶೂಲದಿಂದ ಕಳೆಗುಂದುವದು ಸಹಜವಾದರೂ ಪುರಾಣಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ ಶಬ್ದಾರ್ಥಭಾವ ದೋಷಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಛಂದೋ ದೋಷಗಳು ಪ್ರಬಲ ವಾದವುಗಳೆಂಬ ಗುರಿಯಿಂದಲೇ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ನೋಡಲಾಗಿದೆ. ಸಾಧ್ಯವಾಗದ ಸ್ಥಲಗಳನ್ನು ಬಿಡುವದೊಂದೇ ಉಪಾಯವಾಗಿತ್ತು. ಮಿತಿಮೀರಿದ ದೋಷಾನ್ವೇಷಣವು ಮಹಾಕವಿಗಳ ನಿರ್ಮಿತಿಯನ್ನೇ ಎಣಿಸದಿರುವಾಗ "ಅಧಿಕಾರ ತಾರತಮ್ಯ" ವೆಂಬ ಧ್ವನಿಯನ್ನಾದರೂ ಕೇಳುವಂತಿಲ್ಲ.

ಪರಮ ತಪೋನಿಧಿಗಳೂ ಗುರುಕುಲ ಶಿಖಾಮಣಿಗಳೂ ಆಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಚನ್ನಬಸವಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಅಲೌಲಿಕ ಮಹಿಮೆಗಳು ಸ್ವನೇತ್ರಾನುಭೂತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ವಿಶೇಷವಿಶ್ವಾಸವನ್ನಿರಿಸುವ ಆಧುನಿಕ ಸ್ವೇಚ್ಛಾಚಾರಿಗಳಿಗೆ ವಿಪರೀತವಾಗಿ ಕಂಡರೂ ವಿವೇಕಿಗಳಿಗೆ ವಿಶುದ್ಧವಿಜ್ಞಾನ ತೋರುವದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ.

ಗುರುಗಳ ಉರುತರ ಮಹಿಮೆಗಳನ್ನು ಪುರಾಣರೂಪವಾಗಿ ಜಗತ್ತಿಗಿತ್ತ ಶ್ರೀ ಶಾಂತವೀರ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳು ಧನ್ಯರಾದಂತೆ ಈ ಸತ್ಕಥೆಯ ಶ್ರವಣಮನನಾಚರಣೆಗಳಿಂದ ಸಾತ್ವಿಕರು ಜನ್ಮ ಸಾಫಲ್ಯವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಲೆಂದು ಹಾರೈಸುವ,

ಶಕ|| ೧೮೫೮ ವೈ||ಬ||೧೪
ಸಜ್ಜನಲಾಲ್ ಸ್ಟ್ರೀಟ್
ಶಿಕಂದರಾಬಾದ ದಕ್ಕನ್

ಚಿ. ಮು. ವೀರಭದ್ರಶಾಸ್ತ್ರಿ
ಪ್ರಿನ್ಸಪಾಲ್
ಶಂ. ಸಂ. ಕಾಲೇಜ, ಯಾದಗಿರಿ.

ಈ ಪುರಾಣವನ್ನು ಪೂರ್ಣನೋಡಿದೆನು. ಇದರಲ್ಲಿಯು ಮಧುರ ಹಾಗೂ ಸರಳವಾದ ಕವಿತಾಶೈಲಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ. ಕಥಾನಾಯಕರು ತಪಸ್ವಿಗಳೂ, ಮಹಾತ್ಮರೂ ಆಗಿದ್ದರೆಂಬ ಸಂಗತಿಯು ಯಥಾರ್ಥವಾದದ್ದು. ಗುರುಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಈಪುರಾಣವನ್ನುರಚಿಸಿ ತಮ್ಮಜನ್ಮವನ್ನು ಸಾರ್ಥಕನಾಡಿಕೊಂಡ ಕಲ್ಬುರ್ಗಿ ಹಿರೇಮಠದ ಪಟ್ಟಾಧ್ಯಕ್ಷ ಶ್ರೀಶಾಂತವೀರಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಕರ್ತವ್ಯವು ಸ್ತುತ್ಯವಾದದ್ದು .

ಶಾಲಾಮಠೀಯ ಬಸವಪ್ಪಶಾಸ್ತ್ರಿ
ಮುಸಿಗಿ.

ಶ್ರೀ ಶಾಂತವೀರಸ್ವಾಮಿಗಳಿಂದ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಪುರಾಣವನ್ನು ನೋಡಲಾಯಿತು' ಇವರು ಈಪುರಾಣವನ್ನು ಅರ್ವಾಚೀನ ಪಂಡಿತಕವಿ ಪ್ರಿಯಗಳಾದ ಔಚಿತ್ಯವಿಲ್ಲದ ಸಾದೃಶ್ಯಾದಿಗಳಿಂದ ಗರ್ಭಿತವಾದ ಶ್ಲೇಷವಿರೋಧಾಭಾಸ ಯಮಕಪರಿ ಸಂಖ್ಯೆಮೊದಲಾದ ಅಲಂಕಾರದ ಗಂಟು-ಕೊಂಟುಗಳು ಇಲ್ಲದ ಪ್ರಾಚೀನ ಕವಿಗಳ ಧೀರ್ಘವಾಕ್ಯಪದ್ಧತಿಯನ್ನನುಸರಿಸದೆ ತಿರುಳ್ಗನ್ನಡದ ಮೃದುಮಧುರವಾದ ನುಡಿಗಳಿಂದೊಡಗೂಡಿದ ಹೊಸ ಬೆಡಗಿನ ವಾಕ್ಯರಚಣೆಯಿಂದ ವಾಚಕರ ಚಿತ್ತವನ್ನಾಕರ್ಷಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿರುವರು ಹಾಗೂ ಪದ್ಯಗಳು ವಾಕ್ಯಗಳು ಸಹಾ ಬಹು ಸರಳವಾಗಿರುವದರಿಂದ ಓದುವಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಕಥಾನುಭವ ಭಾವನೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತವೆಂಬುವದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪರಮಾನಂದವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತ ದೆಂಬುದೇ ಇವರ ಪುರಾಣದ ಗುಣವು ಹೇಗೆಂದರೇ: – ಪದ್ಯಗಳ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಬಾಯಿಂದ ಮಾತುಗಳು ಹೊರಟಂತೆ ನಿರರ್ಗಳವಾಗಿ ಹೊರಡುತ್ತಿರಬೇಕಲ್ಲದೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ತಡೆದು ತಡೆದು ಪ್ರಯಾಸಪಟ್ಟು ಬರೆಯುತ್ತಾ ಸುಮ್ಮನೆ ವಿಶೇಷಣಗಳ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಗಳ ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೊರುವದು ಉತ್ತಮಕವಿತೆಯ ಲಕ್ಷಣವಲ್ಲ ಕವಿಗಳ ಜಾಣತನವು ಇದರಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವದು. ಇಂಥಾ ಕವಿತಾಗುಣದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಶ್ರೀಶಾಂತವೀರ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳವರಿಂದ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಈಪುರಾಣವು ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಆಚಂದ್ರಾರ್ಕವಾಗಿ ಬೆಳಗಲಿ. ಇಂತಹ ಕವಿಗಳು ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕವಾಗಿ ತಲೆದೋರಲಿ.

ಮಂಗಾಪೂರಮಠದ. ಬ್ರ॥ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಾಂತಿ
ಚಂದ್ರಶೇಖರಶಾಸ್ತ್ರಿ ವಿದ್ವಾನ್
ವೇದಪಾಠಶಾಲಾಧ್ಯಾಪಕ ತಾಂಡೂರು.

ಈ ಪುರಾಣವನ್ನು ಸಾದ್ಯಂತವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿರುವೆನು ಕವಿತಾಸರಣಿಯು ಸರಸವಾಗಿರುವದೆಂದು ಹೇಳಲು ಸಂತೋಷವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಛಂದೋಭಂಗಾದಿ ದೋಷಗಳಿದ್ದರೂ ಆಧುನಿಕ ಕವಿಗಳು ಛಂದೋಲಕ್ಷಣವನ್ನು ವಿಚಾರಿ ಓದುಗರಿಗೆ ಸುಲಿದ ಬಾಳೆಯಹಣ್ಣಿನಂತೆ ಸರಸವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ರಚಿಸುವರೆಂದು ಬೇರೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಕಥಾನಾಯಕರು ಮಹಿಮಾಶಾಲಿಗಳಾಗಿದ್ದು ೩೦೦ ವರ್ಷ ಬಾಳಿರುವರೆಂದು ಜನಜನಿತವಾಕ್ಯವನ್ನು ಬಹುಜನರಿಂದ ಕೇಳಬಲ್ಲೆವು. ರಚಯಿತೃಗಳಾದ ಕಲ್ಬುರ್ಗಿ ಬೃಹನ್ಮಠದ ಪಟ್ಟಾಧ್ಯಕ್ಷ ಶ್ರೀಸಾಂತವೀರಸ್ವಾಮಿಗಳ ಕರ್ತೃತ್ವವು ಶ್ಲಾಘನೀಯವಾದದ್ದು.

ಗೋಪ್ಯಾಳಮಠೀಯ

ಬಸವರಾಜಶಾಸ್ತ್ರಿ ನಾಯಕಲ್ಲು.

(ವಿಷಯಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆ.)

೧ ನೇ ಸಂಧಿ ಪುಟಗಳು.

ಇಷ್ಟದೇವತಾ ಸ್ತುತಿ, (೧)
ಗುರು ನಿರೂಪಣೆ, ಪುರಾಣ ರಚನಾಪ್ರಾರಂಭಃ,
ಶ್ರೀಶೈಲಮಹಿಮೆ,

-೨-ನೇ ಸಂಧಿ,

ಶ್ರೀಶೈಲ ವರ್ಣನೆ, (೯)
ಕರಿಬಸವ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಋಷಿಗಳಿಗೆ ಶಿವಯೋಗ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಬೋಧಿಸುವರು,
ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನು ಕರಿಬಸವ ಸ್ವಾಮಿಗಳನ್ನು ಭೂಲೋಕದ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಕಳುಹಿಸುವರು,

-೩-ನೇ ಸಂಧಿ,

ಆನೇಗುಂದಿಯ ಅರಸನ ಬಳಿಗೆ ಬರುವರು, (೧೮)
ಅಮವಾಸೆ ದಿವಸ ಚಂದ್ರನನ್ನು ತೋರಿಸುವರು,
ಮುಂದಿನ ಬೋವೆಯರಿಲ್ಲದೆ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯಲ್ಲಿಮೆರೆದು ಬರುವರು,
ರಾಜಮನ್ನಣೆಗಳು,,

-೪-ನೇ ಸಂಧಿ,

ನಿಡಮಾಮಡೆಯ ಮುಂದೆ ತೋಟದಲ್ಲಿಯ ಗಿಡಗಳು ಬಾಗಿ ಫಲಗಳನ್ನು ಕೊಡುವವು, (೨೮)
ಕುಪ್ಪೆಗಿಯ ಮುಂದೆ ಅನುಷ್ಠಾನ, ಉಕ್ಕಿನ ಶೂಲವನ್ನು ಚಿಗಿಸುವರು,
ಮಳೆಯನ್ನು ಸುರಿಸುವರು,,

-೫-ನೇ ಸಂಧಿ,

ವಿಜಾಪುರದಲ್ಲಿ ಅನಂತಲೀಲೆ, (೪೨)
ಗೋಡೆಯನ್ನು ಆನೆಯಂತೆ ನಡಿಸುವರು,
ಬಾದಶಹನ ಮನ್ನಣೆಯು,
ಘಟಪ್ರಭಾ ನದಿಯು ತುಂಬಿ ಹರಿಯುತ್ತಿರಲು ಕಂಬಳಿಯನ್ನು ಹಾಸಿ ಕುಳಿತು ದಾಟುವರು,
ಮುಧೋಳ ರಾಜನಿಂದ ಮನ್ನಣೆ ಪಡೆದು ಕುಪ್ಪೆಗಿಗೆ ಬರುವರು,

-೬-ನೇ ಸಂಧಿ

ಮರಳೀಶ್ರೀಶೈಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಡಗುವರು, (೨೮)

ಗುರುಪರಂಪರೆಯು ವಂಶಾವಳಿಯೂ, ಚನ್ನಬಸವಸ್ವಾಮಿಗಳ ಮಹಿಮೆ,
ಸಿರಿವಾಳ ಗುಡ್ಡಕ್ಕೆ ಬರುವರು,

-೭-ನೇ ಸಂಧಿ,

ರಾಮದುರ್ಗ ದೊಡ್ಡಪ್ಪನಿಗೆ ವರಪ್ರದಾನ, (೬೭)
ಶ್ರೀಶೈಲಕ್ಕೆಬಂದು ಋಷಿಗಳನ್ನು ಕಾಣುವರು,

-೮-ನೇ ಸಂಧಿ,

ಪಂಪಾಪತಿ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನ ದರ್ಶನ, (೭೧)
ತುಂಬಿಹರಿಯುವ ತುಂಗಭದ್ರಾ ನದಿಯನ್ನು ದಾಂಟುವರು,
ಹಸಿದ ಹುಲಿಯನ್ನು ಶಾಂತಿರಸದಿಂದ ತೃಪ್ತಿಗೊಳಿಸುವರು,

-೯-ನೇ ಸಂಧಿ,

ಭೂತಾದಿ ಗ್ರಹಗಳು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವವು, (೮೩)
ಕರಿಬಸವ ದೇಶಿಗರ ಬೆರಳನ್ನು ಜಿಗಿಸುವರು,
ಗಂಗಪ್ಪ ಗೌಡಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಗೆಜ್ಜಿಭಾವಿಯಲ್ಲಿ ಮಠವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವರು,
ಕರಿಬಸವ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ,
ನಗರದಲ್ಲಿ ಪವಿತ್ರಾಚಾರವನ್ನು ಪ್ರಕಟಗೊಳಿಸುವರು,

-೧೦-ನೇ ಸಂಧಿ

ಜಗದೇವ ಗೌಡನ ಹೊಟ್ಟೆಶೂಲಿಯನ್ನು ಕಳೆಯುವರು, (೯೬)
ಶಿವನೂರಲ್ಲಿ ಶಿವಯೋಗಿಯ ಅನುಮತವನ್ನು ಪಾಲಿಸುವರು,

-೧೧-ನೇ ಸಂಧಿ

ಗೊಬ್ಬೂರ ಬೂದಿಬಸವ ಮಠದ ದೇಶಿಗರಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಿ ಶಿವನೊಳೈಕ್ಯರಾಗಿ
ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿರುವರು. (೧೦೭)
ಗುರುಪರಂಪರೆಯ ಮಹಿಮರು (೧೧೮)
ಶುದ್ಧಾಶುದ್ಧ ಪತ್ರಿಕಾ. (೧೧೯)

ಕುಷ್ಟಿಗಿ ಹಿರೇಮಠದ ಚರಪಟ್ಟಾಧ್ಯಕ್ಷ

ಶ್ರೀಗುರು ಚನ್ನಬಸವಸ್ವಾಮಿಗಳು.

[ಲಿಂಗೈಕ್ಯಮಿತಿ, ಮಾಘ ಬ॥ ೪ ೧೮೫೭.]

॥ ಓಂ ಶ್ರೀಶೈಲಭ್ರಮರಾಂಬಾ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಾಭ್ಯಾಂ ನಮಃ ॥

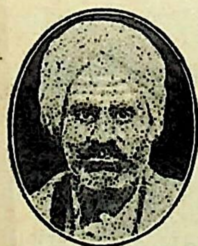
॥ ಶ್ರೀವಿಘ್ನಧ್ವಂಸಿನೇ ನಮಃ ॥

ಕುಷ್ಟಿಗಿ ಹಿರೇಮಠದ ಪಟ್ಟವಲ್ಲರಿಯೆಂಬ

ಶ್ರೀ ಚೆನ್ನಬಸವ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಪುರಾಣವು.

॥ ಭಾಮಿನೀ ಷಟ್ಪದಿ ॥

ಸೂಚನೆ॥ ಗುರುಮಹಿಮೆಪ್ರೊಸತೆನಲು ಪೇಳುವೆ। ಧರೆಯ
ಜನರತಿಮುದದಿ ಕೇಳುತೆ। ಪರತರೇಪ್ಸಿತ ಫಲವ
ಪಡೆವುದು ಪೂರ್ಣಭಕ್ತಿಯಲಿ॥

ಶ್ರೀಗುರುವೆಯಾನಂದಸಾಗರ। ನೇಗಳುಂ
ನತಕಲ್ಪಭೂರುಹ। ಯೋಗಿಜನರಭಿಮತ
ವನೀಯುವ ಭಕ್ತವತ್ಸಲನೂ॥ ಭೂಗಗನ
ದಿಗ್ಭರಿತಕೀರ್ತಿಯ। ಪೂಗದಿಂರಂಜಿಸುವ
ಕುಷ್ಟಿಗಿ। ಯಾಗಣಾಧಿಪ ಚೆನ್ನಬಸವನ ಪ
ದಕೆ ನಮಿಸುವೆನು ॥೧॥

ಪಾರಿಜಾತದಿ ಕಂಪು, ಸುರುಚಿರ। ಕ್ಷೀರಶರಧಿಯೊ
ಳಿಂಪು, ಶಶಿಯೊಳು । ತೋರುತಿರುತಿಹ ತಂಪು ಪರತರ
ಮರ್ಥದೊಳುಪೆಂಪು॥ ಸೇರಿಯುಗಲದೆರಾಜಿಸುವೊಲಾ।
ಗೌರಿ ಶಂಕರ ರಿಪ್ಪರವರ ಕೃ। ಪಾರಸವ ನೊಲದೀಂಟಿ
ಯಂಕೃತಿಪೇಳಲನುಗಯ್ವೆ ॥೨॥

ಬೇದಬಿಜ್ಜಗನೆನಿಸಿ ತ್ರಿಜಗದೊ। ಳಾದಿಪೂಜೆಯ
ಗೊಳುತಲೆಡರ್ಗಳ। ಭೇದವುಂ ಕಿಳ್ತೊಗೆವ ಪಾಶಾಂಕು

ಶಗಳಂ ಧರಿಸಿ ॥ ಮೋದದಿಂ ಮೂಷಕವನೇರಿದ । ಶ್ರೀದ ಯಾನಿಧಿವಿಘ್ನರಾಜನ । ಪಾದಕಮಲವಪೊತ್ತು ಗುರುಚ ರಿತೆಯನು ಬಿತ್ತರಿಪೆ ॥೩॥

ಪೊಸತಿಲಿಗೆ ಬಿನ್ನಹವನುಸುರಲು । ಸಸಿನೆಯಿಂದೆ ಲ್ಲರಿಗೆ ಯೌತುಣ । ವುಸವನುನಿಸುವೊಲು ಶಿವನ ಕೈಲಾಸ ಕ್ಕೆ ಶೋಭಿಸುವಾ ॥ ಪೊಸತಿಲಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗುವೆ । ನಸಮುದಯದಿಂದಖಿಳ ಗಣವರ । ರೊಸೆದು ಸಂತುಷ್ಟಿ ಯನುಪೊಂದುತೆ ಪೊರೆವುದನವರತ ॥೪॥

ಗುರುವು ಲಿಂಗಂ ಚರಸುಭಸಿತಂ । ಹರನಯನಚ ರಣಾಂಬುಶೇಷವು । ಪರಮಪಂಚಾಕ್ಷರಿಗಳೆನಗಿವು ಶರಿರ ವಾಗಿಹವು ॥ ನಿರಘ ಪಂಚಾಚಾರವೆಂಬಿವು । ಹರಣ ವಾಗಿಹವೆನ್ನಧರ್ಮದ । ಸಿರಿಗೆ ಸಮನಿಲ್ಲೆಂದು ಗುರುಗ ಳಚರಿತೆಯುಸುರುವೆನು ॥೫॥

ರೇವಣಾಸಿದ್ಧೇಶಪರತರ । ಪಾವನಾಂಗನು ಮರು ಳಸಿದ್ಧನು । ದೇವನೇಕೋರಾಮ ಶ್ರೀಗಿರಿಪಂಡಿತಾರಾಧ್ಯ॥ ಭಾವಜಾಂತಕ ವಿಶ್ವರಾಧ್ಯನು । ಐವರೆಮ್ಮಾಚಾರ್ಯರಿವ ರಡಿ । ದಾವರೆಗಳಂಪೊತ್ತು ಗುರುಗಳಚರಿತೆ ಪೇಳುವೆ ನೂ ॥೬॥

ಬಸವನಾಮವ ನೆನೆದುಹೃದಯದೆ । ವ್ಯಸನದೂರ ರು ಬೊಮ್ಮಮೊದಲಾ । ದಸಮಶರಣರು ಸುಖವಪಡೆದಾ ಬಸವಪೆಸರನ್ನೇ ॥ ವಸುಧೆಯೊಳ್ ಧರಿಸಿಪ್ಪಶುಭಪುರಿ । ಬಸವರಾಜನ ದಿವ್ಯನಾಮವ । ರಸನೆದಣಿವೊಲು ನುತಿಪೆ ಕೇಳ್ಕೆ ಮನದೊಳನವರತ ॥೭॥

ಅರಳಗುಂಡಿಗಿಪುರದಿಜನಿಸುತೆ । ಗುರುಚರವಪೂಜಿಸುತೆ ಧರೆಯೊಳು । ಪರಿಪರಿಯ ಮಹಿಮೆಗಳ ತೋರುತೆ ಕಲ್ಬುರಿಗಿಪುರಿದಿ ॥ ನೆರೆದು ಮೇಣ್ ದಾಸೋಹಮೆಸಗುತ । ವರಗಣಂಗಳ ಬಯಕೆನಡೆಸಿದ । ಶರಣಬಸವಂ ದಯದೊಳೀಕೃತಿಗೀಗೆ ಮಂಗಲವಾ ॥೮॥

ನಗುರುತೋಧಿಕಮೆಂದುವೇದವು । ಪೊಗಳುತಿಹ ಕಥೆಯಿಂದಗುರುಗಳ । ಸೊಗಸುವೀಕೃತಿಯೊಳಗೆಮಿಕ್ಕರ ನುತಿಗಳೇಬೇಡ ॥ ಬಗೆಯೆಶಿವಕವಿ ಕಾಳಿದಾಸಾ । ದ್ಯಗಣಿತೋತ್ತಮ ಪಂಡಿತರನೆ । ಪಗಲಿರುಳು ಬಲಗೊಂಬೆನೀ ಮಹಕಾವ್ಯಬೆಂಬಲಕೆ ॥೯॥

ಈ ಪುರಾಣವ ರಚಿಪಬಯಕೆಯು । ವ್ಯಾಪಿಸಿಯೆ ಸಲ ದಿನಗಳಾದವು । ಶ್ರೀಪರಮಗುರುದೇವನಪ್ಪಣೆ ಯಿಲ್ಲದಿಹಕಥದಿ ॥ ಈಪನಿತುತಡೆದಿರ್ದೆ ನೀಗನಿ । ರೂಪಮಾಡುದು ಮನಸಿನೆಣಿಕೆಯ । ದೀಪರಿಯುಕ್ತೈಸಾರ್ಚಲಾನಂದದೊಳು ಬೆಸಸುವೆನು ॥೧೦॥

ಕೃತಿಪೆಸರು "ಶ್ರೀಪಟ್ಟನಲ್ಲರಿ„ । ಕೃತಿಗೊಡೆಯನಾ ಚನ್ನಬಸವನು । ಕೃತಿಯನುಸುರಿದ ರಾಚವೀಟಿಯಶಾಂತವೀರಾಖ್ಯಂ ॥ ಕೃತಿಯೊಳಗೆ ತಪ್ಪೇನುಮಿರ್ದೊಡೆ । ಕೃತಕದಿಂ ನಿಂದಿಸದೆ ದಯದೊಳು । ಕೃತಿಯತಿದ್ದುತಲಿಳೆಗೆ ಪೊಸತೆನಿಸುವದು ಸಜ್ಜನರು ॥೧೧॥

ದೇವಲೋಕದೊಳುಂಟು ಸುರಪುರ । ಮಾವಸುಧೆಯೊಳಗಿಲ್ಲಮೆನೆಗುರು । ಭಾವಮಲ್ಲೆಂದೆನುತೆ ಕನ್ನಡಮಾ

ತೆಸುರಪುರವಾ ॥ ಶೀವಿದಾನಂದದೊಳೆ ರಚಿಸಿಹ । ಭಾವಿ ಬುಧಪತ್ತನದ ಸೊಬಗಂ ।ನಾವ ಕವಿ ಬಣ್ಣಿಸುವನದರ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿಹುದೂ ॥೧೨॥

ರಂಗಮುನಪ್ಯಾಟೆಯೊಳು ಶೋಭಿಪ । ತುಂಗರು ದ್ರಸ್ವಾಮಿಮಠದ ಕೃ । ಪಾಂಗರಾಚೊಟೀಶಕರಕಂಜಾತ ನಾದೆನಗೆ ॥ ಕಂಗೊಳಿಪಕುಷ್ಟಿಗಿಯ ಪಟ್ಟದ । ಮಂಗಳಾತ್ಮಂ ಕರಿಬಸವಗುರು । ಪುಂಗವರು ಮಾಹೇಶದೀಕ್ಷೆಯ ಶೈಶವದೊಳೆಸಗೆ ॥೧೩॥

ಎನಗೆ ರಾಚೋಟೆನಲು ವಿದ್ಯೆಯ । ನನುವಿನಿಂ ಕಲಿಯುತಿರೆ ಕನ್ನಡ । ಜನನಿ ಕೃಪೆಮಾಡಿದಳು ಕವಿತಾಂಗನೆಯು ಕಡೆಗಣ್ಣೋಳ್ ॥ ಬಿನದದಿಂ ನೋಡಿದಳು ಪದಿನೆಂ ।ಟನೆಯವರ್ಷದ ಪರೆಯದೊಳುನಾ । ನನುದಯದಿ ಗುರುರಾಯನಾಶೀರ್ವಾದಮಂ ಬಯಸಿ ॥೧೪॥

ಕಿಂಕಿಣಿಯ ಕೂಪಕ್ಕೆ ಪೋಗುತ । ಕಿಂಕರತೆಯಿಂ ಬೇಡಿಕೊಳಲಾ । ಶಂಕರನಪಡಿಬಿಂಬವೆನಿಸುವ ಚೆನ್ನಯತಿವರನೂ ॥ ಶಂಕೆಗಳ ಬಿಡಿಸುತ್ತಲೆನ್ನಯ । ಪಂಕಮಂಕಳೆದಂಗಲಿಂಗದ । ಬಿಂಕವನುಬೋಧಿಸುತೆ ಕೆಡಿಸಿದನಜ್ಞಭಾವವನೂ ॥೧೫॥

ಇವರೆ ಮಾತಾಪಿತರುಬಂಧುಗ । ಳಿವರೆತನುಮನ ಧನದ ಪತಿಗಳು । ಇವರೆ ಪ್ರಾಣಂಮಾನವನು ರಕ್ಷಿಪ್ಪರತಿಮುದದಿ॥ ಇವರ ಪೆರತಿನ್ನೊಬ್ಬ ದೇವರ। ನೆನದೊಳುಂ ನಾಂ ಭಜಿಸಲಾರೆನು । ಇವರ ಪದಪಂಕಜವಪೊತ್ತನವರತಭಾಳುವೆನು ॥೧೬॥

ಗುರುಚರಣಸೇವೆಯನು ಗೈಯುತ । ಹರಪುರಾಣಗಳೊರೆಯುತಂ ನಾಂ । ಸಿರಿಹೊಳಲ ಸಿದ್ಧೇಶಕಲ್ಯಾಣವನು ರಚಿಸಿದೆನೂ ॥ ಧರೆಯೊಳುತ್ತಮ ಶಿವನಗುಂಡದ । ಚರಿತೆಯನು ಲಿಖಿಸುತ್ತೆ ಗುರುಗಳ । ವರಪುರಾಣವ ಬರೆಯುವಿಚ್ಛೆಯೊಳಿರ್ದೆನನುದಿನದಿ ॥೧೭॥

ಅನಿತರೊಳು ಕಲ್ಬುರಿಗಿಶರಣರ । ಮನೆಯೊಡೆಯ ದೊಡ್ಡಪ್ಪನವರುಂ । ಗುಣನಿಧಿಯು ಮುಗುಳ್ನಗೆಯುಪಟ್ಟದಸಿದ್ಧಲಿಂಗಾರ್ಯರುಂ ॥ ವಿನಯದಿಂದಿಲ್ಲಿರುವಭಕ್ತರು। ಸನುಮತದಿ ಕರೆಸುತ್ತಲೆನಗೀ । ಪುರದ ಹಿರೆಮಠದೊಡೆಯತನಮಂ ಗ್ರಹಿಸಿರೆಂದೆನಲೂ ॥೧೮॥

ನಾನೊಡಂಬಡಲಖಿಳಭಕ್ತರು । ಸಾನುರಾಗದಿ ಪಟ್ಟಗಟ್ಟಲು । ಮಾನವೀನದ ಶಾಂತವೀರನ ಪೆಸರು ಬಂತೆನಗೇ ॥ ಮಾಣದೀಮಠದನಿತುಕಾರ್ಯವ । ನೂನವೈಭವದಿಂದ ನಡೆಸುತ । ಜ್ಞಾನನಿಧಿ ಗುರುಚನ್ನಬಸವನ ಭಜಿಸುತಿರಲೀಗಾ ॥೧೯॥

ಗುರುವಿನಪ್ಪಣೆಯಾದುದೀಗುರು । ಚರಿತೆ ವಿರಚಿಪುದೆಂದು ಎನ್ನಯ । ಪರಮಪುಣ್ಯಮದೆನಿತೊ ಶ್ರಾವಣಮಾಸದುದಯದೊಳೇ ॥ ಹರುಷದಿಂಗುರುಮಹಿಮೆಲಿಖಿಸುವ । ಪರತರೋನ್ನತಕರ್ಮ ದೊರಕಿತು । ಗುರುಕೃಪೆಯೊಳೀಕೃತಿಯು ಶುಭದಿಂಬೆಳೆಯಲವನಿಯೊಳೂ ॥೨೦॥

ಪಲತೆರದ ವರ್ಣನೆಗಳೆನಗಂ । ಸುಲಭಮಲ್ಲಮ ವೇನುಮರಿಯೆನು । ಕಲುಷಹರ ಗುರುಚರಿತೆಯೊಂದೇ

ಕಾರಣಮುದಾಗೀ ॥ ತಿಳಿದನಿತಬಣ್ಣಿಸುವೆನೀಕೃತಿ । ಗೊಲಿ
ದುಮೊದಲಾವುದೆನೆ ಮುಕ್ತಿಯ । ನೆಲೆಯುಸು ಕೃತದ
ಬೆಳೆಯುನೆನಲೊಪ್ಪಿಹುದು ಶ್ರೀಗಿರಿಯು ॥೨೧॥

ಶ್ರೀಗಿರಿಯ ಮಹಿಮೆಯನು ಬಣ್ಣಿಸೆ । ನಾಗಪತಿ
ಗಸದಳವು ಹರಿಸುರ । ಪೂಗಕಗಣಿತ ಮನು ಮುನೀಂ
ದ್ರರ ಮತಿಗಗೋಚರವೂ ॥ ಈಗಳಾನೆನಿತವರನೀಕೃತಿ ।
ಸಾಗಿಸಲು ಗುರುಕೃಪೆಯ ಪಡೆಯುತ । ಲಾಗಿರಿಯ ಚಾ
ರಿತ್ರ್ಯಮಂ ತಿಳಿದನಿತು ಪೇಳ್ವೆನು ॥೨೨॥

ನಂದಿಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಮುನಿಗಳ । ಬೃಂದದೊಡನೆ
ಶಿಲಾದಋಷಿಯೂ ।ನಂದದಿಂ ತಪಗೈವನುಜ್ವಲಪುತ್ರನಂ
ಬಯಸಿ ॥ ಒಂದುತಿಂಗಳಿಗಿನಿತು ಶಿಲೆಯಂ । ತಿಂದುಭೀ
ಕರ ತಪವನೂಳ್ಪುದ । ರಿಂದಲಾತ ಶಿಲಾದನೆಂಬುವನಾ
ಮಯುತನಾದಂ ॥೨೩॥

ಆತನುರುತರ ತಪಕೆಗೌರೀ । ನಾಥ ಮೆಚ್ಚುತಬಂ
ದುವರಗಳ । ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಬೇಡೆನಲು ಯತಿಪನು ಮು
ದದಿ ಪೊಡಮಡುತೆ ॥ ಸಾತಿಶಯದಿಂದೆನ್ನ ಜಠರದಿ । ನೀ
ತಳುವದುದಿಸೆನ್ನಲಭವನು । ನೀತಿಯಲ್ಲೆನುತೆನ್ನತನುಮೂ
ರಾಗಿರಂಜಿಸುವಾ ॥೨೪॥

ಪರಿಮುಭಕ್ತಿ ಜ್ಞಾನ ವಿರತಿಯೆ । ಶರಿರಮಂ ತಳೆ
ದುದಿಸುವಂದದಿ । ವಿರಚಿಸುವೆನೆನೆ ಮುನಿವರಂ ಮತ್ತೆರ
ಗುತಿಂತೆಂದಾ ॥ ಪುರಹರನೆ ಎನ್ನಾತ್ಮಜಾತರು । ದುರುಳ
ರಾದರೆ ತರಿದುಹಾಕುವೆ । ನಿರುತ ನಿನ್ನನು ಭಜಿಪಮುಕ್ಕಳ
ಕೊಡುವುದೆನೆ ಶಿವನು ॥೨೫॥

ನಕ್ಕು ಮುನಿಪನೆ ನಿನ್ನಬಯಕೆಯು । ಮುಕ್ಕಳೀತ್ರೈ ಜಗದ ಪಾಪವ । ನೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕುವಪಾವನಾತ್ಮಕರಾಗಿ ರಂಜಿಪರೂ ॥ ಕಕ್ಕುಲತೆವಾತಿದುವೆ ನಿಶ್ಚಯ । ಚಿಕ್ಕವರನಡೆಗಂಡು ನಂಬೆನೆ । ಮುಕ್ಕಣುಳ್ಳವನಾಜ್ಞೆಯಿಂದಲಿ ವರಗಳಂಪಡೆದೂ ॥೨೬॥

ಹರುಷದಿಂದಿರುತಿರಲು ಮುನಿಪಗೆ । ತರುಳರಾದರು ನಂದಿಪರ್ವತ । ಪರಮಭೃಂಗಿಗಳಿವರೆ ಭಕ್ತಿ ಜ್ಞಾನ ವಿರತಿಗಳೂ ॥ ಅರುವಿನವತಾರೆನಿಪ ಪರ್ವತ । ವರಮುನಿಯ ಚಾರಿತ್ರ್ಯಮೆಂತೆನೆ । ಪರಿಪರಿಯ ತಪಮೆಸಗುತಿರ್ದನು ಪೂರ್ಣಭಕ್ತಿಯೊಳೂ ॥೨೭॥

ಪರ್ವತೇಂದ್ರನ ತಪಕೆ ಮೆಚ್ಚುತ । ಶರ್ವ ನಾನೆಲೆಗೈದ ಬಯಕೆಯು। ಸುರ್ವುದೆನೆ ಮುನಿನಾಥನೆದ್ದಾ ಶಿವಗೆ ನಮಿಸುತ್ತೇ ॥ ಊರ್ವಿಯೊಳಗೀದೇಹಮಿಲ್ಲಿಯೆ । ಪರ್ವತಾಕೃತಿಯಿಂದೆ ನೆಲಸಲಿ । ಸರ್ವ ತೀರ್ಥ ಕ್ಷೇತ್ರನಿವಹಗಳಿಕ್ಕೆ ಸಂತಸದಿ ॥೨೮॥

ಪರಿಪರಿಯ ರೋಗಗಳ ಕಳೆಯುವ । ತೆರತೆರದ ಕುಜಗುಲ್ಮಲತೆಗಳು । ಇರಲಿ ಎನ್ನ ಶರೀರದೊಳು ನೀಂ ಗೌರಿಯೊಡಗೂಡಿ ॥ ಶಿರದೊಳಗೆ ಮನೆಮಾಡಿಕೊಂಡಿರು। ಹರಿ ವಿಧಿಯು ಬೃಂದಾರಕೇಂದ್ರರು । ನಿರುತಮಿಲ್ಲಿಯೆ ವಾಸವಾಗಿರಲೆಂದು ಬೆಸಗೊಂಡಾ ॥೨೯॥

ಭಕ್ತನಿಚ್ಛೆಯ ಪೂರ್ಣಮಾಡುವ । ಶಕ್ತನಾಶಂಕರನು ಪರ್ವತ । ನುಕ್ತಿಗತ್ಯಾನಂದದಿಂ ಮೆಚ್ಚುತ್ತಲಂತೆ

ಸಗೆ ॥ ಭಕ್ತನಹ ಶ್ರೀಪರ್ವತೇಂದ್ರನು । ಮುಕ್ತಿಕ್ಷೇತ್ರ
ಮಿದೆನಿಸಿ ಮೆರೆವನು । ಯುಕ್ತವಾಗಿಹವಲ್ಲಿ ಪರತರ ಪು
ಣ್ಯ ತೀರ್ಥಗಳೂ ॥೩೦॥

ತಿರುಪತಿಯ ತಿಮ್ಮಪ್ಪನಿರುತಿಹ । ಗಿರಿಯಿದುವೆ
ಯೀಕ್ಷೇತ್ರಮಧ್ಯದಿ । ರಮ ಓಂಕಾರೇಶ್ವರಂ ನವನಂದಿ
ಮಂಡಲವೂ ॥ ಹರುಷದಿಂ ನವನಂದಿಕ್ಷೇತ್ರವು । ಮೆರೆವು
ದಾರಾಚೋಟಿಯಾಲಯ । ಹರಿಯಜಾದ್ಯರಬಗೆಗಗೋಚ
ರವೆನಿಪ ಶೈಲದೊಳೂ ॥೩೧॥

ಇದುವೆ ಅಷ್ಟಾದಶಸುಪೀಠದಿ । ಮೊದಲೆನಿಪ ಭ್ರ
ಮರಾಂಬಶಕ್ತಿಯು । ಪದುಳದಿಂದಿರಲಾನಗೋದ್ಭವೆ ವೆ
ರಸಿ ಶಂಕರನೂ ॥ ಮುದದಿ ದ್ವಾದಶಜ್ಯೋತಿಲಿಂಗದೊ ।
ಳಿದುವೆ ಘನವೆನೆ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ । ಸದಯನಾಮುದಿ
ಮೆರೆವನಾಶ್ರೀಗಿರಿಯ ಮಧ್ಯದೊಳೂ ॥೩೨॥

ಕಂದ॥ ಗಜಮುಖಮಾತೆಯ ಗೌರಿಯ । ನಿಜಪದಮಂ
ನೆನೆವರಘವ ಕಳೆಯುವ ಶಿವೆಯಂ ॥ ನಿಜದಿಂ ಭ್ರಮ
ರಾಂಬಿಕೆಯಂ । ಭಜಿಸುವೆನೀಕೃತಿಗೆ ವಿಘ್ನಬಾರದ ತೆರ
ದಿಂ ॥೩೩॥

ಇದುವೆ ಶ್ರೀಗುರುಚನ್ನಬಸವನ । ಸದಮಲದಚಾ
ರಿತ್ರ್ಯಮತಿಶಯ । ಮುದದಿಪೇಳ್ದಂ ರಾಚವೀಟಿಯ ಶಾಂ
ತವೀರಾಖ್ಯಂ ॥ ಪದುಳದಿಂ ಕೇಳ್ವವರ ಬಯಕೆಯ । ನೊ
ದವಿಸುವನಾಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ । ಸದಯಮಾನಸದಿಂದಲಿಲ್ಲಿ
ಗೆ ಮೊದಲನೆಯ ಸಂಧೀ ॥೩೪॥

ಇಂತು ಪ್ರಥಮಾಧ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ಮಂಗಲಂ.

ಅಥ ದ್ವಿತೀಯಾಧ್ಯಾಯ ಪ್ರಾರಂಭಃ

ಸೂಚನೆ:- ಸಿರಿಗಿರಿಯ ಸುಕ್ಷೇತ್ರ ಮಧ್ಯದೊ ।
ಳಿರುವಖಿಳನೆಲೆಗಳನು ಬಣ್ಣಿಸಿ ।
ಗುರುಕುಲೋತ್ತಮರಾದಿ ಪುರು
ಷರ ಚರಿತೆಯುಸುರುವೆನೂ ॥

ಶ್ರೀಗಧಿಪನಜ ಶಕ್ರಮುನುಮುನಿ । ಪೂಗಪೂಜಿತ ದಿವ್ಯಚರಣವ । ನೀಗಳಾಂ ಪೂಜಿಸಲಶಕ್ಯಮದೆಂಬೆನೇ ಶ್ರುತಿಯು ॥ ರಾಗದಿಂ ಭಕ್ತರ್ಗೆ ಶಂಕರ । ನಾಗಳೊಲಿ ಯುವನೆನಲು ನಂಬುತ । ಶ್ರೀಗಿರೀಶ್ವರ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ನಡಿಗಳಂ ಭಜಿಪೇ ॥೧॥

ಶ್ರೀಗಿರಿಯಪರಿಮಾಣವೆನಿತೆನ । ಲಾಗ ನಾಲ್ವತ್ತೆಂಟುಯೋಜನ । ಮಾಗಿರಂಜಿಪುದದರೊಳಿಹ ಸರ್ವಾರ್ಥ ಸಂಪದವಾ ॥ ರಾಗದಿಂ ಕಾಯ್ದಿರ್ಪ ಭೈರವ । ಪೂಗವುಂ ಬಲಗೊಂಡು ಪೇಳುವೆ । ನಾಗಲೋಕದ ವೀರಭದ್ರನು ಮೊದಲೊಳೊಪ್ಪಿಹನೂ ॥೨॥

ನಂದಿಮುಖದೊಳು ತೀರ್ಥ ಬರುತಿದೆ । ಮುಂದೆ ಹೊಸಕೆರೆಯುಂಬುದಿದೆಯುದ । ರಿಂದೆ ಭೀಮನಕೊಳ್ಳ ಮೊಪ್ಪುಗುಮಾಸರೋವರಕೇ ॥ ಬಂದುದೀಪೆಸರೇತಕೆನೆ

ಮೊದ । ಲಿಂದುಧರನೋಳ್ಸೆಣಸಿ ಪಾರ್ಥನ । ಮುಂದಪಾಶುಪತಾಸ್ತ್ರಮುಂ ಪಡೆದೈದುದಂ ನೋಡಿ ॥೩॥

ಜನರು ಬಣ್ಣಿಸುತಿರಲು ಭೀಮನು । ಕ್ಷಣದೊಳಾಶಂಕರನನೊಲಿಸುವೆ । ನೆನುತಲೀಸೆಲೆಗೈದೆ ವೀರಾವೇಶಭಕ್ತಿಯೊಳು ॥ ಘನಗಡೆಯ ನಭಕೊಗೆದು ಎದೆಯುಂ । ನನುವಿನಿಂದೊಡ್ಡಿರಲು ಮೆಚ್ಚುತ । ಮನಸಿಜಾಂತಕನೊಲಿದು ಗದೆಯುಂ ಮಧ್ಯದೊಳೆ ಪಿಡಿದೂ ॥೪॥

ಎಲೆ ಮಗನೆ ನಿನ್ನಿಷ್ಟಮೇನೆನ । ಲೊಲಿದು ಭೀಮನುನಮಿಸಿ ಭರ್ಗನೆ । ಯಲಘುರೌದ್ರದ ಪೂರ್ಣರೂಪವ ಕೊಡುವುದೆನಗೆನಲೂ ॥ ಮಲಹರಂ ಕೃಪೆಮಾಡಿದನುಈ । ನೆಲೆಯೊಳದರಿಂದಿದಕೆ ಭೀಮನ । ಕೊಳವೆನಿಪ ಪೆಸರಾದುದಿಲ್ಲಿಂ ಮುಂದೆ ಕೈಲಾಸಾ ॥೫॥

ಬಾಗಿಲಿದೆಯಲ್ಲಿರುವ ನಂದಿಯು । ಭೋಗಮಗ್ನರಮಾರ್ಗನೋಡುವ । ನೀಗಿರಿಗೆ ಬರಲೆಂದು ಮರುವತ್ತಬ್ಬ ದನ್ನೆಗವೂ ॥ ನಾಗಪತಿಗಸದಳವು ಸೈಪಿನ । ಪೂಗಮುಂಬಣ್ಣಿಸುವರಾರನು । ರಾಗದಿಂ ಬಟ್ಟೆಯನು ಕಾಯ್ದಿಹ ಬಸವನೆನುತಿಹರೂ ॥೬॥

ಮುಂದೆ ಪೋಗಲು ವಿಷ್ಣುರಾಜನ । ಮಂದಿರವು ವೀರೇಶನಾಲಯ । ದಿಂದಲಲ್ಲಿಯೆ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನರಮನೆಯು ತೋರ್ಕು ॥ ಬಂಧುರದ ಪ್ರಾಕಾರ ನಾಲ್ದೆಶೆ । ಗೊಂದಿಕಾಣುವ ದ್ವಾರ ಗೋಪುರ । ನಂದಿಕೇಶ್ವರನೊಳಗೆ ರಾರಾಜಿಪನು ಸೊಗಸಿಂದೆ ॥೭॥

ನಡುವೆ ಶ್ರೀಗಿರಿಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ । ಪಡುವಣಲಿ ಭ್ರಮರಾಂಬಿಕಶಕ್ತಿಯು । ಸಡಗರದ ಭಾರ್ಗವಿಯು ಶಾರದೆ ತೀರ್ಥಗಳು ಮತ್ತೆ ॥ ಮೃಡನಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗದ। ಗಡಣಮೇ ರಂಜಿಸುಗುಮೆಲ್ಲಿಯಃ । ಜಡಜನಾಭನು ಬಿದಿಯು ಸುರಪಾದಿಗಳು ಪೂಜಿಸಿದಾ ॥೮॥

ಗುರುಗಳೈವರ ಮಠಗಳಿರುವವು । ಪರತರಾಸಾರಂಗ ಘಂಟಾ । ಪರಮಭಸಿತದ ಮಠಗಳೆಂಬೀನಾಮಗಳನಾಂತೂ ॥ ಇರುವ ಘಂಟಾಮಠದ ಸಿದ್ಧೇ । ಶ್ವರನು ಬಾಲಾತ್ರಿಪುರಸುಂದರಿ । ಮೆರೆವ ನೆಲೆಯುಂ ರವಿಶಶಿಯ ತೀರ್ಥಂಗಳೊಪ್ಪುವವೂ ॥೯॥

ಅಲ್ಲಿಯೇ ಶಿವಸಿದ್ಧರಾಮಗೆ । ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನೊಲಿದು ಸಲಹಿದ । ಸಲ್ಲಲಿತ ಶ್ರೀರುದ್ರಕುಮ್ಮರಿನಯನಗುಂಡಮಿದೆ ॥ ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಡಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಗ । ಳಲ್ಲದೇ ಪೆರತಾವುದಿಲ್ಲವು । ಸೊಲ್ಲಿಸಲು ಶ್ರೀಗಿರಿಯ ಮಹಿಮೆಯ ದಾರ್ಗೆಯುಸದಳವೂ ॥೧೦॥

ಮೂಲದೊಳು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣವೇಣಿಯು । ಮೇಲೆ ಘಟಪ್ರಭೆಯುಂ ಮಲಾಪಹೆ । ಯಾಲಲಿತಭೀಮರಥಿ ಮತ್ತೆಯು ತುಂಗಭದ್ರೆಗಳೂ ॥ ಮೇಳವಿಸಿದೀಯೇಳುನದಿಪಾ । ತಾಳಗಂಗೆಯುದೆನಿಸಿ ರಾಜಿಪ । ಶೈಲದೊಳು ಮೆರೆಯುವಳು ಪಾಪಿಗಳಘವ ಕಳೆಯುತ್ತೆ ॥೧೧॥

ಅಲ್ಲಿಯೇ ಅತಿಪಾಪನಾಶಿನಿ । ಸಲ್ಲಲಿತ ತೀರ್ಥಮದು ಕೂಡುತ । ಲೆಲ್ಲಸೈಪಿನ ಸೀಮೆಯುಹಪಾತಾಳಗಂಗೆಯೊಳೂ ॥ ಖುಲ್ಲರುಂ ಪಾಪಿಗಳು ಮತ್ತೆಯು । ಬಲ್ಲವ

ರು ತಾವಿರಲಿ ಮುದದಿಂ | ದಿಲ್ಲಿಯೋರ್ವನ್ಯಯು ಸ್ನಾನ ಗೈದೊಡೆ ಮುಕ್ತರಾಗುವರೂ ||೧೨||

ಶರಭನಾನರಹರಿಯುನೊದೆಯಲು | ಭರದಿ ಬಂದೀನದಿಯ ತೀರದೊ | ಳಿರುವ ಗುಹೆಯೋಳ್ಪೋಗಲದು ನರಸಿಂಹಗವಿಯೆಂದೂ || ಕರೆವರಲ್ಲಿಂ ಮುಂದೆನೋಡಲು| ಮೆರೆವುದಾಶ್ರೀಲಿಂಗನದಿಯುದು | ಪರಮಪಾವನ ಲಿಂಗವಗಣಿತದಿಂದ ಕಂಗೊಳಿಸೀ ||೧೩||

ಕದಳಿಬನವುಂಬಿಲ್ವವನವುಂ | ಮುದದಿಬಸವ ಸರೋವರಂ ಬಹು | ವಿಧದ ಮಹಿಮೆಯ ನೆಲೆಗಳುಂ ಮಹಸಿದ್ಧರಸಕೂಪ || ಪದಪಿನಿಂದಾಚಂದ್ರಗುಪ್ತನ | ಸದನಮಿಹುದತಿರಮ್ಯಶೈಲದಿ | ಸದಯಮೂರ್ತಿಯು ಹಾಟಕೇಶ್ವರಲಿಂಗಮೊಪ್ಪುವುದೂ ||೧೪||

ಪಾಲುಧಾರೆಯು ಪಂಚಧಾರೆಯು | ಶ್ರೀಲಲಿತಶಿಖರೇಶನಾಲಯು | ಮೇಲೆ ಶಿಖರವ ಪಿಡಿದು ಜ್ಯೋತಿರ್ಲಿಂಗವನು ನೋಡೇ || ಏಳುಜನ್ಮದ ಪಾಪವಳಿವುದು | ಕಾಲಸಂಹರನೊಲಿದು ಸಲಹುವ | ಶೈಲದೊಳು ಪಲತೆರದ ಸಿದ್ಧಿಯತಾಣಮಿರುತಿಹವೂ ||೧೫||

ನೆನದೊಡಂ ನೋಡಿದ್ದೊಡೆ ಪೂಜಿಸೆ | ಘನದುರಿತರಾಶಿಗಳ ಕಳೆಯುವ | ವಿನುತ ಶ್ರೀಗಿರಿಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಲಿಂಗದಿಂ ಮತ್ತೇ || ಮುನಿಗಳುಂ ಬೃಂದಾರಕೇಂದ್ರರು | ಮನುದಿನಂ ತಪವೆಸಪರಲ್ಲಿಯೆ | ಗಣವರೇಣ್ಯರ ಮಠಗಳರುವತ್ತಾರು ಮೊಪ್ಪಿಹವೂ ||೧೬||

ಆಮಠಗಳೊಳ್ ಚಂದ್ರಗುಂಡದ । ಶ್ರೀಮಠವು ರಾಜಿಪ್ಪುದಲ್ಲಿಯೆ । ಕಾಮಹರನಾಜ್ಞೆಯೊಳೆ ಭಕ್ತಿಜ್ಞಾನವಿರತಿಗಳೂ ॥ ನೇಮದಿಂ ತನುವಾಂತು ಪಟ್ಟದ । ಸ್ವಾಮಿಕರಿಬಸವೇಶನೆಂಬುವ । ನಾಮದಿಂದೊಪ್ಪಿಹರು ಯಮಿಪನು ಪುಣ್ಯಾವರ್ತನರೂ ॥೧೭॥

ಕಾಶಿಪೀಠವು ಪಂಚವಣ್ಣಿಗಿ । ಲೇಸೆನಿಪ ಸೂತ್ರವದುರಾಜಿಸೆ । ಕ್ಲೇಶಹರ ಷಣ್ಮುಖನ ಗೋತ್ರವು ಶೋಭಿಸುತ್ತಿರಲೂ ॥ ಭಾಸುರಾಂಗನು ನಿಚ್ಚನಿಜಪದ । ದಾಸರಘಕುಲಗಳನು ಕಳೆಯುತೆ । ಆಶೆಪಾಶವ ಛೇದಿಸುತ್ತನುಪಮನು ತಾನೆನಿಸೀ ॥೧೮॥

ಚರದ ಪಟ್ಟದ ಪ್ರಭುತೆನುಗಿರೆ । ವಿರತಿಯಿಂ ತೊರೆದಲ್ಲಿ ಕದಳಿಯ । ಮೆರೆವ ಬನದೊಳು ತಪವನೆಸಗುತ್ತಿರ್ದರನುದಿನವೂ ॥ ಹರನಪೂಜೆಯ ಮೂರುಕಾಲದಿ । ವಿರಚಿಸುತ ಲಿಂಗಾಂಗದರಿವನು । ಹರುಷದಿಂದಲ್ಲಿರುವ ಮುನಿವರರಿಂಗೆ ಬೋಧಿಪರು ॥೧೯॥

ಎಲ್ಲಯೋಗಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಿಗಿಲಾ । ಸಲ್ಲಲಿತ ಶಿವಯೋಗಮಿದನೇ । ಬಲ್ಲವನು ಯತಿರಾಜನನೆತಾಪಸರು ಪೊಡಮಟ್ಟೂ ॥ ಉಲ್ಲಸದೊಳಾಯೋಗಮಾರ್ಗವ । ನಿಲ್ಲದುಸುರುವದೆಂದು ಕೇಳಲು । ಫುಲ್ಲಶರನಂ ಗೆಲ್ದಗುರುಗಳು ನಗುತ ಪೇಳಿದರೂ ॥೨೦॥

ತನುವಿಗಾಧಾರೆನಿಪ ಪ್ರಾಣವು । ದಿನಕೆ ಯಿಪ್ಪತ್ತೊಂದುಸಾವಿರ । ದನುವಿನಿಂದಾರ್ನೂರು ನಾಸಾಪುಟದಿ

ಚರಿಸುವುದೂ ॥ ಗಣನೆಯಿಂ ಷಟ್ಚಕ್ರದಳಗಳಿ । ಗನಿತು ಹಂಸದ ಜಪವನೆಸಗುತ । ವಿನಯದಿಂ ಷಡ್ಲಿಂಗಕರ್ಪಿಸುತಿಹುದೆ ಶಿವಯೋಗ ॥೨೧॥

ಮೇದಿನಿಯ ಚಕ್ರಕ್ಕೆ ನಾಲ್ವೆಸ । ಳಾದುದೈಯಾಚಾರಲಿಂಗವು । ಆದುದಾಪದಿನೇಳು ನೂರಿಪ್ಪತ್ತು ಜಪವಾಗೇ ॥ ಸಾದರಂಮಿಗೆ ಘಳಿಗೆ ನಾಲ್ಕುಂ । ಆದ ನಾಲ್ವತ್ತೆಂಟು ಘಳಗಳ । ಭೇದವರಿದರ್ಪಿಸುತೆ ಮುಂದಿಹವಾರಿಚಕ್ರಕ್ಕೆ ॥೨೨॥

ಗುರುವು ಲಿಂಗದ ದಳಕವೇಳುಂ । ನೆರೆಘಳಿಗೆ ದ್ವೈಘಳದ ಪೊಳ್ತಿಗ । ವೆರಡುಸಾವಿರದೈದುನೂರ್ತೊಂಭತ್ತುದ್ವಯ ಜಪವೂ ॥ ಮೆರೆವ ಶಿವಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಮಣಿಪುರ । ಮಿರುವ ದಶದಳಘಳಿಗೆ ಪನ್ನೆರಳ್ । ವರಘಳಂ ಪತ್ತಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕುಸಹಸ್ರಮುಂ ಮತ್ತೇ ॥೨೩॥

ಮೂರಶತದಿಪ್ಪತ್ತುಜಪಮಿದೆ । ಸಾರತರದನಹತಕೆ ದಳವೀ । ರಾರುಜಂಗಮಲಿಂಗಚತುರ್ದಶ ಘಳಿಗೆಯಾ ಘಳವೂ ॥ ಸೇರಿದಿಪತ್ನಾಲ್ಕು ವ್ಯೆಸ್ಸಾ । ವೀರದೊಂದುಂ ನೂರುಯುಂಭತು । ತೋರುವಾನಾಲ್ಕಿಂತುಜಪಗಳನರ್ಪಿಸುವಯೋಗೀ ॥೨೪॥

ಪದಿಯು ಮೂರ್ದಳಶೇಷಲಿಂಗವು । ಅದೆ ವಿಶುದ್ಧಿಯ ಚಕ್ರಘಳಿಗೆಯು । ಮುದದೊಳತ್ತೊಂಭತ್ತುರವಿಘಳನಾರುಸಾವಿರವೂ ॥ ಅದರೊಳುಂ ನವಶತವು ದ್ವಾಧಶ । ವೊದವಿದೀಜಪಮುಕ್ಕು ಶಂಕರ । ಗಿದುವೆಪ್ರೇಮವು ಮುಂದಿರುವದಾಜ್ಞೇಯ ಚಕ್ರಕ್ಕೆ ॥೨೫॥

ಎರಡುದಳ ಮಹಲಿಂಗಘುಳಿಗೆಗ । ಳೆರಡುಮಿಪ್ಪ ತ್ತಾಲ್ಕುಪಳಕಂ । ಮೆರೆವನೆಂಟ್ಮೂರಾಚತುಷ್ಷಷ್ಠಿಯು ಜ ಪಗಳಾಗಿರ್ಕುಂ ॥ ಹರುಷದಿಂದೀತೆರದಿ ನಿತ್ಯವು । ಪರ ಮಶಿವಯೋಗದೊಳು ರಮಿಪಗೆ । ಪರಮಮುಕ್ತಿಯು ದೊರೆವುದಾಗಿಯೆ ಸೇವಿಸುತ್ತಿಹಳೂ ॥೨೬॥

ಎಂದು ಪೇಳಿದ ಗುರುವರನಿಗಾ । ನಂದದಿಂ ಸಾ ಷ್ಟಾಂಗವೆರಗುತ । ಲಂದು ಮುನಿಗಳವೃಂದವಚ್ಚರಿವ ಟ್ಟು ಭಕ್ತಿಯೊಳೂ ॥ ತಂದೆ ನಾವೀಯೋಗಮಾರ್ಗವ । ನಿಂದು ಕೇಳಿ ಕೃತಾರ್ಥರಾದೆವು । ಮುಂದೆ ದೀಕ್ಷೆಯನಿ ತ್ತು ಲಿಂಗಾಂಗಿಗಳ ಮಾಡೆನುತೆ ॥೨೭॥

ಅಡಿಗೆರಗಿ ಬಿನ್ನಯಿಪ ಮುನಿಗಳ । ಗಡಣಕಾಗಳೆ ದೀಕ್ಷನೆಸಗುತ । ಲೊಡನೆ ಘನ ಶಿವಯೋಗಮಾರ್ಗವನ ರುಪಿ ಸಂತಸದಿ ॥ ಮಿಡನಪೂಜೆಯ ಮಂತ್ರಪಠಣವ । ಬಿಡದೆ ವೇದಾಂತವನು ಪೇಳುತ ಪೊಡವಿಯೊಳಗಿಂತಪ್ಪ ಗುರುಗಳ ಕಾಣೆವೆನಲೊಪ್ಪೀ ॥೨೮॥

ಇರುತಿರಲು ಗಿರಿಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ । ಚರನ ವೇಷದಿ ಬರುತಲಲ್ಲಿಗೆ । ಗುರುಗಳೊಡನಿಂತೆಂದು ನುಡಿದನು ಮೆ ರಸುವಾತುರದೀ ॥ ನರತನುವ ಧರಿಸೇನು ಸಾರ್ಥಕ । ದ ರೆಯ ಜನರಘುಗಳೆಯದೀಪರಿ । ವಿರತಿಯಿಂ ಶೈಲದೊಳ ಗಿರುವದು ನೀತಿಯೇ ನಿನಗೇ ॥೨೯॥

ಎಂದವಮುದುಕನ ಮಾತನಾಲಿಸಿ । ನುಂದಹಾಸದಿ ಕರಿಬಸವಯತಿ । ತಂದೆ ನಿಮ್ಮರವೆಲ್ಲ ಬಲ್ಲೆನು ಧರೆಗೆನಾ

ನೊಲ್ಲೆ ॥ ಇಂದುಮುತ್ತೊಂದುಕ್ತಿಪೇಳೆನ । ಲಿಂದುಧರನಿಜ ರೂಪುದಳೆದಾ । ನಂದದಿಂ ತಳ್ಕೈಸಿ ಮುಂಡಾಡುತ್ತ ಗುರುವರಗೆ ॥೩೦॥

ನೊಸಲಗಣ್ಣುಂ ಶಶಿಯು ಗಂಗೆಯು । ನೆಸೆವ ಜಡೆಯುಂ ನಂದಿವಾಹನ । ಪೊಸವರೆಯುದಗಜಾತೆನಾನಾಂಗದೊಳು ರಾಜಿಸುತೆ ॥ ಸಸಿನೆಯಿಂವ್ಯೈದೋರಿ ತನಯನೆ। ರಸೆಯ ಪಾವನಮಾಡಲೋಸುಗ । ವ್ಯಸನಮಿಲ್ಲದೆ ಪೋಗು ನೀನೆನಲಾಗ ಕರಿಬಸವಾ ॥೩೧॥

ತನ್ನಲಿಂಗದಿ ಕಾಂಬ ಪರಿಜವು । ಕಣ್ಣಮುಂದಿರೆ ಕಂಡು ಹರುಷದಿ । ಪನ್ನಳಿನಯುಗಳವನು ಪೊತ್ತತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದಾಗಾ ॥ ಯನ್ನ ತಂದೆಯೆ ಕರುಣಮಿಲ್ಲದೆ । ರನ್ನವಸುರಿಗೆಪೋಪನುಡಿಗಳ । ನಿನ್ನುಪೇಳಲ್ವೇಡವೆಂದೇಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೆರಗೆ ॥೩೨॥

ಯಾಕೆ ಯೀಪರಿಭಲವು ಕುವರನೆ । ವ್ಯಾಕುಲವ ಬಿಡು ಸರ್ವಪರಿಯೊಳು । ನಾಕರುಣಿಪೆಂ ಎಂದು ಗಲ್ಲವ ಪಿಡಿಯುಲೊಪ್ಪದಿರೇ ॥ ಲೋಕಮಾತೆಯು ಮಗನೆ ನೀನನಿ । ರಾಕರಿಸಬೇಡಿದನು ಮನ್ನಿಸು । ಕಾಕುಜನರಜ್ಞಾನ ಕಳೆಯುವ ಶಕ್ತಿ ನಿನಗುಂಟು ॥೩೩॥

ಮಾತೆ ನಿನಗುಂ ಕರುಣ ಬಾರದೆ । ನೀತಿಶೂನ್ಯರ ಸಂಗದೋಷದಿ । ರೀತಿಗೆಡುವುದು ವಿಷಯವಾಸನೆ ಪುಟ್ಟುತಿಹುದಲ್ಲೀ ॥ ಯಾತಕೀಪರಿ ಪೇಳ್ವಿರೈನಿಮಗೀತೆರದಿ ನಾಂಭಾರವಾದೆನೆ । ಭೂತಳದಿನೀವರಿಯುದಿಹ ಸುವಿಚಾ

ರವೊಂದುಂಟೆ ॥೩೪॥

ಎಂದವನೂತಿಗೆ ಗೌರಿಶಂಕರ । ರಂದು ಪೈದಡವು ತ್ತ ಕುವರನೆ । ಸಂದೆಗವ ಬಿಡು ನಿನ್ನ ಸುಖದುಃಖಗಳೆ ನಮ್ಮವವೂ ॥ ಒಂದೆಮಾತಿದು ನಂಬಿ ಪಾಲಿಸು । ಕಂದ ಯುನಲದನೆಲ್ಲನಾಲಿಸಿ । ತಂದೆತಾಯ್ಗಳ ನುಡಿಗೆಯೊಪ್ಪಿ ವೆನೆಂದು ನಮಿಸಿದನೂ ॥೩೫॥

ಎನಲದಕೆ ಶಂಕರನು ಮುದದೊಳು । ತನಯನಂ ತಳ್ಕೈಸಿ ನುಡಿದನು । ಅನುನಯದಿ ನೀಂಪೋಗು ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನೊಳು ನಿನಗೇ ॥ ಘನತರದ ಮನ್ನಣೆಗಳಪ್ಪವು । ಜನಪತಿಗಳಡಿಗೆರಗಿ ನುತಿಪರು । ಗಣಿಸಲಸದಳಮೆನಿಸೆ ಶಿಷ್ಯರು ಬಂದು ಸೇವಿಪರೂ ॥೩೬॥

ಪೊಲಗಳುಂ ಬಹುಮಠಗಳಪ್ಪವು । ಪಲತೆರದ ಸಂಪದವು ದೊರೆವವು । ನೆಲದೊಳನುಪಮ ಮಹಿಮೆ ನಡೆವವು ನಿನ್ನ ಶಕ್ತಿಯೊಳೇ ॥ ಜಲಜಶರನಂ ಗೆಲ್ದ ಭ ಕ್ತರ । ಬಳಗಕಭಿಮತವಿತ್ತು ಪಾಲಿಸು । ತೊಲವಿನಿಂ ಚ ರಪಟ್ಟದಧಿಕಾರವನು ವಹಿಸುತ್ತೆ ॥೩೭॥

ಗುರುಗಳೊಳಗಿಂತಪ್ಪ ಪಾವನ । ಚರಿತರಿಲ್ಲೆಂದೆ ನಿಸಿ ರಾಜಿಸು । ಮರೆಯಬೇಡೈಯೆಮ್ಮ ಜಾನವನೆಂದು ಮುಂಡಾಡೀ ॥ ಪುರಹರಂ ಬಯಲಾಗೆ ವಿಸ್ಮಯ । ವೆರ ಸಿ ಕರಿಬಸವಾರ್ಯನಾಗಳೆ । ಹರುಷದಿಂ ಕಣ್ಮುಚ್ಚಿ ಕಂ ಡಿಹ ಮೂರ್ತಿಯುಂ ನೆನೆದು ॥೩೮॥

ಲಿಂಗಪೂಜೆಯನೆಸಗಿ ಶ್ರೀಗಿರಿ । ಲಿಂಗವುಂ ಬಲ ಗೊಂಡು ಶಕ್ತಿಯ । ತುಂಗಪೀಠಕೆ ನಮಿಸಿ ಪ್ರಮಥರ

ನೆನೆದು ಗಿರಿಯಿಂದೆ ॥ ಮಂಗಲಾತ್ಮಕನೆನಿಪ ಯತಿಕುಲ। ಪುಂಗವನು ಮುದದಿಂದೆ ನಡೆದನು । ಕಂಗೊಳಿಪ ಕನ್ನಡದ ಸಿರಿಯಂ ಕಾಯಬೇಕೆಂದೂ ॥೩೯॥

ಉ ವಾ॥ ಮಾತೆ ಮಹೀಧ್ರಜಾತೆ ಕರುಣಾಕರೆ ಶಾಂಕರಿ ಭವ್ಯರೂಪೆ ವಿ। ಖ್ಯಾತೆ ಭವಾಬ್ಧಿತಾರಕವಹಿತ್ರೆ ಪವಿತ್ರೆ ಶಶಾಂಕಶೇಖರೀ ॥ ಗೌತಮಗಾರ್ಗ್ಯನಾರದವಸಿಷ್ಠಮುಖಾನತಪಾದಪಂಕಜೆ । ಪ್ರೀತಿಯೊಳೆನ್ನನೀಗಭ್ರಮರಾಂಬಿಕೆ ಪಾಲಿಸಬೇಕು ಬೇಗನೆ ॥೪೦॥

ಭಾ ಷ॥ ಇದುವೆ ಶ್ರೀಗುರು ಚನ್ನಬಸವನ । ಸದಮಲದ ಚಾರಿತ್ರ್ಯವತಿಶಯ । ಮುದದಿ ಪೇಳ್ದಂ ರಾಚವೀಟಿಯ ಶಾಂತವೀರಾಖ್ಯಂ ॥ ಪದುಳದಿಂ ಕೇಳ್ವವರ ಬಯಕೆಯ। ನೊದವಿಸುವನಾಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ । ಸದಯಮಾನಸದಿಂದಲಿಲ್ಲಿಗೆಯೆರಡನೆಯ ಸಂಧೀ ॥೪೧॥

ಇಂತು ದ್ವಿತೀಯಾಧ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ಮಂಗಲಂ.

ಅಥ ತೃತೀಯಾಧ್ಯಾಯ ಪ್ರಾರಂಭಃ

ಸೂಚನೆ:- ಆನೆಗುಂದಿಗೆ ಬಂದು ಅರಸನ । ತಾಣದೊಳುನುಡಿದಂತೆ ನಭದೊಳು । ಏಣಧರನಂ ತೋರಿದನು ಅಮಾವಾಸೆ ದಿನದಲ್ಲಿ ॥

ದಕ್ಷಬೊಮ್ಮನು ಶಾಪವೀಯಲು । ಋಕ್ಷತತಿಯಧಿನಾಥ ಚಿಂತಿಸಿ । ಅಕ್ಷಿಮೂರನಕುರ್ತು ಕಠಿಣದ ತಪ

ವನೆಸಗಲ್ಕೆ ॥ ತಕ್ಷಣಂ ತಪಕೊಲಿದು ಚಂದ್ರನ । ರಕ್ಷಿಸು ತ್ತಾಕಲೆಯ ತಾಳ್ದಿಹ । ವಕ್ಷಯಾಂಗಂ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ನೀಗೆ ಸಂತಸವಾ ॥೧॥

ಶ್ರೀಗಿರಿಯನಿಳಿದಾಗ ಗುರುಗಳು । ರಾಗದಿಂಪಲ ಕೆಲವುತಾಣದಿ । ಯೋಗಿಗಳನುಂ ಭೋಗಿಗಳನುಂ ಪರ ಸುತ್ತೈತರಲೂ ॥ ಶ್ರೀಗೆ ನೆಲೆಯಾಗಿರ್ದ ಸುರಪನ । ಭೋಗಮುಂ ಪಳಿಕೈಪ ಪೆಂಪಿನ । ಪೂಗದಿಂ ರಂಜಿಸುವ ವಿದ್ಯಾನಗರಿಯೊಪ್ಪಿದುದೂ ॥೨॥

ಆನಗರದನುಪಮದ ಸಿರಿಯಂ । ನ್ನೇನುಬಣ್ಣಿಪೆನಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿಂ । ಭಾನುವಂಶದ ಅರಸರಾಳಿದ ರಾಜಧಾನಿಯದು ॥ ನ್ಯೂನವಿಲ್ಲದ ಭೋಗಭಾಗ್ಯದ । ತಾಣಮೆನಿಸುವದದರೊಳನುಪಮ । ಜ್ಞಾನಿಗಳು ದಾನಿಗಳು ಮಾನಿಗಳಿಂದ ರಾಜಿಪುದೂ ॥೩॥

ಬಗೆಬಗೆಯ ಕರುವಾಡ ವನೆಗಳು । ಸೊಗಸುವಾ ಸೂರ್ಯೇಂದುವೀಥಿಯು । ನಗರಮಧ್ಯದೊಳೊಪ್ಪುತಿಹನರಪಾಲನರಮನೆಯು ॥ ಮಿಗೆಮೆರೆವ ಓಲಗದವೈಭವ । ಪೊಗಳಲಸದಳಮಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಗ । ಳಗಣಿತಂ ಸೇನಾಧಿನಾಥರ ಮೊತ್ತದಿಂ ಮತ್ತೆ ॥೪॥

ಅರಸುಗುವರರವಿತತಿ ಪಂಡಿತ । ಕರಣಿಕಾರರವಂಗಡಂ ಸಲೆ । ಮೆರೆವಗಾಯಕರಾಜಿ ಸೌಂದರಲಾಸ್ಯಕೀಮೇಳಾ ॥ ಮೊರೆವಸುಸ್ವರವಿಸರಭೂಪನ । ಪರಿಪರಿಯ ಕೀರ್ತಿಯನು ಬಣ್ಣಿಪ । ಪರಿಚರರ ಸಮುದಾಯದಿಂಸೊಗಯಿಪ್ಪುದಾಸಭೆಯೂ ॥೫॥

ಆಸಭೆಯ ಮಧ್ಯದೊಳು ಕೇಸರಿ । ಯಾಸನಂ ನವ ರತ್ನಖಚಿತದಿ । ಭಾಸಮಾನಿಂದೊಪ್ಪುತಿರಲಗ್ರದೊಳು ನರಪತಿಯೂ ॥ ಕೇಶವನ ಪಳಿಕೈಸವೈಭವ । ರಾಶಿಯಿಂ ರಂಜಿಸುವಕೃಷ್ಣಂ । ಭೂಪತೀಶನು ಮೆರೆವನನುಪಮ ಧರ್ಮಗುಣವಾಂತೂ ॥೬॥

ಕ್ಷೇಮಲಾಭವ ಕೇಳಿ ಪ್ರಜಗಳ । ಪ್ರೇಮದಿಂ ಮನ್ನಿಸುತಲಂಕಿತ । ಭೂಮಿಪಾಲರ ಕಾಣ್ಕೆಯಂ ಕೈಕೊಳುತಲಾನೃಪತೀ ॥ ನೇಮದಿಂದೊಪ್ಪಿರವ ಸಭೆಗಂ । ಸ್ವಾಮಿಶ್ರೀಕರಿಬಸವದೇವನು । ಸೋಮಧರನಂ ಭಜಿಸುತತಿ ಮುದದಿಂದಲೈತಂದಾ ॥೭॥

ಮೂರುವೆರಳಿನಭಸಿತ ನೊಸಲಲಿ । ತೋರುತಿರೆ ರುದ್ರಾಕ್ಷಪುಂಜದ । ಹಾರಕೊರಳಲಿ ಕೈಯಜಪಸರ ಪಳುಕಿನಾವುಗೆಯೂ ॥ ಗೌರಕುಂಕುಮವೆರದವಣ್ಣದ । ಚಾರುತನುವಿಭ್ರಾಜಿಸುತ್ತಿರೆ । ಸ್ಮೇರಮುಖದಿಂ ಶಿವನನುನುವಂಪಠಿಸುತೈತರುವಾ ॥೮॥

ಗುರುಗಳಂ ಕಾಣುತ್ತ ನರಪತಿ । ಹರುಷದಿಂದಡಿಗೆರಗಿ ಮನ್ನಿಸಿ । ಹರಿಯಪೀಠದೊಳಾಗ ಕೂಡ್ರಿಸಿ ಪೂಜಿಸುತಲವರಾ ॥ ಪರಿಯುನೆಲ್ಲವ ಕೇಳಿ ಶ್ರೀಗಿರಿ । ಚರದಪಟ್ಟದ ಒಡೆಯರೆಂಬುದ । ನರಿದು ಪಾವನನಾದೆನೆಂದನು ಭೂಮಿಪಾಲಕನೂ ॥೯॥

ಅನಿತರೊಳು ಪಂಚಾಙ್ಗಮುಸುರುವ । ಗಣಕಜನರೈತಂದು ನೃಪತಿಗೆ । ವಿನಯದಿಂದಮವಾಸೆ ಯಾದಿನ

ಪರ್ವಕಾಲವಿದೆ ॥ ಧನಕನಕಧಾನ್ಯಗಳ ದಾನವ । ನನು
ವಿನಿಂ ಮಾಡೆನಲು ಕೇಳುತ । ಘನಗುರೂತ್ತಮನಾಗ ನ
ಗುತಂ ನುಡಿದನಾಕ್ಷಣದೀ ॥೧೦॥

ಇಂದು ಪುಣ್ಣಮೆಯಿಹುದು ಅಮವಾ । ಸೆಂದು
ಪೇಳುವದುಚಿತಮೋಯನ । ಲಂದುಸಭೆವೆರಗಾಗಿ ಮೂ
ಗುಂವಟ್ಟಿರಲ್ಕಾಗಾ ॥ ಮಂದಹಾಸದಿ ಗುರುಗಳೀದಿನ ।
ವಿಂದುದರ್ಶನವಾಗೆನಂಬುವ । ದೆಂದುಪೋದರು ಉಪ
ವನಕ್ಕೀಚೆಯೊಳು ಪಂಡಿತರೂ ॥೧೧॥

ತಿರುತಿರುಗಿ ಗಣಿತವನು ನೋಡಲು । ಬರುತಲಿದೆ
ಸೂರ್ಯೇಂದುಯೋಗವು । ಗುರುಗಳಿಂದೇ ಪುಣ್ಣಿಮೆ
ಯುಯುಂದೊರೆದರಿದನೀಗಾ ॥ ಪರಕಿಸುವದೆಂದೆನುತಲ್ಲೆ
ಲ್ಲರು । ಅರಸನಾಜ್ಞೆಯಪಡೆದು ಪೋದರು । ವರುಣದೆ
ಶೆಯುಸಮಿಪವೈದಿದನಾಗ ಭಾಸ್ಕರನೂ ॥೧೨॥

ಇಂದುರವಿಗಳು ಒಂದೆರಾಶಿಯ । ಪೊಂದಿದಾ ಅ
ಮವಾಸೆ ಯಿರಲುಂ । ಕಂದುಗೊರಳನಪೋಲ್ವ ಯೋಗಿ
ಯು ಪುಣ್ಣಿಮೆಯು ಯೆಂದೂ ॥ ಇಂದುನುಡಿದಿಹರವರ
ಮಾತಿಗೆ । ಕುಂದುತರುವದು ಧರ್ಮವಲ್ಲೆನು । ತಂದು
ಅಗಲುತೆಸೋಮಸೂರ್ಯರು ಪುಣ್ಣಿಮೆಯತೆರದಿ ॥೧೩॥

ಪಡುವಣೊಳು ರವಿಬಿಂಬಮೆಸದುದು । ಉಡುಪ
ತಿಯು ಪೂರ್ವದೊಳು ರಾಜಿಸೆ । ಪೊಡವಿಜನರದನೋಡಿ
ಯದ್ಭುತವೆಂದು ಬಣ್ಣಿಸಲೂ ॥ ಮಿಡನಭಕ್ತರ ಮಹಿ
ಮೆಪೊಸತೆಂ । ದಡಿಗಡಿಗೆಕೊಂಡಾಡಿ ದಿವಿಜರು । ಬಿಡದೆ
ಗರಿದರು ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಯನಾಗ ಸಂತಸದೀ ॥೧೪॥

ಅರಸನದನೆಲ್ಲವನು ಕಾಣುತ । ಪರಮಸೋಜಿಗ ವೆಂದುಸಭೆಯಂ । ನೆರಹಿ ಪಂಡಿತಮಾನ್ಯರಂ ಬೆಸಗೊಂಡೊಡಂತವರೂ ॥ ಸರಸಿಜೋದ್ಭವಗಾದಡಂ ಈ । ತೆರನ ಮಾಳ್ಪುದಸಾಧ್ಯವೆನೆ ನರ । ವರನು ಭಯುಭಕ್ತಿಯಲಿ ಕೈಮುಗಿದಿಸಿದು ಕೊಂಡಾಡೀ ॥೧೫॥

ಪುರಜನಂಗಳವೆರಸಿ ನಾನಾ । ತೆರದನಿನದಗಳುಲಿಯೆ ಗುರುಗಳ । ಚರಣಕಾಂಬುವಭರದಿ ರಾತ್ರಿಯೊಳಾಗ ನರಪಾಲಾ ॥ ಹರುಷದಿಂದೈತಂದು ವನದೊಳ । ಗಿರುವಕರಿಬಸವೇಶರಡಿದಾ ॥ ವರೆಗಳಂಕಂಡಾಗ ಸಾಷ್ಟಾಂಗದೊಳೆನಮಿಸಿದನೂ ॥೧೬॥

ದೇವ ನಿಮ್ಮನುಪಮದಮಹಿಮೆಯ । ನಾವನಭಿವರ್ಣಿಸುವನಿಳೆಯೊಳು । ದೇವರಾಜಂಗರಿದುಮಿಾದಿನ ಚಂದ್ರನಂ ಕಂಡೂ ॥ ಭಾವದೊಳಗಾಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿದೆ । ಪಾವನಾಂಗನೆ ಕರುಣರಸವನು । ಶೀವಿದೆಳೆನಗೆಬೀರಿ ಕೃಪೆಮಾಡುವದು ಗಣನಾಥಾ ॥೧೭॥

ಕಳೆಗಳೆಲ್ಲವನಾಂತಚಂದ್ರನ । ಸಲೆಯಮಾವಾಸೆಯೊಳುತೋರಿದೆ । ನಳಿನಜಾಂಡದೊಳಿಂಥಕಜ್ಜಮನಾರು ಮೆಸಗಿಹರೂ॥ ಪೊಳೆವಕೌಮುದಿಕಾಂತಿದಶದಿಶ। ವಳಯದೊಳುತವಕೀರ್ತಿಯಂತೀ। ಯಿಳಿಗೆರಾಜಿಸುತಿಪ್ಪುದೈಗುರುದೇವಶಿವಭಾವಾ ॥೧೮॥

ಮೂರುಲೋಕವಗೆಲ್ದಮದನನ। ಶೂರತನದಿಂಜೈಸಿಚರಣವ। ಸೇರಿದವರಿಂಗಿತದಫಲಗಳನಿತ್ತುಸಂತಸದೀ॥

ವೀರಶೈವಾಚಾರತತ್ವವ। ಧಾರುಣಿಗೆಪರಪುತ್ತ್ರಗುಣಮಣಿ
ಹಾರನೆನಿಸುವ ನಿನ್ನಪೆರತೆನಗುಂಟೆ ದೈವತವು ॥೧೯॥

ಎಂದು ನುತಿಸುವ ನರಪತಿಯುಮನ। ದಂದವಂ
ತಿಳಿದಾಗ ಗುರುಗಳು। ಮಂದಹಾಸದಿ ನುಡಿದರೆಲೆ ನಿನ್ನ
ಭಿಮತವುದೇನು ॥ ಇಂದು ಸಫಲಂಗೈವೆನತಿಮುದ।
ದಿಂದ ಪೇಳೆನಲರಸಕರಯುಗ। ದಿಂದ ಚರಣವಪಿಡಿದು
ವಿನಯೋಕ್ತಿಯೊಳು ನುತಿಸುತ್ತೆ ॥೨೦॥

ದೇವ ನೀವೆನ್ನರಮನೆಗೆ ದಯ। ಭಾವದಿಂದೈತಂ
ದುಸಕಲರ। ಪಾವನವಮಾಡುತ್ತ ಪುತ್ರೇಪ್ಸಿತವನೀವು
ತ್ತಾ ॥ ಕಾವುದೆಂದಡಿಗೆರಗಿಬಯಸುವ। ಭೂವಧೂರಮ
ಣಂಗೆ ಮೆಚ್ಚಲ। ಮಾವಿಭಾಕರನುದಯವಾದನು ಮೂ
ಡಣಾದ್ರಿಯೊಳು ॥೨೧॥

ಅಂದಣವನೇರಿಸುತ ಗುರುಗಳ। ಮುಂದೆ ನಡೆದ
ನು ಭೂಮಿಪಾಲನು। ಗೊಂದಣದವಾದ್ಯಂಗಳುಲಿಯ
ಲು ಜನದವಂಗಡದೀ ॥ ಇಂದುಸೂರ್ಯರವೀಥಿಯೊಳು
ಮುದ। ದಿಂದಮೆರೆಸುತ ಬರುತಿರಲು ಗಣ। ವೃಂದ
ಜಯಜಯಜಯಪರಾಕೆನುತಿರ್ದರಡಿಗಡಿಗೆ ॥೨೨॥

ಶಿವಯತೀಶ್ವರನವರಕಾಂಬುವ। ತವಕದಿಂದಾಪು
ರದ ಲಲನಾ। ನಿವಹಮತಿಶಯಪ್ರೇಮದಿಂ ಕೆಳದಿಯರ
ನೊಡಗೂಡಿ ॥ ಭವನಭವನದಮುಂದೆ ಸಾಲ್ಗೊಂ। ಡವ
ರುನಿಂದಿರೆ ಮೆರೆದುಬರುತಿಹ। ಭವರಹಿತಗುರುದೇವನಂ
ಕಂಡಾಗ ನಮಿಸಿದರೂ ॥೨೩॥

ರಾಜಪುತ್ರರು ಮಾಂಡಲಿಕರುಂ । ರಾಜಿಸುವ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗ । ಳೋಜೆಯಿಂದೇಶಾಯಿಗಳುವರವಿಬುಧಸಂಚಯುವೂ ॥ ವಾಜಿವಾಹಕರಥಪದಾತಿಯು । ರಾಜಿಕರಗಳನುುಗಿದು ನತಸುರ । ಭೂಜನಂ ವೆರಸುತ್ತ ಬಂದರು ಪುರದಮಧ್ಯದೊಳು ॥೨೪॥

ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆಕಾಯಿಕರ್ಪುರ । ಪಲ್ಲವಂ ಕುಸುಮಂಗಳನರ್ಪಿಸು । ತೆಲ್ಲರುಂ ಪೊಡಮುಟ್ಟುವರಗಳಪಡೆದು ನುತಿಸುವರೂ ॥ ಸಲ್ಲಲಿತ ಗುರುಸಾರ್ವಭೌಮನ । ಮೆಲ್ಲಡಿಯ ಕಂಡೆಮ್ಮಪಾಪಗ । ಳೆಲ್ಲಕಳೆಯುವೆವೆನುತ ಹರುಷದೊಳಾಗ ಬರುತಿಹರು ॥೨೫॥

ಗಣಿಸಲಸದಳವಾದ ಜನಸಂ । ದಣಿಯೊಳಾಪಲ್ಲಕ್ಕಿಬರುತಿರ । ಲನಿತರೊಳುಕಾಪಟ್ಯಹೃದಯುದಕೆಲವು ಪಾಮರರೂ ॥ ಗಣಕುಲಾಗ್ರಣಿಯುನಿಪಗುರುಗಳ । ಘನತೆಯಂ ಕೆಡಿಸಲ್ಕೆಬಗೆದಾ । ಕ್ಷಣನುಬೋವಿಗರೊಡನೆ ವಳಸಂಚವನುವಾಡಿದರೂ ॥೨೬॥

ಧನದುರಾಶೆಯುು ಜಗದೊಳೆಂತಹ । ಘನತೆಯುಳ್ಳರ ಮನವಕೆಡಿಪುದು । ಬಿನುಗುಮನುಜರಿಗಳವೆ ಬೋವಿಗರಾಶೆಯಿಂದಾಗಾ ॥ ಮನಸಿನೊಳು ಮುಂದಪ್ಪಹಾನಿಯು । ನೆಣಿಸದೇ ಕೌಟಲ್ಯಭಾವದೊ । ಳನಘನೇರಿದಪಲ್ಲಕಿಯುನುಂ ಪೊತ್ತಬೋವಿಗರೂ ॥೨೭॥

ಮುಂದಣವರೊಬ್ಬೊಬ್ಬ ರಾಜನ । ವೃಂದದೊಳುಸರಿದತ್ತ ಪೋದರು । ಇಂದುಧರನಾಧಾರದಿಂ ಬಹದಂಡಿಗೆಯುಕಂಡು ॥ ಇಂದಿದದ್ಭುತ ಮಹಿಮೆಯಾದುದು ।

ಅಂದಣಂ ಪೊತ್ತವರುಮಿಲ್ಲದೆ । ಛಂದದಿಂ ಸಾಗಿರ್ದುದ ಮುಮಾ ಪೊಸತು ಪೊಸತೆಂದೂ ॥೨೮॥

ಧರಣಿಪತಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗುತ । ಕರವುಗಿದು ಕೊಂಡಾಡುತೊಪ್ಪಿರೆ । ನೆರದಜನವಾಶ್ಚರ್ಯವೆಂದಡಿ ಗಡಿಗೆ ನುತಿಸಿದರೂ ॥ ಕರಿಬಸವಗುರುದೇವನನುಪಮ । ಚರಿತೆಯದ್ಭುತವೆನುತ ಪಂಡಿತ । ವರರು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತಿ ರಲು ಕಪಟಿಗಳಾಗ ತಲೆವಾಗಿ ॥೨೯॥

ಅಡಿಗಡಿಗೆ ನಮಿಸುತ್ತೆ ತಮ್ಮಯ । ಜಡಮತಿಯ ಕೌಟಿಲ್ಯಭಾವವು । ನೊಡನೊಡನೆ ನುಡಿಯುತ್ತ ತಪ್ಪಾ ಯ್ತೆಂದುಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತೆ ॥ ಪೊಡವಿಪತಿಗದನರುಪೆ ರಾಜ ನು । ಕಡುಮುಳಿದು ಕಪಟಿಗಳಶಿಕ್ಷಿಸ । ತೊಡಗಲವರಂ ಬಿಡಿಸಿದನು ಗುರುದೇವ ಕರುಣದೊಳೂ ॥೩೦॥

ಪ್ರೇಮವಾರಾಶಿಯನು ವರ್ಧಿಪ । ಸೋಮನಿಭ ಕರಿಬಸವಶ್ರೀಗುರು । ಸ್ವಾಮಿಯುನ್ನತಮಹಿಮೆಯಂ ಪೊಗಳಲ್ಕೆಫಣಿಪತಿಗೆ ॥ ಹೇಮಗರ್ಭನಿಗಸದಳಂ ಗಣ । ಸ್ತೋಮದಧಿಪತಿಯೆನಿಪ ಗುರುಪದ । ತಾಮರಸಗಳನು ತಿಸಿಸರ್ವರು ಧನ್ಯರಾಗುವದೂ ॥೩೧॥

ಇಂತನಂತಮಹತ್ವಗಳನೋ। ರಂತೆತೋರುವ ಗು ರುವರನ ಭೂ । ಕಾಂತವೆರಸುತ ಮನೆಗೆಸಂಭ್ರಮದಿಂ ದೆ ಕರತಂದು ॥ ಮುಂತೆಸೆವ ಸಿಂಹಾಸನಾಗ್ರದಿ । ಕಂತು ಹರಮೂರ್ತಿಯನು ಕೂಡ್ರಿಸಿ । ಕಾಂತೆಯರನೊಡಗೂ ಡಿ ಪದಗಳ ಪೂಜಿಸಿದನಾಗ ॥೩೨॥

ಮಡದಿಯುರಸಹಿತಾಗ ಪೂಜೆಯ । ಸಡಗರದಿ ಮಾಡುತಿರೆ ಗುರುಗಳು । ಪೊಡವಿಪತಿಗತಿದಯದಿ ಮೆಚ್ಚುತ ಪುತ್ರಕಾಮ್ಯವನೂ ॥ ಒಡನೆ ಪೂರ್ಣವಗ್ಯವೆವೀಗತಿ । ಧೃಡದಿ ನಂಬುವದೆಂದು ಫಲಗಳ । ಕೊಡಲು ಪರಮಾನಂದದಿಂ ಕೈಕೊಂಡು ನರನಾಥಾ ॥೩೩॥

ಇದುವೆ ಜಗದಾಧಾರಜೀವನ । ವಿದುವೆ ರವಿಕುಲವಂಶಪಾವನ । ವಿದನು ನಂಬುವದೆಂದು ಸತಿಯುರವಶಕದನು ಕೊಟ್ಟೊ ॥ ಪದುಳದಿಂ ಕರಿಬಸವದೇವನ । ಪದಪಯೋಜಕೆ ಮಾನಪತ್ರವ । ಬುಧರಕೈಯಿಂ ಬರೆಸಿದನು ಮನವೊಸೆದು ಮನುಜೇಂದ್ರಾ ॥೩೪॥

ಛಂದದಿಂದಮವಾಸೆನಿಶಿಯೊಳ । ಗಿಂದುವಂತೋರಿಸಿದ ಕಥದಿಂ । ದಿಂದುಮಿವರಿಗೆ ಚಂದ್ರಶೇಖರನಾಮಮಿರುತಿರ್ಕೆ ॥ ಬಂಧುರದ ಶ್ರೀರಾಜವಡೆಯರು । ಯೆಂದೆನಿಪ ಅಂಕಿತದಪೆಸರುಂ । ತಂದೆಗಿರಲೀಮಾಲ್ಯವಂತನ ಪಶ್ಚಿಮಾಶೆಯೊಳೂ ॥೩೫॥

ಮೆರೆವುತಿಹ ಕಲ್ಮಠದವೃತ್ತಿಯು । ನಿರುತಮಾಂದೋಲನವು ಛತ್ರವು । ಪರಿಪರಿಯುವೈಭವಕೆ ಪೊಲಗದ್ದೆಗಳನೀವುತ್ತ ॥ ಹರುಷದಿಂದಲಿದಾನಪತ್ರವ । ಬರೆಸಿನೃಪನುಂ ಗುರವನೊತ್ತುತ । ಚರಣಕರ್ಪಿಸಿಕೃಪೆಯುಪಡೆದನು ಕಿಂಕರತೆಯಿಂದೆ ॥೩೬॥

ಅರಸನಿಂ ಮನ್ನಣೆಯು ಪಡೆಯುತ । ಕರಿಬಸವಯತಿರಾಜಕೆಲದಿನ । ಮಿರುತಲಾಮಠಕೋರ್ವ ಶಿಷ್ಯನನಿಲಿ

ಸಿ ಪ್ರೇಮದೊಳು ॥ ಭರದಿದೇಶಾಟನಕೆ ನಡೆದರು । ಧರೆಯಪಾವನಮಾಡಲೋಸುಗ । ಶರಿರವಂ ತೊಟ್ಟವರು ಮೊಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವರೇ ॥೩೭॥

ಧನಕನಕಧಾನ್ಯಗಳ ಮೊತ್ತವು । ಘನತರಾಂದೋಲನವು ಕರಿಹಯು । ಮೆನಿತುಸಂಪದಮಿರ್ದೊಡೇಂ ತೃಣಮೆಂದುಭಾವಿಸುತೆ ॥ ಮನಸಿನೊಳಗುಂ ನೆನೆದುಬಯಸದೆ । ವಿನಮಿತರ ಭವಭಯುವಕಳೆಯುತೆ । ಜನರೊಳಗೆತತ್ತ್ವೋಪದೇಶವಗೈಯುತಿಹಯೋಗೀ ॥೩೮॥

ಹಾಸಿಲಾಭವು ಸುಖವುದುಃಖವು । ಮಾನವಪಮಾನಗಳುಬೇರೆಂ । ಬಾನುಮಾನಗಳೇನುಮಿಲ್ಲದ ಕರಿಬಸವಯುತಿಯೂ ॥ ಸಾನುರಾಗದಿಲಿಂಗತತ್ತ್ವದ । ಜ್ಞಾನವುಂ ಪರಪುತ್ತನಡೆದನು । ತಾಣತಾಣದಿನಿಂದುಶಂಕರನಂಘ್ರಿಭಜಿಸುತ್ತೆ ॥೩೯॥

ಮಾಲಿನೀವೃತ್ತ ॥ ಯತಿತತಿನುತಿ ಪಾತ್ರೇ ಪಾಪವಲ್ಲೀಲವಿತ್ರೇ । ಕ್ಷಿತಿಧರತನುಜಾತೇ ಭಕ್ತಿಮಾತೇಪುನೀತೇ ॥ ಸ್ಮಿತಮುಖವಿಧುಬಿಂಬೇ ತತ್ವಮಾಲಾವಲಂಬೇ । ನುತಿಸುವೆ ಭ್ರಮರಾಂಬೇ ಪಾಲಿಸೆನ್ನಂ ಮುದಂಬೇ ॥೪೦॥

ಭಾ. ಷ. ಇದುವೆ ಶ್ರೀಗುರುಚನ್ನಬಸವನ । ಸದಮಲದ ಚಾರಿತ್ರ್ಯವತಿಶಿಯ । ಮುದದಿಪೇಳ್ದಂ ರಾಚವೀಟಿಯಶಾಂತವೀರಾಖ್ಯಂ ॥ ಪದುಳದಿಂ ಕೇಳ್ವವರಬಯಕೆಯ । ನೊದವಿಸುವನಾಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ । ಸದಯಮಾನಸದಿಂದಲಿಲ್ಲಿಗೆ ಮೂರನೆಯ ಸಂಧೀ ॥೪೧॥

ಇಂತು ತೃತಿಯಾಧ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ಮಂಗಲಂ.

ಅಥ ಚತುರ್ಥಾಧ್ಯಾಯ ಪ್ರಾರಂಭಃ

ಸೂಚನೆ:- ಬನಸಿರಿಯ ಕಾಣಿಕೆಯ ಕೊಳು
ತಂ । ಘನತರದಶೂಲವನು ಚಿಗಿ
ಸುತ । ಲನುವಿನಿಂಮಳಿತರಿಸಿ ಕು
ಷ್ಟಿಗಿ ಮಠವ ರಚಿಸುವರೂ ॥

ದೇವಗಂಗೆಯನಿಂದುಲೇಖೆಯ । ನಾವಗಂ ತಳೆದೆಸೆವಮುಕುಟದ । ಪಾವಕೇಂದುದಿನೇಶಲೋಚನ ಭಕ್ತ ಸಂತಾನ ॥ ಭಾವಭವನಂದಹಿಸಿ ಭಸಿತವ । ಪಾವನಾಂಗದಿತೊಡೆದಪರತರ । ದೇವಶ್ರೀಗಿರಿಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನೀಗೆ ಸಂತಸವಾ ॥೧॥

ಗುರುವರನುಪಲಕೆಲವುಗ್ರಾಮದಿ । ಚರಿಸುತಂ ಭಕ್ತರನು ಸಲಹುತ । ಪರತರಷ್ಟಾವರಣಮಾರ್ಗವ ಜನಕೆಬೋಧಿಸತೇ ॥ ಹರಮತವಪಾಲಿಸುತ ನುತಿಪರ । ದುರಿತಮಂ ಕಳೆವುತ್ತಮಹಿಮನು । ಬರುತಕಂಡನು ಮುಂದೆಸೆವನಿಡುಮಾಮಡೀಪುರವಾ ॥೨॥

ಪುರದಮುಂಭಾಗದೊಳುಮೆರೆದುದು । ಸುರಪತಿಯನಂದನವಪಳಿಯುತ । ಪರಿಪರಿಯ ಗಿಡಬಳ್ಳಿಮರಗಳಸಾಲುಸಾಲುಗಳಿಂ ॥ ಅರಲುಮೊಗ್ಗೆಯ ರಾಜಿಯಿಂದಂ । ಪರಿಮಳಿಪ ಪಲತೆರದಪೂಗಳ । ಸರಸಿಯಿಂ ನೋಟಕರ ಮನಮಂ ಸೆಳೆವುದುಪವನವೂ ॥೩॥

ನಾರಿಕೇಳಂ ಕೌಂಗುಬಾಳೆಯು । ಮಾರಸಾಲಂ ಬಕ್ಕೆ ವನಸುಂ । ನೇರಿಲುಂ ದಾಡಿಂಬಖರ್ಜೂರ ಕ್ರಮುಕವುಂತಾಪ ॥ ಭೂರುಹಂಗಳು ಮಾವಗುಂಫಲ । ಭಾರವುಂ ಪೊತ್ತಾದ್ಯಗುರುವಿನ । ಚಾರುಚರಣಕೆಯರ್ಪಿಸಲು ನಿಂದಂತೆ ತೋರುವವೂ ॥೪॥

ಕುರವಕಂ ಪುನ್ನಾಗಚಂಪಕ । ಮೆರೆವಮುಲ್ಲಿಗೆ ಬಕುಲಜಾಜಿಯು । ಸುರಭಿಕರಿವೀರಮುಲಪಾಟಲಿ ಪಾರಿಜಾತಗಳೂ ॥ ನಿರುತವುಂಪೂತೊರಗುತೊಪ್ಪುವ । ಪರಿಪರಿಯಕುಸುಮಂಗಳಂ ಶ್ರೀ । ಗುರುವಿಗೊಪ್ಪಿಸಲೆಂದುನಿಂದಂತೊಪ್ಪಿತಾವನವೂ ॥೫॥

ಅಳಿಗಳಿಂಚರಕೋಕಿಲಂಗಳ । ಸಲುವಗಾನಂಗಿಳಿಗಳೋಳ್ನುಡಿ । ಚಲುವಕೇಕೀಲಾಸ್ಯದಿಂದಾರಾಮುಮಧ್ಯದೊಳು ॥ ತಳಿರತೋರಣಗಟ್ಟಿ ಪಾಂಥದಿ । ಎಳೆಗರುಕೆ ನಡೆಮಡೆಯಪಾಸುತ । ಮಲಹರನನಿದಿರ್ಗೊಂಡು ಕರೆವಳು ಬನಸಿರಿಯುಮೆನಲೂ ॥೬॥

ಇಂತೆಸೆವ ಬನಸಿರಿಯನೋಡುತ । ಶಾಂತಗುಣನಿಧಿಕರಿಬಸವಯತಿ । ಮುಂತೆಬರುತೆದುರಿನೊಳು ತೋರುವಸರಸಿಯೊಳು ಮಿಂದೂ ॥ ಸಂತಸದಿ ಶಿವಲಿಂಗಪೂಜೆಯ । ನಂತೆಸಗಿ ಪೊರಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲದೆ । ಯಂತರಂಗದಿ ಧ್ಯಾನಮುದ್ರೆಯನಾಂತುಕುಳಿತಿಹನೂ ॥೭॥

ಇಂದುರವಿಗಳತಡೆದು ಪರಮಾ । ನಂದದಿಂದಾಜ್ಞೇಯತಾಣವ । ಪೊಂದಿ ಸುಖಮಯನಾಗಿ ಕೆಲಕಾಲಿ

ದುರ್ಗಕಣ್ದೆರೆದು ॥ ಮಂದಹಾಸದಿ ಶಿವನಪದಗಳ । ನಂದು
ಭಜಿಸುತ ಕ್ಷುಧೆಯತೀರಿಸ । ಲೆಂದುಬನದೇವತೆಯ ಕೇ
ಳಿದನಾಗ ಭಿಕ್ಷೆಯನೂ ॥೮॥

ಶಿವನಿರೂಪದಿ ಧರಿಸಿದೇಹವ । ಶಿವನದಯದಿಂ
ಖಿಲಫಲಗಳ । ನಿವಹಮಂತಳೆದಿರ್ಪಿರೆಲೆ ತರುವಲ್ಲಿಸಮು
ದಯಮೆ ॥ ಶಿವನಫಲಗಳ ಶಿವನಿಗರ್ಪಿಸಿ । ಶಿವನಕೃಪ
ಯಂ ಪಡೆವುದೆಂಬುವ । ಶಿವಯತೀಶ್ವರನಡಿಗೆ ಭಕ್ತಿಯ
ನಾಂತು ನಮಿಸಿದವೂ ॥೯॥

ನೂನುರಮ್ಮಿಡಿಕಿರಿದ ಫಲಗಳ । ನೇಮದಿಂಪೊತ್ತ
ಯ್ದಿಗುರುಪದ । ತಾಮರಸಗಳಿಗರ್ಪಿಸುತ ಮಣಿದಲ್ಲಿ
ನಿಂದಿಹವೂ ॥ ಪ್ರೇಮದಿಂಬಾಳೆಗಳು ಪಣ್ಗಳ । ಸ್ತೋಮ
ಮಂತಂದಿತ್ತು ನಮಿಸವು । ಆಮಹಾಖರ್ಜೂರವೃಕ್ಷ
ಬಾಗಿಕೊಡುತಿಹವು ॥೧೦॥

ದಾಡಿಮಂ ಬಾಯ್ದೆರೆದುನುತಿಪವು । ನಾಡೆದ್ರಾಕ್ಷಿ
ಯು ಮೃದುಫಲಂಗಳ । ನೀಡಲೈತಂದಿಹವು ಪನಸಂಹ
ರ್ಷದೊಡನುಬ್ಬೀ ॥ ಜೋಡಿಸುತ ಬಹುಪಣ್ಗಳಂ ತಂ
ದೂಡಲೆಂದೆರಗಿಹವು ಗುರುಗಳ । ನೋಡಿಸಕಲ ಧರಾರು
ಹಂಗಳು ಬಾಗಿದವು ಬಂದೂ ॥೧೧॥

ಮೂರುಕಣ್ಗಳು ತನಗಿರಲು ತಿಳಿ । ನೀರನೊ
ಕೊಂಡಿರುವಫಲಗಳ । ನೂರಹರತಿವಯೋಗಿಪದಸರಸಿ
ರುಹಂಗಳಿಗೆ ॥ ಚಾರುವಿನಯದೊಳಿತ್ತು ನಮಿಸಿಹ । ನಾ
ರಿಕೇಳಧರಾರುಹಂಗಳ । ಗೌರವದಭಕ್ತಿಯನು ಗ್ರಹಿಸಿದ
ನಾಗ ಯತಿವರನೂ ॥೧೨॥

ಮನಸಿನಘದಿಂ ಗಿಡಮರಂಗಳ । ತನುವುದೊರಕು
ವದೆಂಬ ಶಾಸ್ತ್ರವ । ನನುವಿನಿಂ ಬುಧರೊರೆವರದನುಂ ನೆ
ನೆದು ತರುಸಿಚಯೂ ॥ ವಿನಯದಿಂತಲೆವಾಗಿ ಗುರುಪದ ।
ವನಜಗಳಿಗೆರಗುತ್ತ ತನ್ಮಯ । ಘನದುರಿತರಾಶಿಗಳಕಳೆ
ಯುವವೆನಿಸಿ ರಾಜಿಪವೂ ॥೧೩॥

ಸುತ್ತಲುಂಕವಿದೆರಗಿ ತನ್ಮಯ । ಉತ್ತಮೋತ್ತಮ
ಫಲಸಮೂಹವ । ನಿತ್ತುಬಾಗಿಪ ಸಕಲತರುಗಳಪಣ್ಗಳಂ
ಕೊಂಡೂ ॥ ಮತ್ತೆ ಲಿಂಗಾರ್ಪಿತವನೆಸಗುತ । ಚಿತ್ತದೋ
ಳ್ಸಂತಸದಿ ನಿರುಪಮ । ವೆತ್ತಶಂಕರನನಘಮಹಿಮೆಯ
ನುತಿಸತೊಡಗಿದನೂ ॥೧೪॥

ಶಿವ ಸದಾಶಿವ ಭಕ್ತವತ್ಸಲ । ಭವರಹಿತನೆನುತಿಪ್ಪ
ಗುರುಗಳ । ತವನಕಂಸಲೆಮೆಚ್ಚಿ ಖಗಕುಲತರುಲತಾದಿ
ಗಳಾ ॥ ನಿವಹವಿಂಚರಗೂಡಿ ನುತಿಸುವ । ನೆವವನೇಸೂ
ಚಿಸುವ ತೆರದಿಂ । ಭುವನಕದ್ಭುತವೆನಿಪ ಮಹಿಮೆಯ
ನಾಂತು ಯತಿವರನೂ ॥೧೫॥

ಬಿನದಿಸುತ್ತಿರಲಲ್ಲಿಗಾಗಳೆ । ವನಪತಿಗಳೈತಂದು ತ
ರುಗಳು । ಮಣಿದುನಿಂದಿಹುದೆಲ್ಲಮಂ ನೋಡುತ್ತ ವಿಸ್ಮ
ಯದೀ ॥ ನೆನೆದರೊಂದೊಂದುಮನೆಭಯದಿಂ । ಜನರಿಗ
ರುಪಿದರೆಲ್ಲವಾರ್ತೆಯ । ನನಿತರೊಳೆ ನೆರೆನೆರೆದು ಬಂದು
ದು ಮನುಜಸಂದೋಹ ॥೧೬॥

ಬಂದುಸರ್ವರು ನೋಡಿಯದ್ಭುತ । ಮೆಂದುನು
ತಿಸುತ ಬೆರಗುವಟ್ಟಿರ । ಲಂದು ಜಯಜಯಜಯನಮ
ಸ್ತೇಯೆನುವಗುರುವರನಾ ॥ ಮುಂದೆ ಫಲಗಳಬಿಟ್ಟು ತ

ರುಗಳು । ಎಂದಿನಂತೊಪ್ಪಿದವು ಮಧ್ಯದೊ । ಳಿಂದುಧ
ರನಂಪೋಲ್ತು ಕರಿಬಸವೇಶ ಕುಳಿತಿರ್ದಾ ॥೧೬॥

ಮಿಸುನಿಯಂಗಂ ಮೂರುವೆರಳಿನ । ಭಸಿತಮುಂ
ರುದ್ರಾಕ್ಷಿವಿಸರದ । ಪೊಸಸರಂಗಳನಾಂತು ಕಾಷಾಂಬರ
ವಪೊದೆದಿಂತೂ ॥ ನಸುನಗುತಯತಿರಾಜನಿರೆ ಜನ । ವಿ
ಸರಮರಿದರಿದೆಂದು ಬೇಗನೆ । ವಸುಧಿಪತಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾ
ಜಗೆ ತಿಳುಪಿ ಕರಸಿದರೂ ॥೧೭॥

ಬಂದು ಭೂಪತಿ ಸಕಲವಾರ್ತೆಯ । ನಂದುತಿಳಿ
ದರಿದರಿದು ಮೆನುತಂ । ಮುಂದೆಸರಸಿಯ ತೀರದೋಳ್ಕವ
ಸುಖವಸವಿವುತ್ತೆ ॥ ಇಂದುಶೇಖರಸ್ವಾಮಿ ಕುಳಿತಿರೆ ।
ಛಂದದಿಂ ಬಾಗಿರ್ದತರುಗಳ । ವೃಂದಕೆಲಮಿರೆ ಕಂಡುಕ್ಷಿ
ತಿಪಾಲಕನುನುತಿಸಿದನೂ ॥೧೮॥

ಪರಮಕೌತುಕವೆನಲು ಸರ್ವರು । ತರುಗಳೆಲ್ಲವು
ಬಾಗಿ ಗುರುಗಳ । ಚರಣಮಂ ಮುಸುಗಿರ್ದವಾಗಳೆ
ಸುರಿದ ಫಲಗಳನೂ ॥ ಸರಿದುನಿಂದಿಹವೆಂದುಪೇಳಲು ।
ಧರಣಿಪತಿಯುದನರಿದು ಭಕ್ತಿಯ । ಪರವಶದಿಸಾಷ್ಟಾಂಗ
ಮೆರಗುತ ನುತಿಸತೊಡಗಿದನೂ ॥೧೯॥

ಅನಿತರೊಳು ಶಿವಯೋಗಿನಾಥನು । ಜನಪತಿಯ
ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ ಮೆಚ್ಚುತ । ಘನದಯಾರಸದೃಷ್ಟಿಯಿಂ ಸು
ಖರೂಪಗಳ ಕೇಳೀ ॥ ವಿನಯದಿಂ ಕರಮುಗಿದು ನಿಂದಿ
ಹ । ಜನರನೆಲ್ಲರ ಕರೆದು ಫಲಗಳ । ಮನದಣಿಯುವಂತಿ
ತ್ತುಶಿವಭಕ್ತಿಯನು ತಿಳುಪಿದರೂ॥೨೦॥

ಗುರುವರನ ಬೋಧೆಯನು ಕೇಳುತ । ಹರುಷದಿಂ ದ್ಧಾಭಕ್ತರೆಲ್ಲರು । ನಿರುತವೆಮ್ಮಯ ಪುರದೊಳೀಮಹ ಯೋಗಿನಾಥಂಗೆ ॥ ಪಿರಿಯಮಠಮಂ ರಚಿಸಿಯುದರೊಳ। ಗಿರುವತೆರಸಂ ಮಾಳ್ಪುದೆಂದೆನ । ಲರಸನದಕೊಪ್ಪುತ್ತ ಶಾಸನಪತ್ರ ಬರಿಸಿದನೂ ॥೨೧॥

ನೃಪಸಮುಶ್ ನಿಡುಮಾಮಿಡೀಮಠ । ದೊಡೆಯ ರಿವರೇ ಇವರಭೋಗಕೆ । ಕೊಡುವೆನಿಲ್ಲಿಯಮೋಟರಾ ಗಿಯನಗ್ರಹಾರದಲಿ ॥ ಸಡಗರದೊಳಿಂತಿತ್ತು ನಮಿಸುತ । ಪೊಡೆವಬಹುವಿಧವಾದ್ಯಗಳವಂ । ಗಡದೊಳಾಗುಃಂದೇ ವನಂ ಮೆರಸುತ್ತ ಕರತಂದೂ ॥೨೨॥

ಗುರುಗಳಂಘ್ರಿಗೆ ಸರ್ವಭಕ್ತರು । ಅರಸನುಂ ಸಹ ತಾವು ರಚಿಸಿದ । ಪಿರಿಯಪೀಠವನುಂ ಕೊಟ್ಟು ನಮಿಸಿದರಾಗ ಸಂತಸದೀ ॥ ಕರಿಬಸವಯತಿರಾಜನೆಲ್ಲರ । ಪರಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟಲ್ಲಿ ಶಿಷ್ಯರ । ವೆರಸಿಲಿಂಗವಪೂಜಿಸುತ ಶಿವತ ತ್ತ್ವವರಪುತ್ತಾ ॥೨೩॥

ಕೆಲವುದಿನಮಲ್ಲಿರ್ದು ಶಿಷ್ಯನಿ । ಗೊಲಿದುಪಟ್ಟವ ಗಟ್ಟನಡೆದರು । ಇಳೆಯಜನರಘಕುಳವ ಕಳೆಯುವ ಯೋಗಿಪುಂಗವರೂ ॥ ಸುಲಿಪಲುಂ ಚಂದುಟಿಯಚಲು ವಿಂ । ದೆಳೆನಗೆಯಬೀರುತ್ತ ನುಡಿಯೊಳ । ಗಲಘುಪಂಚಾಕ್ಷರವ ಪಠಿಸುತ ಸಂತಸದೊಳಾಗ ॥೨೪॥

ಅಲ್ಲಲಿಯೆಮಹಿಮೆಗಳ ತೋರುವ । ಬಲ್ಲವರ್ಗಭಿಮತವನೀವುತ । ಲೆಲ್ಲಧರ್ಮದಮಾನ್ಯರಿಂ ಪೂಜೆಯನು

ಕೈಕೊಳುತ ॥ ಸಲ್ಲುವಾಶಿವತತ್ತ್ವಬೋಧೆಯ । ನೆಲ್ಲರಿಗೆತಿ
ಳುಪುತ್ತ ಯತಿಗಳ । ವಲ್ಲಭಂ ನಡೆತಂದುಕಂಡನು ಕಷ್ಟಿ
ಗೀಪುರವಾ ॥೨೫॥

ಶ್ರೀಗೆ ನೆಲೆಯಾಗಿರ್ದ ಕುಷ್ಟಿಗಿ । ಭೋಗಿಗಳಿಗಾ
ವಾಸವಾಗಿಯು । ನಾಗಲೋಕವುದಲ್ಲ ವಿಬುಧವಿತಾನ
ದಿಂದಿರ್ದೂ ॥ ಈಗಿದಮರಾವತಿಯುದಲ್ಲವು । ತ್ಯಾಗಿಗ
ಳು ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಸುವಿ । ರಾಗಿಗಳು ಶಿವಭಕ್ತಿಯಿಂ
ಮೆರೆದಿಪ್ಪರಾಪುರದೀ ॥೨೬॥

ಪುರದಮುಂಬಿನಬಯಲೊಳಾಗುರು । ವರನುಮೆ
ರೆವ ಕುಟೀರಮಧ್ಯದಿ । ಪರಮಜೀವರನೊಂದುಗೂಡಿಸಿ
ಪೂರ್ಣಸುಖದೊಡನೆ ॥ ಪೊರಗಣರಿವಂಮರೆದು ಲಿಂಗ
ದೊ । ಳಿರಿಸಿಮನವನು ದೇಹಧರ್ಮವ । ತೊರೆದುಶಂಕ
ರಯೋಗದೊಡನಿಹ ಯೋಗಿಪುಂಗವನೂ ॥೨೭॥

ಇರುತಿರಲು ಮಾಪುರದ ಪಾಮರ । ನರರು ಯತಿ
ಗಳಕಂಡುಮಿವರಾ । ರಿರುವರಿಲ್ಲಿಯೆ ಮಿಸುಗದಂದದಿ
ಕುಳಿತಿಪರದೆಂದೂ ॥ ಭರದಿ ಬಳಿಗಂಬಂದು ಗರ್ಜಿಸಿ ।
ಕರೆದಡುಂ ಮಾರ್ನುಡಿಗಳಿಲ್ಲದ । ತೆರನರಿದು ಪೆಣನೆಂದು
ಭಾವಿಸಿ ಮುಟ್ಟಲೈತರಲೂ ॥೨೮॥

ತಪದಜ್ವಾಲೆಯು ಸುಡುತಿರಲುಜನ । ರಪರಿಮಿತ
ಭಯದಿಂದ ನಡುಗುತ । ಲುಪಮಿಸಲ್ಬಾರದಮಹಾತ್ಮರು
ಮೆಂದು ಪೊಡಮಡುತೆ ॥ ತಪನನಂ ಪಳಿಕೈಪಗುರುವಿನ ।
ವಪುವನೋಂಕಲು ಶಕ್ಯಮಲ್ಲವು । ಶಪಿಸುವರು ನಾವಿಲ್ಲಿ
ನಿಂದೊಡೆನುತ್ತ ತೆರಳಿದರೂ ॥೨೯॥

ಬಂದುಪುರದೊಳಗೆಲ್ಲವಾರ್ತೆಯ । ನೊಂದುಳಿಯ ದಂತುಸುರೆ ಸರ್ವರು । ವೃಂದವೃಂದಂಗೂಡಿ ನಡೆದರು ನೋಡಬೇಕೆಂದೂ ॥ ಇಂದುಶೇಖರಗುರುವಿನನುಪಮ । ವೆಂದೆನಿಪಯೋಗವನು ಕಾಣುತ । ಮಂದಬುದ್ಧಿಯ ಮಾನವರು ಪಲವಾತನಾಡಿದರೂ ॥೩೦॥

ಕೆಲರು ಭೂತದಚೇಷ್ಟೆಯೆನುವರು । ಕೆಲರು ರೋಗಗ್ರಸ್ತನೆನುವರು । ಕೆಲರು ಮರುಳನು ಮೋಸಗಾರನು ಕಳ್ಳನೆನುತಿಹರೂ ॥ ಕೆಲರು ಜಾಡಿಯಗೈವನೆನುವರು । ಕೆಲರು ಅಂಜನಸಿದ್ಧನೆನುವರು । ಕೆಲರು ಕಾಮುಕ ಕುಣಪ ವೃತಿ ಮಹಜ್ಞಾನಿಯೆನ್ನುವರೂ ॥೩೧॥

ಇಂತುಪಲವಾಲೋಚಿಸುತಜನ । ತಿಂತಿಣಿಯುವೇಗದೊಳು ಗುರುವಿನ । ಮುಂತೆಬರೆ ಸುಡುತಿರ್ಪತಪಸಿನ ಜ್ವಾಲೆಗತಿಬೆದರೀ ॥ ಪಿಂತೆಸರಿದುಂ ಯೋಗಿನಾಥರ । ಸಾಂತಕುಮ್ಮಳವಿಾವುದನುಚಿತ । ಕಂತುಹರನ ಪರಾವತಾರರುವೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸೀ ॥೩೨॥

ದೂರದೊಳು ಮೈಯ್ಯಿಕ್ಕಿ ನಮಿಸುತ । ನಾರಿಕೇಳಂ ಖರ್ಜೂರಡಿಕೆಯು । ವಾರಿಜಂಗಳನಿಟ್ಟು ಕರ್ಪುರಮಾಜ್ಯವರ್ತಿಗಳಾ ॥ ಆರತಿಯುಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ಭಕ್ತಿಯ । ಪಾರವಶ್ಯದಿ ನುತಿಸಿ ಮನಸಿನ । ಕೋರಿಕೆಯು ಸಂಪೂರ್ಣಸಿದ್ಧಿಸಲೆಂದು ಬೇಡುತ್ತೆ ॥೩೩॥

ತೆರಳಿದರು ತಮ್ಮಮ್ಮ ನಿಳಯಕೆ । ಗುರುವಿನನುಪಮ ಮಹಿಮೆಪೊಗಳುತ । ಪರಮತಪಸಿನವಾರ್ತೆಪರ್ಬಿ

ತು ದಿಕ್ಕುದಿಕ್ಕಿನಲೀ ॥ ಹರುಷದಿಂ ನೋಡಲ್ಕೆಬಂದರು । ತರುಣಿಪುತ್ರರು ಮಿತ್ರರೊಡನಂ । ಪರಸಿಪರಸಿಯು ಜನರು ಮೂರದದಾರಿಯುಂ ನಡೆದೂ ॥೩೪॥

ಗುರುವರನ ಯೋಗವನು ಕಾಣುತ । ಹರುಷದಿಂ ಪೊಡಮುಟ್ಟು ಸರ್ವರು । ಕರಮುಗಿದು ನುತಿಸುತ್ತ ತಮ್ಮ ಯ ಪರಕೆಗಳಬೇಡೀ ॥ ಹರಗಣಾರಾಧನೆಯನೆಸಗುತ । ಪರಿಪರಿಯದಾನಗಳನೀಯುತೆ । ದುರಿತರಾಶಿಯು ಕಳೆವ ರಿವರೆಂದೆನುತೆ ಬಣ್ಣಿಪರೂ ॥೩೫॥

ಬರುವಹೋಗುವಜನರ ಸಂಖ್ಯೆಯ । ಪರಿಗಣಿಸಿ ಪೇಳಲ್ಕೆಯುಸದಳ। ನೆರವಿಯುನಿತೆನಿತಿರ್ದೊಡೆಂ ಶಿವಯೋಗಿಪುಂಗವನೂ ॥ ಪೊರಗಣರಿವಿಲ್ಲದಲೆಯಾತ್ಮನ । ವೆರಸಿ ಸುಖಮುಯುನಾಗಿ ಕುಳಿತಿಹ । ಪರಿಯನೆಲ್ಲವನುಸುರಲೀ ಜಡಮತಿಗೆ ವಶವಹುದೇ ॥೩೬॥

ಶ್ರೀಗುರುವಿನಡಿಗಂಡುಬಹುಪರಿ । ರೋಗಪೋದವು ಮಯ್ಯೊಳಡಗಿದ । ಮೋಗೆನಿಪಪಿರಿತಿನಿಗಳೆಲ್ಲವು ಭಯದಿನಡಗುತಲೀ ॥ ಕೂಗಿಪೋದವು ಜನರಮನಕನು । ರಾಗಮೊದಗಲು ನುತಿಸಿನಡೆದರು । ನಾಗಳಾಕುಷ್ಟಿಗೆಯ ಭಕ್ತರಮುದವು ಪೆರ್ಚಿದುದು॥೩೭॥

ಶಿವನಬರಿಜಂಬಡೆದಯೊಗಿಗೆ । ಯುವಿರತಂ ತೊಂದರೆಯುಬಾರದೊ । ಲವರು ನಿರುತಂ ಬಂದುಭಯಭಕ್ತಿಯೊಳು ಭಜಿಸುತಿರೆ ॥ ಸವನಿಸಿತು ಕಾರ್ಗಾಲಜಲಧರ । ನಿವಹಮಾಕಾಶದೊಳು ಮುಸುಗುತ । ಭುವಿಗೆ ಮಳಿಗರಿಯಲ್ಕೆ ಕೃಷಿಕರು ಬಿತ್ತತೊಡಗಿದರೂ ॥೩೮॥

ಸಸಿಗಳಿಂದಿಳೆಪೂರ್ಣವಾಗಿರೆ । ಸಸಿನೆಯಿಂದೊಕ್ಕಲಿಗಜನಗಳು । ಕೃಷಿಗೆಲಸಮೊಸಗುತಿಹಸಮಯದೊಳಾಯತೀಶ್ವರನು ॥ ಸ್ವಸನಸಂತಿರುಗಿಸುತ ಮೆಲ್ಲನೆ । ಪೊಸಪರಿಯ ಯೋಗವನುತೀರಿಸಿ । ಅಸಮನಯನನ ಭಜಿಸುತಿರ್ದನು ಪರಮಶಿವಯೋಗಿ ॥೩೯॥

ಅಸಿತರೊಳಗಾಪುರದಭಕ್ತರು । ಅನುನಯದೊಳೈತಂದು ನೋಡಲು । ಘನಗುರುಗಳೆಚ್ಚತ್ತು ಶಿವನಂಭಜಿಸುತಿರೆಕಂಡು ॥ ವಿನಯದಿಂ ಪೊಡಮಟ್ಟು ಮಸ್ತಕ । ವನು ನಮಿಸಿ ಕರಮುಗಿದುನಿಂದಿಹ । ಜನರಿಗಾಶಿರ್ವದಿಸಿ ಕಾರುಣ್ಯವನು ಬೀರಿದರೂ ॥೪೦॥

ಗುರುಗಳಾರೆಂಬುದನುತಿಳಿದತಿ । ಹರುಷದಿಂಶ್ರೀಗಿರಿಯಲಿಂಗವೆ । ಚರನವೇಷಂದಳೆದುಬಂದಿಹನೆಂದು ನಂಬಿದರು ॥ ಪುರದಜನರುಂ ಬಂದುನಮಿಸಲು । ಕರುಣದಿಂ ಶಿವತತ್ತ್ವಮರುಪುತ । ಪರಿಪರಿಯಬಯಕೆಗಳನಡೆಸುತ ಮೆರೆದನಾಯತಿಯೂ ॥೪೧॥

ಅಂಗಲಿಂಗದ ಸಮರಸವನೆಮ । ನಂಗೊಳಿಸಿ ಸಕಲರ್ಗೆ ಶಿವಮತ । ದಿಂಗಿತವನರುಪುತ್ತ ಭಕ್ತಿಜ್ಞಾನವಿರತಿಯನೂ ॥ ಸಾಂಗವಾಗಿಯೆ ತಿಳುಪಿ ಮುಕುತಿಯ । ಸಂಗಸುಖವಿಂತೆಂದು ತೋರಿಸಿ । ಅಂಗಜಾರಿಯಶರಣರನುಪಮ ಚರಿತೆಗಳನುಸುರ್ದ್ದು ॥೪೨॥

ಎಂದು ಪರಿಪರಿನಿರ್ಮಬೋಧೆಯ । ನಂದುತಿಳುಪುತ ಚರಣಕಮಲವ । ಪೊಂದಿದವರಘಕುಳವ ಕಳೆ

ಯುತ ಭಕ್ತರಭಿಮತವಾ ॥ ಛಂದದಿಂ ನಡಸುತ್ತಪರ ಮಾ । ನಂದದಿಂ ಗುರುರಾಯನೊಪ್ಪೆ ವ । ಸುಂಧರೆ ಯೊಳೊಂದದ್ಭುತಂ ತೋರ್ದತ್ತದೇನೆನಲೂ ॥೪೩॥

ಮಳೆತಡೆದು ಬೆಳೆಯೊಣಗಿಪೋದವು । ಪೊಳೆಗ ಳುಂ ಕೆರೆಕೂಪವರತವು । ನಳಿನಸಖನತ್ಯುಗ್ರಕಿರಣದತಾ ಪಪೆರ್ಚಿದುದೂ ॥ ಇಳೆಯುಜನವತ್ಯಂತಕಷ್ಟದಿ । ಕಳವ ಳಿಸತೊಡಗಿತ್ತು ಕೃಷಿಕರ । ಬಳಗತಮ್ಮಯ ಕಾರ್ಯಸಾ ಗದೆ ದುಃಖಿಸುತ್ತಿಹರೂ ॥೪೪॥

ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಡಲ್ಲಿಯುಂ ಮಳೆ । ಯಿಲ್ಲವೆಂಬೀ ನುಡಿಯೆ ನಡೆದುದು । ತಲ್ಲಣಿಸಿ ಜನಸಂಕುಳಂ ಗುರು ದೇವನಿರ್ದೆಡೆಗೇ ॥ ನೆಲ್ಲನೈತಂದಖಿಳಕಷ್ಟವ । ಸೊಲ್ಲಿಸು ತೆ ಕರುಣಾಂಬುಶಾಶಿಯೆ । ಸಲ್ಲಲಿತವೃಷ್ಟಿಯನು ಸುರಿಸೀ ಜಗವಸಲಹೆಂದು ॥೪೫॥

ಕೂಡಿದವರತಿ ದೈನ್ಯದಿಂ ಕರ । ಜೋಡಿಸುತ ಪರಿ ಪರಿಯನುತಿಗಳ । ಮಾಡುತಿರೆಕಂಡೆಲ್ಲರಂ ಸಂತೈಸಿಗುರು ರಾಯಾ ॥ ನಾಡೆ ಕರದತ್ರಿಶೂಲಮಂ ಮುದ । ಗೂಡಿಧ ರೆಯೋಳ್ನಿಲಿಸಿ ಜಲಮಂ । ನೀಡರಿದು ಚಿಗಿಯಲ್ಕೆ ಮಳೆ ತಾಂಸುರಿವುದೆಂದೆನಲೂ ॥೪೬॥

ನಂಬಿದರು ಗುರುವಾಕ್ಯಮಾಗಳೆ । ತುಂಬಿತಂದ ರು ನೀರಘಟಗಳ । ಮುಂಬಿನೊಳ್ನಿಲಿಸಿರ್ದ ಉಕ್ಕಿನಶೂಲ ಕಂ ಮುದದೀ ॥ ಅಂಬುರಾಶಿಯನೆರದು ಪೊಡಮಡೆ । ಕುಂಭಿನಿಗೆಪೊಸತೆನಲು ಕೊನರ್ತುದು । ಅಂಬರದೊಳೊ ಡ್ಡೈಸಿಬಂದವು ನೀಲಮೇಘಗಳೂ ॥೪೭॥

ಸುತ್ತಲುಂ ಕವಿದೆಸೆವಜಲಧರ । ವೊತ್ತಡೊಳು ಸೆಳೆಮಿಂಚುಗರ್ಜಿಸು । ತೆತ್ತಲುಂ ಸುರಿದತ್ತುಪೇರ್ಮಳೆ ಧರೆಯುಜನಕಾಗಾ ॥ ಚಿತ್ತದೊಳಗಾನಂದ ಮೊಳೆತು ದು । ಉತ್ತಮರುಪೊಸತೆಂದುನುತಿಸಲು । ನುತ್ತೆಯುತಿಶಯುವೃಷ್ಟಿಗರೆದುದನೇನಪೊಗಳುವೆನೂ ॥೪೮॥

ಬಿರುಮುಳಿಯು ಸುರಿವುತಿರೆ ಪಾಂಥರ । ಶರಿರವೆಲ್ಲವು ತೋದು ಶ್ವಾಸವು । ತಿರುಗದಲೆ ವೃಕ್ಷಗಳನಾಲಿಂಗಿಸುತೆ ನಿಲ್ಲುವರೂ ॥ ಕರಕಗಳು ಬೀಳುವವು ತರುಗಳು । ಮುರಿಯುತೊಡಗಿದವೆಲ್ಲಜನಗಳು । ಗುರುಗಳನುಪಮುಮಹಿಮೆಯುಂ ಪೊಸತೆಂದು ಪೊಗಳಿದರೂ ॥೪೯॥

ಗುರುನಿರೂಪಣದಂತೆಲೋಹದ । ಮೆರೆವತಿಸುಳಂಚಿಗುರ್ತುದಾಗಳೆ । ಧರೆಯೊಳುತ್ತಮುಮಳೆಯು ಸುರಿದುದು ಸರ್ವಜನರಾಗಾ ॥ ಹರುಷದೊಡನೈತಂದು ಚರಣಕೆ । ಪರಿಪರಿಯ ಕಾಣಿಕೆಯುನೀಯುತ । ಸರಸಮೂಧುರ್ಯೋಕ್ತಿಯಿಂ ನುತಿಗೈದರಿಂತೆಂದು ॥೫೦॥

ಮೊರಟದೊಳು ಶಿವಬಂಕಿದೇವನು । ಕೊರಡುಕೊನರ್ಚಿದನಂತೆ ಮಳೆಯುಂ । ಬರಸಿದನು ಪಗಲ್ಕೋಳಭೂಮಿಪಾಲನೆಂಬುವನೂ ॥ ಕರಿಬಸವಯತಿರಾಜನುಕ್ಕಿನ । ಪರಮುಶೂಲವಚಿಗುಸಿ ವರ್ಷವ । ಸುರಿಸಿದೀಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮಹಿಮೆಯ ಕಂಡೆವೆನ್ನುತಿಹರೂ ॥೫೧॥

ಮೂಜಗವಮೋಹಿಸುವ ಮುಯಣನ । ನೈಜಸೃಷ್ಟಿಯುನೆಸಪಬೊಮ್ಮನ । ನಾಜವನಸಾಮುರ್ಥ್ಯವುಂ ಪಳಿ

ಕೈದುನಿಜತಪದಾ ॥ ತೇಜದಿಂಪೊಸತಪ್ಪ ಚರಿತೆಯು । ನೀ
ಜಗಕೆ ತೋರಿಸಿದ ಗುರುಕುಲ। ರಾಜನಂಘ್ರಿಯುಸೇರಿದ
ವನೇ ಧನ್ಯನೆನಿಸುವನೂ ॥೫೨॥

ಎಂದುಪಲವಂದದಲಿ ನುತಿಸಿ ವ । ಸುಂಧರೀಪತಿ
ಕೃಷ್ಣರಾಜಗೆ । ಛಂದದಿಂ ತಿಳುಪಿದರುಸರ್ವವುಸೋಲೆ
ಮುಖದಿಂದಾ ॥ ಬಂದು ರಾಜನುಗುರುಗಳಿಡಿಗಂ । ವಂ
ದಿಸುತ ಕೊನರ್ತಿಸೆವತಿಸುಳವು । ನಂದುಕಂಡಾನಂದದಿಂ
ಪೊಸತೆಂದುಪೊಗಳಿದನೂ ॥೫೩॥

ಧರಣಿಪತಿ ಕುಷ್ಟಿಗಿಯ ಭಕ್ತರ । ವರಮನೋರಥ
ದಂತೆಪೂರದೊಳು । ಪಿರಿಯಮಠಮುಂರಚಿಸಿ ಗುರುವಿಂ
ಗೊಪ್ಪಿಸುತೆ ಮುಂದೆ ॥ ಶರಿರಭೋಗದಸಾಧನಕೆಮಹ ।
ಕರೆಯಕೆರೆಪೊಲಮಿತ್ತು ಶೂಲವ । ಮೆರೆವಕ್ಷೇತ್ರವ ಕೊ
ಟ್ಟುಮಹಿಮರ ಚರಣಗಳನುತಿಸೀ ॥೫೪॥

ಹರಿತವರ್ಣದ ಪಟ್ಟುಕಂಥೆಯು । ನಿರುತರಾಜಿ
ಸುತಿರಲಿ ನಿಮ್ಮಯ । ಶರಿರದೊಳಗಿದಕೆಂದೆ ಕೊಡುವೆನು
ಪಟ್ಟುಕಂಥಿಹೊಲ ॥ ಬಿರುದಿನೊಳು ಶ್ರೀಪಟ್ಟುಕಂಥೆ
ಯು । ಮೆರೆವುತಿರಲೆಂಬುದನೆ ಲಿಖಿಸುತ । ನರಪತಿಯು
ನಿಜಮುದ್ರೆಯುಂಗುರವೊತ್ತಿ ವಿನಯದೊಳೂ ॥೫೫॥

ನಮಿಸಿ ಮನ್ನಣೆಪತ್ರವೊಪ್ಪಿಸಿ । ವಿಮಲಚರಿತರಕೃ
ಪೆಯನಾಂತು ವ । ಸುಮತಿಯೊಡೆಯಂ ಪೋದನತ್ತಲು
ಯಿತ್ತಗುರುವರನೂ ॥ ಅಮಿತಶಿಷ್ಯರ್ವೆರಸಿ ನಿತ್ಯವು । ಕ್ರ
ಮವರಿತು ಶಿವಲಿಂಗಪೂಜೆಯು । ಸುಮನದಿಂದೆಸಗುತ್ತ
ಮಠದೊಳಗಿರ್ದರತಿಮುದದೀ ॥೫೬॥

ನಿಡುಶಿಶಿಯೊಳೊಂದಧಿಕ ಮಠಮಂ । ನೊಡರಿ
ಚೆತಲಲ್ಲಿಪ್ಪ ಭಕ್ತರು । ಸಡಗರದಿ ಕರಿಬಸವದೇವಂಗೊ
ಪ್ಪಿಸಿದರಾಗಾ ॥ ಬಿಡದಲೆರಡುಂ ಮಠದಿ ಶಿಷ್ಯರ । ಗಡ
ಣಮಿರುತಿರೆಮೂರುಕಾಲದಿ । ಮಿಡನಪೂಜೆಯನೆಸಗು
ತಂ ಶಿವತತ್ತ್ವಮಾರ್ಗವನೂ ॥೫೭॥

ಬೋಧಿಸುತ ನಿಜಪದವನಂಬಿದ । ಸಾಧುಗಳಿಗ
ಭಿಮತವ ನೀವುತ । ಮೋದದಿಂಷಟ್ಸ್ಥಲವ ಸಲಹು
ತ್ತಂಗಲಿಂಗಗಳಾ ॥ ಭೇದವರಿದಖಿಳಾಕ್ಷಭೋಗವನು ।
ನಾದಿಗುರುಲಿಂಗಗಳಿಗರ್ಪಿಸು । ತಾದಿದೇಶಿಕ ಸಾರ್ವ
ಭೌಮನು ಸುಖದೊಳೊಪ್ಪಿಹನೂ ॥೫೮॥

ನಡೆಯುಲಿಂಗವು ನುಡಿಯುಲಿಂಗವು । ಕೊಡುವ
ಕೊಂಬುವದೆಲ್ಲಲಿಂಗವು । ಒಡಲ ಭೋಗದಪಡಿಪದಾ
ರ್ಥಗಳೆಲ್ಲಲಿಂಗಗಳೂ ॥ ಪೊಡವಿಪವಿತ್ರವುಮಠವು ಮನ್ನ
ಣೆ । ಗಡಣವ ಖಿಳವಲಿಂಗಮುಖದಿಂ । ದೊಡನೆಗ್ರಹಿ
ಸುವಸಚ್ಚರಿತ್ರರ ಪೊಗಳಲಸದಳವೂ ॥೫೯॥

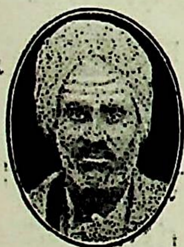
ಕೋಕಿಲವೃತ್ತ ॥ ಆಗಮಂಗಳನೊಲ್ದು ಕೇಳಲು
ಪೇಳ್ದಶಂಕರನಾದಿಯೋಳ್ । ರಾಗದಿಂ ಶರಣಾರ್ಗೆ ಸಾಧ
ನವಾಗಿರಂಜಿಪವಾಗಳುಂ ॥ ಭೋಗಮೋಕ್ಷವ ನೀವ
ಮಾತೆಯೆ ಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿಪರಾತ್ಪರೇ । ಶ್ರೀಗಿರಿಭ್ರಮರಾಂಬ
ಪಾಲಿಸು ಪ್ರೇಮದಿಂ ನುತಿಗೈವೆನೂ ॥೬೦॥

ಭಾ. ಷ. ಇದುವೆ ಶ್ರೀಗುರುಚನ್ನಬಸವನ । ಸದಮಲದ
ಚಾರಿತ್ರ್ಯವತಿಶಯ । ಮುದದಿಪೇಳ್ದಂ ರಾಚವೀಟಿಯ

ಶಾಂತವೀರಾಖ್ಯಂ ॥ ಪದುಳದಿಂ ಕೇಳ್ವವರಬಯಕೆಯ। ನೊದವಿಸುವನಾಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ । ಸದಯಮಾನಸದಿಂ ದಲಿಲ್ಲಿಗೆ ನಾಲ್ಕನೆಯಸಂಧೀ ॥೩೧॥

ಇಂತು ಚತುರ್ಥಾಧ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ಮಂಗಲಂ

ಅಥ ಪಂಚಮಾಧ್ಯಾಯ ಪ್ರಾರಂಭಃ

ಸೂಚನೆ:- ಭಿತ್ತಿಯನು ಗಜದಂತೆನಡೆಸುತೆ। ಮತ್ತೆನದಿಯಂ ದಾಂಟಿಸುನುಪ ಮ । ವೆತ್ತಮಹಿಮೆಯತೋರ್ದು ಮಠಗಳ ಗೈದರಲ್ಲಲ್ಲೀ ॥

ವೇದ ಶಾಸ್ತ್ರಾಗಮ ಪುರಾಣಗ । ಳಾದಿಯಿಂದ ರಸುತ್ತ ಕಾಣದೆ । ವೇದದಿಂದಗಣಿತನಗೋಚರನೆಂದು ನುತಿಸುವವೂ ॥ ಮೇದಿನಿಯೊಳಾನೆನಿತರವನೈ । ಶ್ರೀದಯಾನಿಧಿಭಕ್ತವತ್ಸಲ । ಭೂಧರೇಂದ್ರನಿವಾಸ ರಕ್ಷಿಸು ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನೇ ॥೧॥

ಶಿವಮನುವ ಪಠಿಸುತ್ತಲನುಪಮ । ಶಿವನ ಚರಿತೆಯನೊಲಿದು ಪೇಳುತ । ಶಿವನ ಭಕ್ತರಿಗೆಲ್ಲ ಮೋಕ್ಷಾಂಗನೆಯಸಖ್ಯವನೂ ॥ ತವಕದಿಂದೆಸಗುತ್ತ ಶಿಷ್ಯರ । ನಿವಹಮಂ ಪಾಲಿಸುತಲಘುಹರ । ಶಿವಯತೀಶ್ವರರಿಲ್ಲಿ ಕುಷ್ಟಿಗಿಪುರದಿ ರಂಜಿಸರೂ ॥೨॥

ಗಣಿಸಲಸದಳವೆನಿಪ ಶಿಷ್ಯರು । ಮಣಿದು ಕಾಣ್ಕೆಯನಿತ್ತು ಪೂಜಿಸು । ತಣಿಯರಂ ಯತಿರಾಜನಡಿಯರಚರಣವೋಲೈಸೀ ॥ ಕಣುಮುನಂದಣಿವಂತೆ ಭಜಿಸುತ । ಫಣಿಪಕುಂಡಲನೀತನೆಂದೇ । ಗುಣಗಣಂಗಳಿಗೆಣೆಯು ಗಾಣದೆಕೀರ್ತಿಸುತ್ತಿಹರೂ ॥೩॥

ಭೂಮಿಪಾಲರು ನಾಡಗೌಡರು । ಗ್ರಾಮಣಿಗಳುಂ ಶಿವಸುಭಕ್ತ । ಸ್ತೋಮವೆಲ್ಲರು ಶಿಷ್ಯರಾದರು ತಂಡತಂಡದಲೀ ॥ ಗ್ರಾಮಗ್ರಾಮದಿ ಮಠವಕಟ್ಟಿಸಿ । ಭೂಮಿಯುಂಸಹ ತೃಪ್ತಿಗೋಸುಗ । ಸೋಮಶೇಖರಸ್ವಾಮಿಗೊಪ್ಪಿಸಿ ಕೃಪೆಯ ಪಡೆಯುವರೂ ॥೪॥

ಟೆಂಗುಟೀಮೂದಾಪುರಂ ನೆರೆ । ಲಿಂಗಬಂಡಿಯು ತವಳಗೇರಿಯು । ಕಂಗೊಳಿಪವಣಿಗಿರಿಯು ಮುಂತಾದಖಿಳ ಪಳ್ಳಿಯೊಳೂ ॥ ತುಂಗಮಠಗಳಕೊಡಲು ವಟುಗಳ । ವಂಗಡವನಲ್ಲಲ್ಲಿ ನೇಮಿಸಿ । ಮಂಗಳಾತ್ಮಕರಾವುದಂ ಮೋಹಿಸದೆ ರಾಜಿಪರೂ ॥೫॥

ಭೋಗಭಾಗ್ಯವು ಸಕಲಸಂಪದ । ಪೂಗವೆನಿತೆನಿತಿರ್ದೊಡೇನು ವಿ । ರಾಗಿಕರಿಬಸವಾರ್ಯನಾವುದನೋಹಿಸದೆ ಮುದದೀ ॥ ಆಗಳಾಗುರುಚನ್ನಬಸವಗೆ । ಯೋಗಿಪಟ್ಟವಕಟ್ಟಿ ಮುಂದಕೆ । ಸಾಗಿದರು ಶಿವಭಕ್ತಿಸಂಘವ ಸಲುಹಬೇಕೆಂದೂ ॥೬॥

ಕಂಡಕಂಡವರೆಲ್ಲ ವಿನಯದಿ । ಮಂಡೆಯನು ಬಾಗಿಸುತ ನಮಿಪರು । ಅಂಡಲೆಯು ಕೆಳೆದೆಮ್ಮನಂ ಸಲ

ಹೆಂದು ಬೇಡುವರೂ ॥ ಖಂಡಪರಶುವಿನಾಜ್ಞೆಯಿಂಭೂ| ಮಂಡಲಕೆ ನಡೆತಂದಗುಣಮಣಿ । ಮಂಡಣನನುತಿಗ ಯ್ಯದವರೀಲೋಕದೊಳಗುಂಟೇ ॥೭॥

ಬಾಲನಂತುನ್ಮತ್ತನಂತೆ ವಿ । ಶಾಲಭೂತಗಳಂತೆ ನಟಿಸುತ । ಲೀಲೆಯಿಂದೈತಂದುಪೊಕ್ಕನು ಬೀಜಪುರವ ನ್ನೂ ॥ ಆಲಯಂಗಳಮುಂದೆ ನಿಲುವನು । ಆಲಿಬಡಿಯ ದೆ ನೋಡುತಿಪ್ಪನು । ಕಾಳುಗತ್ತಲಿಯಲ್ಲಿಯುಂ ತಿರುಗುತ್ತ ಲಿರುತಿಹನೂ ॥೮॥

ಆ ವಿಜಾಪುರದೆಲ್ಲಜನರುಂ । ಭಾವಿಸಿದರಿವಮರು ಳನೆಂದೇ । ಯಾವತಾವಿಲಿನೋಡಿದರು ನಗುನಗುತನರ್ತಿ ಪನೂ ॥ ಗಾವಿಲರು ಪರಿಪರಿಯಹಾಸ್ಯದಿ । ಬೈವರಲ್ಲದೆ ಪೊಡೆಯುತಿಪ್ಪರು । ಮಾನವಿಧದಿಂ ಪೀಡಿಸಲು ಮುಳಿ ಸಿಲ್ಲಮುವರಲ್ಲಿ ॥೯॥

ಕಲ್ಲುಕಟ್ಟಗೆಯಾಯ್ದುಪೊಡೆಯುವ । ರಲ್ಲಿರುವ ಬಾಲಕರು ಯತಿಗಳ । ವಲ್ಲಭನಿಗವು ಸೋಂಕದಲೆ ಬಳಿ ಯಯ್ದೆ ಬೀಳುವವು ॥ ವಳ್ಳೆಹಗ್ಗದಿ ಬಿಗಿಯಲೆಳಸಲಿ । ಕಲ್ಲಿಯೆ ಬಯಲಪ್ಪರಿಳೆಯೊಳ । ಗೆಲ್ಲಿಯುಂ ಇಂತಪ್ಪವು ಹಿಮರ ಕಾಣೆವೆನುತಿಹರೂ ॥೧೦॥

ನಿಂತತಳದಲಿ ನಿಂತಕೆಲದಿನ । ಕುಂತಡಂ ಕುಳಿತಿ ಪ್ಪರನಿಶಂ । ಸಂತಸದಿ ಮಲಗಿರ್ದೊಡಂ ಮಲಗಿಪ್ಪನೊಂ ದಡೆಯೊಳ್ ॥ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲದೆ ಬಾಲರೊಡನೆ ಸ । ಮಂ ತುಲೀಲೆಯುನಟಿಸಿ ವಿಷಯದ । ಭ್ರಾಂತಿಗೆಳಸದೆ ಪಸಿವು ತೃಷಿಗಳಹಂಗಿನೊಳಗಿರದೇ ॥೧೧॥

ಪರಿಪರಿಯ ಲೀಲೆಗಳನೆಸಗುತ | ಲಿರುವ ಮಹಿಮ
ರ ವಾರ್ತೆಗೇಳ್ದಾ | ಧರಣಿಪತಿ ಈಸೂಫ್ ಆದಿಲ್ ಷಹ
ನು ಪ್ರೇಮದೊಳೂ || ಗುರುಗಳಂ ಕರತರುವಡೆನುತಂ |
ಪರಿಚರರ ಕಳುಹಿಸಿದನಾಗಳೆ | ಪುರದೊಳನಿತುಂನೆಲೆ
ಗಳಂ ಬಿಡಕಿದರು ಶೋಧಕರು ||೧೨||

ಎಲ್ಲಿಯುಂ ಯತಿಪತಿಯ ಕಾಣದೆ | ತಲ್ಲಣಿಸುತಲ್ಲಲ್ಲಿ
ಬೆಸಗೊಳ | ಲೆಲ್ಲರುಂ ಮವನ್ನಾವ ಸಜ್ಜನನೇಕೆ ಪುಡುಕು
ವಿರೀ || ಪಳ್ಳಿಗುಣಮಿನಿ ತಿಲ್ಲಮವನೀ | ವಲ್ಲಭನಿಗರು
ಪೆಂದು ನುಡಿವರು | ಬಲ್ಲವರು ಶಿವಯೋಗಿಪುಂಗವನೆಂ
ದು ಪೊಗಳುವರೂ ||೧೩||

ದೂರದೊಳು ಗುರುವರರನು ನಸುನಗೆ | ಬೀರುತ್ತೈ
ತರೆ ಕಂಡು ನೆರೆಪರಿ | ಚಾರಕರು ಪರಿವೇಷ್ಟಿಸುತೆ ಪೊಡ
ಮಟ್ಟು ನುತಿಸುತ್ತೇ || ಧಾರುಣೀಶ್ವರನಿಂದು ನಿಮ್ಮಯ |
ಚಾರುಕರುಣವ ಬಯಸುತಿಪ್ಪನ | ಪಾರದಯದಿಂ ಬಂ
ದು ಪಾಲಿಸಬೇಕು ನರಪತಿಯಾ ||೧೪||

ಎಂದು ಬಿನ್ನಯಿಸಲ್ಕೆ ಕರುಣಾ | ಸಿಂಧು ತಾನಿಂ
ತೆಂದನರಸನ | ಮುಂದೆ ಬರಲೇಂ ಕಜ್ಜಮಿದೆನ್ನಾಂ ತಿರು
ಕ ಜಂಗಮನೂ || ಯೆಂದೆನಲು ಪರಿಚರರು ಬಹುವಿಧ |
ದಿಂದತಿಳುಪಲು ಬಾರದಿರ್ದ್ದಡೆ | ಬಂಧಿಸುತೆ ಪಿಡಿದೊ
ಯ್ಯಲೆಳಸಿದೊಡಲ್ಲೆ ಬಂಧುಲಾದ ||೧೫||

ಓಡುತಿಹನಲ್ಲಲ್ಲಿ ನಿಲುವನು | ನೋಡಿ ಕರೆಯಲು
ನಗುತ ಹಾಸ್ಯವ | ಮಾಡುತಿರೆ ಗಜವಾಜಿವಾಹಕರಾಗ

ಕೋಪದೊಳೂ ॥ ಮೂಢತನದಿಂ ಬೆನ್ನನಟ್ಟಲು । ನಾಡೆ ಮುಂಬಿನೊಳಿರ್ಪನೆಲ್ಲರು । ಬಾಡಿಬೇಸರಗೊಂಡು ತಿರುಗುತ್ತಿರಸನೆಡೆಗೈದೆ ॥೧೬॥

ಎಲ್ಲವಾರ್ತೆಯನರುಹಲವನೀ । ವಲ್ಲಭನು ಬೆರಗಾಗಿಕೀರ್ತಿಸಿ । ಬಲ್ಲಿದರು ಶಿವಯೋಗಿ ಪುಂಗವರವರದರ್ಶನದಾ ॥ ಒಳ್ಳೆದಿನವೆಂದಿಂಗೆ ಬಹುದಘು । ದಲ್ಲಣರಕೃಪೆವಡೆದು ಜೀವಿಸ । ಬಲ್ಲಡವನೇ ಧರುಣಿಪಾಲಕನೆಂದು ಯೋಜಿಸುತ ॥೧೭॥

ಒಂದುದಿನಪರಿವಾರವೆರಸಿವ । ಸುಂಧರೀಶನು ಗಜವನಡರಿಯು । ಮುಂದವೈಭವದಿಂದೆ ಬರುತಿರೆ ಮಧ್ಯಮಾರ್ಗದೊಳೂ ॥ ಇಂದುಶೇಖರಯತಿಯು ಪಾಳ್ಮನೆ । ಮುಂದಿರುವಭಿತ್ತಿಯನು ನೆಮ್ಮುತ । ಮಂದಹಾಸದಿ ಕುಳಿತು ನೋಡುತ್ತಿಪ್ಪನುತ್ಸವವಾ ॥೧೮॥

ಯತಿಪತಿಯನೋಡದಲೆ ಸರ್ವರು । ಹಿತದಿಮುಂದಕೆಪೋದರಿತ್ತಲು । ಅತಿವಿನೋದದಿ ಗುರುವರನುಕುಳಿತಿಪ್ಪಭಿತ್ತಿಯನೇ ॥ ವಿತತಗಜದಂದದೊಲು ನಡಸುತ । ಜೊತೆಯೊಳೈತರೆ ಕಂಡು ನಿಖಿಳರು । ಕ್ಷಿತಿಪತಿಗೆ ತಿಳುಪಲ್ಕೆಯಭಿಮುಖನಾಗಿ ನೋಡಿದನೂ ॥೧೯॥

ನೋಡುತಿರಲೆದುರಿನೊಳು ಪಳೆದಹ । ಗೋಡೆಯನು ಗಜದಂತೆ ನಡೆಸುತೆ । ಮೂಡುವೆಳೆನಗೆಬೀರುತೈತಹ ಮಹಿಮರಂ ಕಂಡೂ ॥ ನಾಡೊಡೆಯನತ್ಯಂತವಿಸ್ಮಯ ।

ಗೂಡಿ ಕರಿಯಿಂದಿಳಿದು ಕರಗಳ । ಜೋಡಿಸುತಭಯುಭಕ್ತಿಯಿಂ ಭಜಿಸುತ್ತ ನಮಿಸಿದನೂ ॥೨೦॥

ದೇವ ನಿಮ್ಮಡಿಗಳನುಕಾಂಬುವ । ಭಾವದಿಂಬಹುಯತ್ನಗೈದೊಡೆ । ನೀವು ಕರುಣಿಸಲಿಲ್ಲಮದರಿಂ ನ್ಯಸನಮಾಗಿತ್ತು ॥ ತಾವಕಾಂಘ್ರಿಯುಕಂಡು ಸಂತಸ । ತೀವಿದೀಗ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷದಿ । ಕಾವುದೆನ್ನನು ದೋಷದುರ್ಗುಣಗಳನು ಗಣಿಸದಲೇ ॥೨೧॥

ಅರಸನೀಪರಿನುತಿಸಿಯಡಿಗಳಿ । ಗೆರಗಿ ಕಾರುಣ್ಯವನು ಬಯಸಲು । ಕರಿಬಸವಯತಿರಾಜನಾಶೀರ್ವದಿಸಿ ಸಂತಸದೀ ॥ ಸಿರಿಗಿರಿಯ ತೆರನೆಲ್ಲನರುಪಲು । ಹರುಷದೊಡನಾಭೂಮಿಪಾಲನು । ಗುರುವರನಿಗಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮಠಗಳಕಟ್ಟಿಸಿದನಾಗ ॥೨೨॥

ಪ್ರೇಮದಿಂಮಣಗೂಳಿ ನಗರದಿ । ಯಾಮಹಾಮಠವೊಂದು ರಚಿಸುತ । ಸ್ವಾಮಿಗೊಪ್ಪಿಸಿ ವಿಜಯಪುರದಾರೋಜಪ್ಯಾಟಿಯೊಳು ॥ ರಾಮಣೀಯಕಮಪ್ಪ ಹಿರಿಮಠ । ವಾಮಹಿತಪನ್ನೊಂದುಚಾವರ । ಭೂಮಿಯಂ ಲಿಂಗಾಂಗಭೋಗದಸಾಧನಕೆ ಕೊಟ್ಟು ॥೨೩॥

ಆನೆಯುಂದದಿ ಗೋಡೆನಡೆಸಿದ । ಜ್ಞಾನನಿಧಿಮಹಿಮಾಂಬುರಾಶಿಗೆ । ಈ ನವಮುದ್ದಾನೆ ಕರಿಬಸವಾರ್ಯನೆನ್ನುತಿಹ ॥ ಸಾನುರಾಗದ ನಾಮದಿಂ ಬಹು । ಮಾನಪತ್ರವ ಬರೆಸಿಕೊಟ್ಟು ಮ । ಸೂನಭಕ್ತಿಯೊಳರಸನಾಗುರುಸೇವೆಗಯ್ಯುತಿರೇ ॥೨೪॥

ಮಂಗಳಾತ್ಮಕರಾಮಠದಿ ಶಿವ । ಲಿಂಗಪೂಜೆಯ
ನೆಸಗುತಂ ಗಣ । ವಂಗಡಕೆ ಸ್ಥಳಕುಳವಿಚಾರವನರುಪು
ತಂ ಮುದದೀ ॥ ಅಂಗಭೋಗವನೆಲ್ಲ ನಿರುಪಮ । ಲಿಂ
ಗಭೋಗವನೊಡರ್ಚಿ ವಿಷಯದ । ಹಂಗಿನೊಳಗಾಗ
ದಲೆ ಯೋಗಿವರೇಣ್ಯನೊಪ್ಪಿದನೂ ॥೨೫॥

ಕೆಲವುದಿನವಲ್ಲಿರ್ದು ಶಿಷ್ಯರ । ಬಳಗದೊಳು ಜಸ
ವೆತ್ತು ಮೆರೆಯುವ । ಮಲಹರಂ ಶ್ರೀಬಸವಲಿಂಗಯತೀ
ಶಗಾಮತವಾ ॥ ನಲುವಿನಿಂದೊಪ್ಪಿಸುತ ನಡೆದರು । ಇಳೆ
ಯೊಳನುಪಮ ಮಹಿಮೆಯೆಸಗುತ । ತೊಳಪಶಿವಮತ
ದೇಳ್ಗೆಯಂ ಪಸರಿಸುತ ಸಂತಸದೀ ॥೨೬॥

ವರುಣದೆಶೆಯೊಳಗಿಪ್ಪ ಪಲವುಂ । ಪುರವು ಗ್ರಾ
ಮಂ ಪಳ್ಳಿವಾಸದ । ಹರಶರಣಸಂದೋಹಮಂ ಸಲಹು
ತ್ತಲೈತರಲೂ ॥ ಮೆರೆವುದತ್ತ ಮುಧೋಳನಗರವು । ಪರಿ
ಮುಖದೊಳೊಪ್ಪಿತ್ತು ಘಟಪ್ರಭೆ । ವರನದಿಯು ಸಂಪೂ
ರ್ಣಜಲಮಯವಾಗಿ ಪರಿವುತ್ತೆ ॥೨೭॥

ತುಂಬಿಪರಿಯುವನದಿಯದಾಂಟಿಸ । ಲಂಬಿಗರು
ನಾವೆಯನು ನಿಲಿಸುತ । ನಂಬಿಬಹಪಾಂಥರ್ಕಳಂ ಕುಳ್ಳಿ
ರಿಸಿ ನಡೆಸುತಿರೇ ॥ ಶಂಭುಸಮಶಿವಯೋಗಿ ನಾವಿಕ ।
ಬಂಬಲಕೆ ದಾಂಟಿಸಲುಕೇಳೆ ವಿ । ಡಂಬಿಸುತ ಕಬ್ಬಿಲರು
ಯತಿಯಂ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರಾಗ ॥೨೮॥

ಗಾವಿಲರು ಶಿವಯೋಗಿಪುಂಗವ । ರಾವಿಮಲ ಮ
ಹಿಮೆಗಳ ಬಲ್ಲರೆ । ಭಾವಿಸಲು ಘೂಕಾಳಿ ದಿನಪನಕಿರಣ

ಮುರಿದಪವೇ ॥ ದೇವನಂ ಭವಶರಧಿತಾರಕ । ನಾವನಂ ತೀರದೊಳು ನಿಲ್ಲಿಸಿ । ತೀವಿದುತ್ಸವದಿಂದಲೆಲ್ಲರು ನದಿಯ ದಾಂಟುತಿರೇ ॥೨೯॥

ಶಂಭುಸಮುಶಿವಯೋಗಿತನ್ನಯ । ಕಂಬಳಿಯಪಾಸುತ್ತ ಕುಳಿತಾ । ಅಂಬುವಿನಮೇಲತಿವಿನೋದದಿ ಬರುವದಂ ಕಂಡು ॥ ಅಂಬಿಗರುಮಾನಿಖಿಳಪಾಂಥರು । ನಂಬಿ ನೆನೆಯುತ್ತಿರಲು ಪೊಳೆಯನಿ । ತಂಬದೊಳುಮಾಪೊಳಲ ಜನರುಂ ನೀರ್ಗೆಬಂದಿಹರೂ ॥೩೦॥

ಪುರದರಸುಲಕ್ಷ್ಮೀಶ ತನ್ನಯ । ಪರಿಚರರ್ಗನೊಡಗೂಡಿಬಂದಾ । ತೊರೆಯತೀರದಿನಿಂದು ಬಿನದಿಸುತಿಪ್ಪಸಮಯದೊಳೆ ॥ ಗುರುವರನು ನಸುನಗುತಗೌರೀ । ವರನನುತಿಸುತ ಬರುವರೀತಿಯ । ನರಿದುಸರ್ವರು ಪರತರಾದ್ಭುತವೆಂದು ನೋಡುತಿರೇ ॥೩೧॥

ಗುಳುಗಳುಧ್ವನಿಯಿಂದೆ ಪರಿಯುವ । ಪೊಳೆಯೊಳಲೆಗಳ ಪೊಡತದಿಂದಲಿ । ಕೆಳಕೆಳಗೆ ಪರಿದೋಡುತಿರ್ದವು ನಾವೆಗಳು ಮತ್ತೆ ॥ ಕೆಲದತರುಗಳು ಕಿಳ್ತುನಡೆದವು । ಮಲಹರನ ಕಂಬಳೆಯಗರ್ದುಗೆ । ಬಲುಮಹೋತ್ಸವದೋಳುಪ್ರವಾಹಕ್ಕೆದುರು ಬರುತಿಹುದೂ ॥೩೨॥

ಗುರುವರೇಣ್ಯನುಕಂಬಲಾಸನ । ವೆರಸಿ ತೀರಕೆಬಂದೊಡಲ್ಲಿಯ । ನರಪನುಂ ಸಹಸರ್ವಜನರತಿಭಕ್ತಿಯಿಂನಿಂದೂ ॥ ಕರಮುಗಿದು ನುತಿಸುತಿರಲಾಗಳೆ । ಕರಿಬಸವಯತಿರಾಜನನುಪನು । ಪರುಷದಿಂ ಕಂಬಳಿಯಕೈಕೊಂಡಾಗಳೆದ್ದುಬರೇ ॥೩೩॥

ನೀರುಪೊರ್ದದಕಂಬಳಿಯುನಾ । ಗೌರವದಗುರು ನಾಥಪೊದೆಯುತ । ವಾರಿಯಂ ತೊರೆದಿತ್ತಬರಲಾನೃಪತಿ ಮೊದಲಾದ ॥ ಪೌರಜನವುದ್ಭುತದ ಭಕ್ತಿಯು । ಪೂರ ದಿಂ ಪೊಡಮುಟ್ಟು ಯತಿಯುಕ್ಕೃ । ಪಾರಸವನೊಲಿದೀಂಟಿ ಮಹಿಮರ ಪೊಗಳತೊಡಗಿದರೂ ॥೩೪॥

ಮುಸುಡಿಚೌಡನು ಬಳಗಸಹಿತಂ । ಸಸಿನೆಯಿಂ ಪೊಳೆದಾಂಟಿ ಪೋಗಿ । ರ್ದೆಸವುಮಹಿಮೆಯುನೆನೆದುಗು ರುವರನಾಗತೋರಿಸಿದಾ ॥ ಪೊಸಪರಿಯ ಲೀಲೆಯುನುಬ ಣ್ಣಿಸು । ತೊಸೆದು ಸರ್ವರು ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಪರ । ವಶತೆಯೊ ಳಕೊಂಡಾಗ ದೈನ್ಯದಿನುತಿಸಿ ನಮಿಸಿದರೂ ॥೩೫॥

ಅನಿತರೊಳು ಕಬ್ಬಿಲರು ತೀರದೊ । ಳನುವಿನಿಂ ನಾವೆಯುನು ನಿಲಿಸುತ । ಜನಸಮೂಹಂವೆರಸಿಬಂದಾಗು ರುಗಳಂ ಕಂಡೂ ॥ ವಿನೆಯದಿಂ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗುತೆ । ಘನಕೃಪಾಕರನೆಮ್ಮತಪ್ಪುಗ । ಳೆಣಿಸದಲೆ ಕಾರುಣ್ಯದಿಂ ಕಾಪಾಡಬೇಕೆಂದೂ ॥೩೬॥

ಪರಿಪರಿಯೊಳಡಿಗೆರಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸು । ತಿರುವರಿಗೆ ಕೃಪೆಮಾಡಿ ನುಡಿದರು । ಹರನಿರೂಪದೊಳಾದುದದುನೀ ವ್ಗಯ್ದುದ್ದೊಂದಿಲ್ಲ ॥ ಹರುಷವಿದೆ ಚಿಂತಿಸಲುಬೇಡೆಂ । ದೊರೆವಗುರುವಿನ ಶಾಂತಮುದ್ರೆಯು । ನರಿದು ಸಜ್ಜನ ರೊಪ್ಪಿ ಪಲವಂದದಲಿ ನುತಿಸಿದರು ॥೩೭॥

ಈ ಮಹಾಗುರುನಾಥಗೆನ್ಮುಯು । ಗ್ರಾಮದೊಳು ಮಠಮಾನ್ಯಗಳನುಂ । ಪ್ರೆಮದಿಂ ಕೊಟ್ಟವರನಿಲ್ಲಯೆ ನಿ

ಲಿಸಬೇಕೆನ್ನಲೂ ॥ ಭೂಮಿಪತಿಯುದಕೊಪ್ಪಿ ಹಿರೆಮಠ । ವಾನುಹಿತ ಧರೆಯಾದಿಭೋಗವ । ಸ್ವಾಮಿಗೊಪ್ಪಿಸಿ ಚರಣಕವನತನಾಗಿ ಬೆಸಗೊಳಲೂ ॥೩೮॥

ಅದಕೊಡಂಬಡುತಾಮುಧೋಳದಿ । ಪದುಳದಿಂ ಗುರುನಾಥನೊಪ್ಪಿರೆ । ಸದಮಲಾಂಗರ ಕೃಪೆಯುಪಡೆದಾಶಿಷ್ಯಸಂದೋಹ ॥ ವಿಧವಿಧದಿ ಸೇನ್ನೆಯನು ಗಯ್ಯುತ । ಮದನಹರನವತಾರರೆಂದೇ । ಮುದದಿನಂಬುತ ನಿಚ್ಚಲುವ್ಮೊಲ್ಯೆಸಿ ಕೊಂಡಿಹರೂ ॥೩೯॥

ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲದಿನಮಿರ್ದು ಗುರುಕುಲ । ವಲ್ಲಭನು ನಿಜಶಿಷ್ಯನೋರ್ವನ । ನಿಲ್ಲಿಸುತಲಾಮಠಕೆಯಧನುಂ ತೊರೆದು ಸಂತಸದೀ ॥ ಸಲ್ಲಲಿತ ಕುಷ್ಟಿಗೆಯಗ್ರಾಮುಧೊ । ಳೆಲ್ಲಭಕ್ತರು ನೆನೆವಬಯಕೆಯ । ಬಲ್ಲ ಪರಮಜ್ಞಾನಿಗಳು ಬರೆ ಕಂಡುನಮಿಸಿದರೂ ॥೪೦॥

ದೇವ ಕರುಣಾಸಿಂಧು ನಿಮ್ಮಡಿ । ದಾವರೆಯ ಕಂಡೆವ್ಮುಸುಖಮಯ । ಜೀವಿತವು ಸಾರ್ಥಕಮದಾಯಿತ್ತೆಂಬ ಭಕ್ತರಿಗೇ ॥ ಸಾವಧಾನದಿ ಕೃಪೆಯುಬೀರುತ । ಪ್ರಾವನಾಂಗನು ಕರಿಬಸವಗುರು । ತೀವಿದಾನಂದದೊಳೆ ಕುಷ್ಟಿಗಿಮಠದಿ ಶೋಭಿಪನೂ ॥೪೧॥

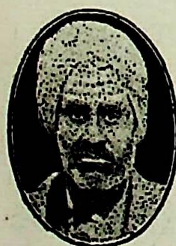
ಮ. ವಿಕ್ರೀಡಿತ. ಶ್ವದೇಂದೂಜ್ವಲಮಂದಹಾಸ್ಯ ಕರುಣಾಪೂರ್ಣಾಂಬುರಾಶೀಶಿವೇ । ಗಿರಿರಾಜೋತ್ತಮವಂಶಪಾವನಕರೀ ಶ್ರೀಕಂಠಹೃನ್ಮೋಹಿನೀ ॥ ಸಿರಿಮುಖ್ಯಾಮರನೂನಿ

ಪರಿಮಿಳತ್ಸಂಸೇವ್ಯಪಾದಾಂಬುಜೇ । ಪರಶಕ್ತಿಭ್ರಮರಾಂ
ಬ ಪಾಲಿಸೊಲವಿಂದೆನ್ನಂ ಸದಾ ಶಾಂಕರೀ ॥೪೨॥

ಭಾ. ಷ. ಇದುವೆ ಶ್ರೀಗುರುಚನ್ನಬಸವನ । ಸದಮಲದ
ಚಾರಿತ್ರ್ಯವತಿಶಯ । ಮುದದಿಪೇಳ್ದಂ ರಾಚವೀಟಿಯ
ಶಾಂತವೀರಾಖ್ಯಂ ॥ ಪದುಳದಿಂಕೇಳ್ವವರ ಬಯಕೆಯ ।
ನೊದವಿಸುವನಾಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ । ಸದಯಮಾನಸದಿಂ
ದಲಿಲ್ಲಿಗೆಯುದ್ಧನೆಯ ಸಂಧೀ ॥೪೩॥

ಇಂತು ಪಂಚಮಾಧ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ಮಂಗಲಂ.

ಅಥ ಷಷ್ಠಾಧ್ಯಾಯ ಪ್ರಾರಂಭಃ

ಸೂಚನೆ:- ಕರಿಬಸವಯತಿರಾಜ ಬಯಲೊ
ಳು । ಬೆರೆಯಲಾಕುಪ್ಪಿಗೆಯ ಗು
ರುವಿನ । ಪರಮಪಟ್ಟದವಲ್ಲರಿ
ಯ ಬಿತ್ತರಿಪೆನಿದರಲ್ಲಿ ॥

ನಂದಿವಾಹನ ನಾಗಕಂಕಣ । ಸಿಂದುಶೇಖರನಾದ್ಯ
ನನುಪಮ । ಕಂದರ್ಪ ಕಲಿಕಾಲ ತ್ರಿಪುರರನುರುಹಿ ಭಸಿ
ತವನು ॥ ಛಂದದಿಂ ಧರಿಸಿರ್ಪಶಂಕರ । ತಂದೆ ಶ್ರೀಗಿರಿ
ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ । ನೆಂದುವುಂ ಬಿಡದೆನ್ನನೇ ಸಲಹೆಂದು
ಭಜಿಸುವೆನೂ ॥೧॥

ಕೆಲವುದಿನ ಕುಪ್ಪಿಗೆಯ ಮಠದೊಳು । ಮಲರಹಿ
ತಕರಿಬಸವದೇವನು । ಬಲುವಿನೋದದೊಳಿರಲು ಯೆಲ್ಲಾ

ಕಡೆಯ ಜನರಾಗಾ ॥ ಬಳಗಸಹಿತಂಬಂದು ನಿಜಮನ । ವೆಳಸಿದುದನೇ ಪಡೆದು ಚಿಂತೆಯ । ನುಳಿದು ಪರಿಪರಿಯಿಂದ ಪೊಗಳುತ್ತಿರ್ಪರನವರತಾ ॥೨॥

ಭೂತಗ್ರಸ್ತರು ಬಂದುನಮಿಸುತ । ಭೀತಿಯಿಂಕುಣಿಯುತ್ತ ಸಿರಿತಿನಿ । ವ್ರಾತಮೆತ್ತಲು ಮೋಡುತಿರ್ದವು । ಬಿಟ್ಟೆವೆಂದೆನುತೇ ॥ ಆತಳೋದರಿಯರ್ಗೆಮನಸಿನ । ಪ್ರೀತಿಯಂತಹ ಮಕ್ಕಳಂ ಗಣ । ನಾಥಕರುಣಿಸಲೆಳೆಯಮಕ್ಕಳನೆತ್ತಿ ಬರುತಿಹರೂ ॥೩॥

ಬಡತನದ ಭೀತಿಯನು ಸೈರಿಸ । ದಡಿಗೆರಗಿ ನುತಿಪರ್ಗೆ ಪರಿಪರಿ । ಸಡಗರವನೊಲಿದಿತ್ತು ಸಜ್ಜನರಿಂಗೆಯಭಿಮತವಾ ॥ ನಡೆಸುತಂ ಕರಿಬಸವದೇವನು । ಮಿಡನಿರುವ ಶ್ರೀಗಿರಿಯುತಾಣದ । ಧೃಢನಿವಾಸದೊಳಿರ್ಪ ಬಯಕೆಯನಾಂತು ಸಂತಸದೀ ॥೪॥

ಗುರುಚನ್ನಬಸವಂಗೆ ಮುಂದಿನ । ಪರಿಯನೆಲ್ಲವ ತಿಳುಪಿ ನೆರದಿಹ । ಪುರಜನಕೆ ಶಿವಭಕ್ತಿಯಂ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ ಕುಷ್ಟಿಗೆಯಾ । ತೊರೆದು ಸಂತಸದಿಂದಬಂದಾ । ಸಿರಿಗಿರಿಯ ಭ್ರಮರಾಂಬೆಮಾತೆಯ । ಪರಮಪಿತನಹ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನರಡಿಗಳಂ ಕಂಡು ॥೫॥

ನಮಿಸಲಾಶ್ರೀಗೌರಿಶಂಕರ । ರಮಿತಮುದದಿಂ ಮಗುವೆ ಬಾರೆನು । ತಮುದರ್ಪ ಮುದ್ದಾಡುತ್ತಲೆಮ್ಮಯ ಭಾಷೆ ಪಾಲಿಸುತೇ ॥ ಸುಮನದಿಂದೈತಂದೆ ನಿನ್ನಯ । ಕ್ರ

ಮಗಳಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆ | ವಿಮಲಗಣವರರಿಪ್ಪ ಕ
ದಳಿಗೆ ಪೋಗು ನೀನೆಂದೂ ||೬||

ಪರಸಿಕಳುಹಲು ಕರಿಬಸವಗುರು | ಭರದಿಬಂದಾ
ಕದಳಿಬನದೊಳು | ತೆರಳುತಂ ಜಯನಮಃಪಾರ್ವತೀಪ
ತೆಯನುತೆ || ಪರಮಪ್ರಮಥರಪೊಂದಿ ಸುಖದಿರೆ | ಸು
ರರು ಪೂಮಳೆಗರೆದರಾಗಳೆ | ಪರಿಪರಿಯವಾದ್ಯಂಗಳು
ಲಿದವು ಜಯಪರಾಕೆನುತೆ ||೭||

ಇತ್ತ ಕುಪ್ಪಿಗಿಮಠದೊಳಿರ್ಪನು | ದಾತ್ತಗುಣನಿ
ಧಿ ಚನ್ನಬಸವನು | ಉತ್ತಮಾನ್ವಯಜಾತನಹ ಚನವೀರ
ದೇವಂಗೆ || ಉತ್ತರಾಧ್ಯಕ್ಷತೆಯನಿತ್ತರು | ಮತ್ತವರ ಕರ
ಕಮಲದೊಳು ಜನಿ | ಸುತ್ತ ಮೆರೆದರು ಪರಮಕರಿಬಸ
ವಾರ್ಯರನುಪಮರೂ ||೮||

ಅವರಿಂದ ಕರಿಬಸವಸ್ವಾಮಿಗ | ಳವರಿಂದ ಮ
ದ್ದಾನೆಸ್ವಾಮಿಗ | ಳವರಪದದಿಂ ಚನ್ನಬಸವಸ್ವಾಮಿಗಳು
ಮತ್ತೆ || ಅವರಿಂದ ಮದ್ದಾನೆಸ್ವಾಮಿಗ | ಳವರ ಚರಣದಿ
ಕರಿಬಸವಗಣ | ನಿವಹದಧಿಪತಿಯಾತನಿಂ ಶ್ರೀಚನ್ನವೀ
ರಾರ್ಯ ||೯||

ಅವರ ಕರಕಮಲದೊಳು ಜನಿಸಿದ | ಶಿವಯೋಗಿ
ಮದ್ದಾನೆಸ್ವಾಮಿಗ | ಳವರಮಠದಿಂ ಚನ್ನಬಸವಸ್ವಾಮಿ
ಗಳು ಮತ್ತೆ || ಅವರಿಂದ ಕರಿಬಸವಸ್ವಾಮಿಗ | ಳವರ
ಸುತ ಮರಿಕರಿಯಬಸವಂ | ಭವರಹಿತರವರಿಂದ ಶ್ರೀಗು
ರು ಚನ್ನಬಸವೇಶ ||೧೦||

ಗುರುವಿನಿಂ ಕರಿಬಸವನಾತನ । ಚರಣದಿಂ ಮ
ದ್ದಾನೆಸ್ವಾಮಿಗಳ । ವರಪದದಿಂ ಚನ್ನವೀರಸ್ವಾಮಿಗಳು
ಮವರಾ ॥ ಕರಕಮಲಸಂಜಾತರೆನಿಸಿದ । ಪರಮಶ್ರೀ
ಗುರು ಚನ್ನಬಸವನ । ಚರಿತೆಯಂ ಪೊಸತೆನಲು ಬಿತ್ತರಿ
ಸುವೆನು ಮುದದಿಂದೆ ॥೧೧॥

ಆ ಮಹಾಗುರುನಾಥಜನಿಸಿದ । ಗ್ರಾಮವದು ಶಿ
ಮರೇಶಕ್ಷೇತ್ರದ । ಸೀಮೆಯೊಳಗುರೆಮೆರೆವ ಹುನುಗುಂ
ಟೆಂಬ ಪಳ್ಳಿಯೊಳು ॥ ಶ್ರೀಮಹಿತಮಾಹೇಶವಂಶದಿ ।
ಸ್ವಾಮಿಯುದಯಿಸಿ ಚನ್ನಬಸವನ । ನಾಮದಿಂ ಕುಷ್ಟಿಗೆ
ಯಹಿರೆಮಠ ದೊಡೆಯರಾಗಿಹನೂ ॥೧೨॥

ಚನ್ನಬಸವನ ಮಹಿಮೆಯನು ಪೊಡೆ । ಪನ್ನಗೇಂ
ದ್ರಂಗಸದಳಂ ಸಂ । ಪನ್ನಗುಣನಿಧಿ ಬಾಲ್ಯದೊಳೆ ವೈರಾ
ಗ್ಯಮಾಂತಿಹನೂ ॥ ಭಿನ್ನವಿಲ್ಲದೆ ನಿತ್ಯಕಾಲದೊ । ಳನ್ನಪಾ
ನಾದಿಗಳ ಬಯಸದೆ । ಕಣ್ಣಡಿಯನಂಘ್ರಿಯನು ಭಜಿ
ಸುತ ಮಯಣನಂ ಗೆಲ್ದು ॥೧೩॥

ಕಾಲಕಾಲದಿ ಲಿಂಗಪೂಜೆಯ । ಶೀಲದೊಡನೆಸ
ಗುತ್ತ ಶಿಷ್ಯರ । ಜಾಲಕಂ ಷಟುಸ್ಥಲದ ಮರ್ಮಂಗಳನು
ಬೋಧಿಸುತೆ ॥ ಲೀಲೆಯಿಂದಿರುತಿರಲು ಭಕ್ತರು । ಮೌ
ಲಿಯನು ಬಾಗಿಸುತ ಮನದನು । ಕೂಲವಹವರಗಳನು
ಪಡೆಯುತ್ತಿರ್ದರನವರತಾ ॥೧೪॥

ಹೊಟ್ಟೆಬ್ಯಾನಿಯ ನೆತ್ತಿಶೂಲಿಪು । ಕೆಟ್ಟರೋಗಗ
ಳುಳ್ಳರುಂ ಮನ । ಮನಮುಟ್ಟಿಭಜಿಸಲ್ಕವರ ಕಷ್ಟಗಳೆಲ್ಲ

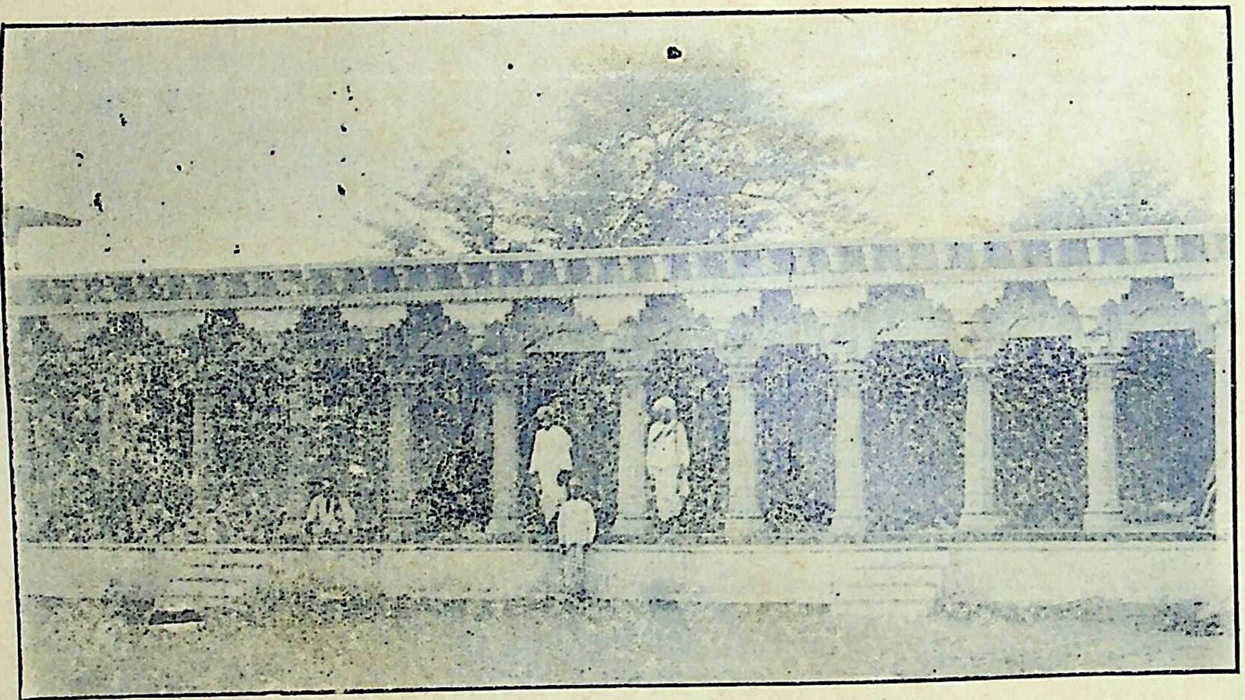
ಪೋಗುವವೂ ॥ ಚಿಟ್ಟನೇ ಚೀರುತ್ತಪಿರಿತಿನಿ । ಮೊಟ್ಟೆಜ
ಗಳೋಡುತ್ತ ಮಿರ್ಪವು । ಪಟ್ಟದೊಡೆಯರ ಕೀರ್ತಿಪ
ರ್ಬಿತು ದೇಶದೇಶದೊಳು ॥೧೫॥

ಜನಸಮೂಹಂ ಬಂದು ತಮ್ಮಯ । ಮನದಹರಿ
ಕೆಯ ಬಡೆದು ಪೋಪರು । ಬಿನದದಿಂ ಗುರುಚನ್ನಬಸ
ವನು ಸಕಲವೈಭವವಾ ॥ ತೃಣಕೆಸಮುಗಂಡವನು ತೊರೆ
ಯುತ । ಘನಮಹಿಮನಲ್ಲಲ್ಲಿ ಚರಿಸುತ । ಲನುನಯದಿ
ಸಿರಿವಾರಶೈಲವನಡರಿ ನೋಡಿದನೂ ॥೧೬॥

ಶಿವಯೋಗಸಾಧನಕೆಯುಗಣಿತ । ಗವಿಗಳೊಪ್ಪಿ
ಹವಲ್ಲಿ ಮುನಿಗಳ । ನಿವಹನುತ್ಯಾನಂದದಿಂ ನೆಲೆಸಿಪ್ಪರನ
ವರತಾ ॥ ಭವರಹಿತಗುರು ಚನ್ನಬಸವನು । ತವಕದಿಂ
ದಾಗಿರಿಯ ಮಧ್ಯದಿ । ಪ್ರವಿಮಲಾನಂದದೊಳೆ ತಪಮಂ
ಗಯ್ಯಲೆಳಸಿದನೂ ॥೧೭॥

ಗುರುದೇವನೆಸಗುತಿಹ ತಪಸಿನ । ಪರಿಯನೆಲ್ಲವ
ಪೇಳಲದಳ । ಶರಿರಭೋಗಕ್ಕೆಳಸದಚಲಿತ ಮನದಿ ಶಂಕ
ರನಾ ॥ ಸ್ಮರಣೆಯಿಂ ಮರುತನನು ಬಂಧಿಸಿ । ಹರುಷ
ದಿಂದ ಜರಂಧ್ರದೆಡೆಯೊಳು । ಮಿರುಪಸುಖಮಂ ಸೇರಿ
ಕೆಲದಿನಮಿರ್ದು ತಿರುಗಿಸುತೇ ॥೧೮॥

ಪೊರಗಣರಿವಂವೆರಸಿ ಸ್ನಾನವ । ವಿರಚಿಸುತಶಿವ
ಲಿಂಗಪೂಜೆಯ । ವರನಿಗಮವಿಧಿಯಿಂದಲೆಸಗುತ ಲಿಂ
ಗಮುಖದಿಂದೆ ॥ ತರುಲತೆಯ ಪರ್ಣವನು ಜಲಮಂ ।
ಪರಿಮಿತದಿ ಸೇವಿಸುತ ನಿತ್ಯದಿ । ಹರುಷದೊಡನೊಪ್ಪಿರ್ದ
ನಾನಂದಾಬ್ಧಿಹಿಮಕರನೂ ॥೧೯॥

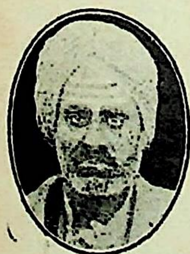
ಗೆಜ್ಜೀಭಾವಿಯ ಮಠದಲ್ಲಿರುವ ಶಿಲಾಮಂಟಪದ ಒಂದು ಭಾಗದ ದೃಶ್ಯವು

ಮೋದಕ ವೃ. ಗಿರಿವರನಂದನೆ ಶೌರಿಸ್ವರೂಪೇ । ಸುರಪತಿ ಸನ್ನುತಿಪಾತ್ರೆ ಪವಿತ್ರೆ । ಹರುಷದಿವಂದಿಪೆ ಗೌರಿ ಮದಂಬೆ । ಕರುಣದಿ ಪೋಷಿಸು ಶ್ರೀಭ್ರಮರಾಂಬೇ ॥೨೦॥

ಇದುವೆ ಶ್ರೀಗುರುಚನ್ನಬಸವನ । ಸದಮಲದ ಚಾರಿತ್ರ್ಯವತಿಶಯ । ಮುದದಿಪೇಳ್ದಂ ರಾಚವೀಟಿಯ ಶಾಂತವೀರಾಖ್ಯಂ ॥ ಪದುಳದಿಂ ಕೇಳ್ವವರಬಯಕೆಯ । ನೊದವಿಸುವನಾಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ । ಸದಯಮಾನಸದಿಂದಲಿಲ್ಲಿಗೆಯಾರನೆಯ ಸಂಧಿ ॥೨೧॥

ಇಂತು ಷಷ್ಠಾಧ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ಮಂಗಲಂ.

ಅಥ ಸಪ್ತಮಾಧ್ಯಾಯ ಪ್ರಾರಂಭಃ

ಸೂಚನೆ:- ಗುರುವಿನಪ್ಪಣೆಮೀರಿದೊಡ್ಡಪ್ಪ ।
ಪರಿಭವಣೆಗೊಳಗಾದನತ್ತಲು ।
ಸಿರಿಗಿರಿಯ ಯಮಿಗಳನು ಕಂಡ
ನು ಚನ್ನಬಸವೇಶಾ ॥

ಭೂಮಿಯೊಳು ವತ್ಸರವು ಮಾಸಗ । ಳಾಮಹಿತ ತಿಥಿರಾಶಿ ಭಗಣಂ । ಪ್ರೇಮದಿಂದಾಸವಗ್ರಹಂಗಳು ಗಿರಿಶನಪ್ಪಣೆಯಿಂ ॥ ನೇಮದೊಳೆ ಫಲಗಳನು ಕೊಡುವವು । ಸ್ವಾಮಿಯಾಜ್ಞೆಯ ಮೀರವೆನಲಾ । ಶ್ರೀಮಹಾಮಲ್ಲಯ್ಯನಂ ಬಲಗೊಂಬೆನುತ್ಸವದೀ॥೧॥

ಶಿವಯೋಗಸಂಧಾನಮೆಸಗುತ | ಶಿವಲಿಂಗಪೂಜೆ ಯನುಗಯ್ಯುತ | ಶಿವನಮಂತ್ರವನಾವಗಂನುಡದಿಂದೆ ಠಿಪಸುತ್ತೆ ॥ ಜವನನಮಾಯೆಯಕಾವನಂಗೆಲಿ | ದವನಿ ಯೊಳಗಿಂತಪ್ಪ ಸಾಧನ | ನಿವಹಮರಿದವರಿಲ್ಲಮೆನಲೊ ಪ್ಪಿರ್ದನಾನಗದೀ ॥೨॥

ಇತ್ತಲೀಗುರುಸುಖದೊಳಿರುತಿರ | ಲತ್ತ ಮೆರೆದು ದು ರಾಮದುರ್ಗವು | ಸತ್ಯನಿಧಿಶ್ರೀರಾಮಗೈದಿಹ ಗ್ರಾ ಮವೆಂತೆನಲೂ ॥ ಮತ್ತನಹ ರಾವಣನ ಹತಿಸುತ | ಲತ್ಯ ಧಿಕ ದೋಷವನು ಕಳೆಯಲು | ಸುತ್ತಲುಂ ಲಿಂಗಗಳನೆ ಲಸುತ ಬಂದುಮಾನಗದೋಳ್ ॥೩॥

ಲಿಂಗವನು ಸ್ಥಾಪಿಸುತೆ ಕೆಳಗೆ ಮ | ನಂಗೊಳಿಪ ಗ್ರಾಮವನು ರಚಿಸಲು | ತುಂಗವಿಕ್ರಮನೆಸಗಿದುದಕಾ ರಾಮದುರ್ಗೆಂಬಾ ॥ ಮಂಗಲದ ಪೆಸರಾದುದದರೊ ಳು | ಜಂಗಮರಸಂದೋಹ ಭಕ್ತರ | ವಂಗಡಂ ಮೆರೆ ಯುತಿರಲವರೊಳಗೋರ್ವ ಶಿವಭಕ್ತಾ ॥೪॥

ಶಿವಪುರದ ದೊಡ್ಡಪ್ಪನೆಂಬುವ | ನವನಮಡದಿ ಯು ಮಕ್ಕಳೈವರು | ಭವಣೆಬಡುತಿರುತಿರ್ದರತಿಶಯಬ ಡತನಂ ಪತ್ತಿ ॥ ಭುವಿಯೊಳಾರುಂ ಕಂಡು ಕರೆಯರು | ತವಕದಿಂ ನಿಂದಿಸುವರೆಲ್ಲರು | ಶಿವಶಿವಾ ದಾರಿದ್ರ್ಯದೇ ಳ್ಗೆಯನಾರು ಬಣ್ಣಿಸರೂ ॥೫॥

ನೋಡಿನುಡಿಸರು ನುಡಿಸಲುತ್ತರ | ವಾಡರವಥತಿ ವಿನಯದೊರಲು | ಮೂಢನಡೆಯನುತ್ತೈದೆ ಜರೆವರು ಬೆ

ನ್ನೊಳುಂ ಬರಲೂ ॥ ಬೇಡಿದಪನೇನೆಂದು ಚರರಿಂ । ದೂ
ಡಿಸುವರತ್ತತ್ತಮೆಂದೊಡೆ । ರೂಢಿಯೊಳು ದಾರಿದ್ರ್ಯದಂ
ತಹ ಕಷ್ಟಮೊಂದುಂಟೇ ॥೬॥

ನಳ ಪುರೂರವ ಸಗರ ಪಾಂಡವ । ರಿಳೆಯೊಳನು
ಪಮ ಪುಣ್ಯಚರಿತರು । ಮುಳಿದುಪೋದರು ಮಿನ್ನೆವರ
ಮಾಪಾಪಿದಾರಿದ್ರ್ಯ ॥ ಅಳಿಯದುಳಿದಿದೆ ಕಾಲಕಾಮರ ।
ನಳಿಕನಯನದಿ ಸುಟ್ಟಿಭರ್ಗನೆ । ಘಳಿಲಸೀಬಡತನವ
ದಹಿಸುತ ಪೊರೆವುದೆನ್ನುವನೂ ॥೭॥

ಎಂದು ಪಲವಂದದಲಿ ದೊಡ್ಡಪ । ನಿಂದುಧಾರಿ
ಯುನೆನೆಯುತಂ ಮುದ । ದಿಂದ ತನ್ನಕುಟುಂಬಪೋಷ
ಣೆಗಾಗಿ ಕಿರುದೆನಿಪಾ ॥ ಒಂದು ವ್ಯಾಪಾಸವನು ನಡೆಸು
ತ । ಬಂದಹಣದಿಂ ಜೀವಿಸುತನಯ । ದಿಂದಲಿರುತಿರು
ತೋರ್ಮೆ ಸಿರಿವಾರಕ್ಕೆ ನಡೆತಂದಾ ॥೮॥

ಬಂದು ಸಿರಿವಾರದೊಳು ತಾಂಪಲ । ವಂದದಿಂದೆ
ತ್ನೈಸಿ ನೋಡಿದೊ । ಡೊಂದು ದುಡ್ಡುಂ ದೆರಕದಿರೆ ದೊ
ಡ್ಡಪ್ಪ ಮನಸಿನೊಳು ॥ ನೊಂದು ಕಷ್ಟಂಸೈರಿಸದೆ ಪುರ ।
ದಿಂದಪೊರಮಟ್ಟಡವಿಯೊಳು ಪರಿ । ತಂದುಮುಂದಿಹ
ಪರ್ವತಮುನಡರುತ್ತ ನೋಡಿದನೂ ॥೯॥

ಅಲ್ಲಿ ಪಲವಂದದಲಿಚರಿಸುತ । ಮೆಲ್ಲನೈತರೆ ಮುಂ
ದೆ ಪೊದೆಯೊಳು । ಭಲ್ಲುಕಂ ಪುಲಿಸರ್ಪಮೊದಲಹ ದು
ಷ್ಟಜಂತುಗಳು ॥ ಅಲ್ಲಿರುವ ತಪಸಿಗಳಕಾಪಿಗೆ । ನಿಲ್ಲಿಸಿದ
ತೆರನಂತದೊಪ್ಪಿರ । ಲೆಲ್ಲಮುಂ ನೋಡುತ್ತ ನಿರ್ಭಯ
ದಿಂದ ದೊಡ್ಡಪ್ಪಾ ॥೧೦॥

ಬರುತಲಿರೆ ಮುಂದೊಂದುನಿರ್ಮಲ। ಸರಸಿಯೊ ಪ್ಪಿದುದದರ ತೀರದೊ। ಳಿರುವ ಸುರುಚಿರ ಬಿಲ್ವತರುಗ ಳಮಧ್ಯದೊಳು ಮೆರೆವಾ॥ ಪರಿಸರಿಯ ಕುಸುಮಗಳವು ದಿದಿಹ। ವರಯೋಗಮಂಟಪದೊಳಚಲಿತ। ಶರಿರದಿಂ ಶಿವಯೋಗಸುಖದೊಡನಿರ್ದಗುರುರಾಯಾ ॥೧೧॥

ಆ ಗುರೂತ್ತಮನಧಿಕತರಶಿವ। ಯೋಗಮಂ ಕಾ ಣುತ್ತ ನಿಜಶಿರ। ಬಾಗಿಕರಗಳನುಗಿದು ಭಕ್ತಿಯುನಾಂ ತುದೊಡ್ಡಪ್ಪಾ ॥ ರಾಗದಿಂ ಕುಳಿತಿರುವ ಸಮಯದಿ। ಯೋಗದಿಂದೆಚ್ಚತ್ತು ಯತಿವರ। ನಾಗಳಾಭಕ್ತನೊಳು ಕರುಣದಿ ನುಡಿದನಿಂತೆಂದೂ ॥೧೨॥

ಎಲವೊ ನಿನ್ನಯಮಡದಿಮಕ್ಕಳ। ನಿಳಯದೊ ಳು ತೊರೆದಿಂತು ಬರುವರೆ। ಘಳಿಲನೇ ನೀನತ್ತಪೋಗೆ ನಲಾಗ ದೊಡ್ಡಪ್ಪಾ॥ ಲಲನೆ ಸುತರುಂ ಬಾಂಧವರ್ಕ ಳ। ಬಳಗಮೆನಿತೆನಿತಿರ್ದೊಡೇನಾ। ಕಳೆವೆತ್ತಸಿರಿಯಿ ದ್ದೊಡೆಲ್ಲವು ಬೇಕು ಗುರುನಾಥಾ ॥೧೩॥

ಸಿರಿಯುಮೆನ್ನಲ್ಲಿಲ್ಲಮದರಿಂ। ಧರೆಯ ಭೋಗ ಮದೆಲ್ಲ ಸಾಕೆಂ। ದೆರಗಿ ಪರಪರಿಯಿಂದನುತಿಸುವ ಭಕ್ತ ನಂನೋಡಿ॥ ಕರುಣದಿಂದಿಂತೆಂದರೆಲೆ ಬಹು ತೆರದಸಂ ಪದಸಿದ್ಧಿ ನಿನಗಹು। ದೊರೆಯದಿರು ಯಮ್ಮರವನಾರ್ಗೆ ಯು ನಂಬು ನೀನೆಂದೂ ॥೧೪॥

ಹರುಷದಿಂ ವರವಿತ್ತು ಕರುಣಿಸ। ಲೆರಗಿ ದೊಡ್ಡ ಪವಿನಯದೊಡನಾ। ಗುರುವರನ ನಿಜನೆಲೆಯನರಿಯಲ್ಪ

ಯಿಸಿ ಬೆಸಗೊಳಲೂ ॥ ಸರಿಯನೆಲ್ಲವತಿಳುಪಿ ಯಲೆನೀ । ನರುಪದಿರು ಯಿಮ್ಮಿರವನಾರ್ಗೆಯು । ಮರೆಸುಪೇಳಲು ನಿನ್ನಸಂಪದಮುಳಿಯದಿದು ನಂಬೂ ॥೧೫॥

ಎಂದೊರೆಯಲದಕೇಳಿ ನಡಗುತ । ತಂದೆಯೋನಾನೆಂದಿಗೊರೆಯನು । ಛಂದದಿಂ ಸಲಹೆಂದು ಸಾಷ್ಟಾಂಗದೊಳು ನಮಿಸುತ್ತೆ ॥ ಮುಂದೆನಿಂದಿರಲಧಿಕಕರುಣದಿ । ಮಂಹಾಸವಬೀರಿ ಫಲಗಳ । ವೃಂದಮಂ ಕೊಡುತೊಡನೆಯಪ್ಪಣೆಯಿತ್ತು ಕಳುಪಿದರೂ ॥೧೬॥

ಗಿರಿಯೊಳನುದಿನ ತಪವನೆಸಗುತ । ಹರುಷದಿಂ ಗುರರಾಯನೊಪ್ಪಿರೆ । ಕರುಣಮಂ ಪಡೆದಿರ್ದ ದೊಡ್ಡಪನಾಗಳುತ್ಸವದೀ ॥ ತಿರುಗಿಬಂದನು ರಾಮದುರ್ಗಕೆ । ತರುಣಿಪುತ್ರರ ಮೇಳದೊಡನಾ । ಪುರದೊಳೆಂದಿನತೆರದಿ ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತಮಿರುತಿರಲೂ ॥೧೭॥

ಹರನೀವಕಾಲಕ್ಕೆ ಪರತರ । ಸಿರಿಯು ಬೆನ್ನಿಲಿ ಬಪ್ಪುದೆಂಬುವ । ಶರಣರುಕ್ತಿಯು ಸಟಿಯದಾಗುವದುಂಟೆ ಲೋಕದೊಳೂ ॥ ಹರುಷದಿಂ ದೊಡ್ಡಪ್ಪನಾಗುರು । ಚರಣಮಂ ನುತಿಸುತ್ತಲಿರುತಿರೆ । ಪರಿಪರಿಯ ಸಂಪದಗಳೊದಗಿದವಾಗಳೇನೆಂಬೆ ॥೧೮॥

ಪೊಲದೊಳುಂ ಪುರಗ್ರಾಮಪಕ್ಕಣ । ಗಳೊಳುಮೆಲ್ಲಿಯು ಕಿರಿದು ಪಿರಿದಹ । ಪಲತೆರದ ವ್ಯವಹಾರದೊಳಗುಂ ಲಾಭವೇಲಾಭ ॥ ಕೆಲವುದಿನದೊಳೆ ಸಕಲವಿತ್ತವು । ಬಲಿದು ಪರತರಧನಿಕನೆನಿಸಿದ । ಲಲನೆಸುತರುಂ ಬಂಧುಬಳಗದ ಹರುಷಪೆರ್ಚಿದುದೂ ॥೧೯॥

ಹೇರುವೆತ್ತಿನಹಿಂಡು ನೆರೆದವು । ವಾರುವಂಗಳ ಸಾಲು ಮೆರೆದವು । ಊರಗಳೊಳಲ್ಲಲ್ಲಿ ಪಿರಿದಂಗಡಿಗ ಳೆಸೆದಪವೂ ॥ ಕಾರಕೂನರು ಸೇವಿಸುವಪರಿ । ವಾರವಂ ಗಡದಿಂದ ಜನರೊಳು । ಗೌರವದ ಪೆಂಪಾಂತು ಮೆರೆ ವುತಿರ್ದ ದೊಡ್ಡಪ್ಪಾ ।೨೦॥

ಮುನ್ನನಿಂದಿಪ ಜನಗಳೆಲ್ಲರು । ಮನ್ನಣೆಯನೆಸ ಗುತ್ತಲಿಪ್ಪರು । ಅಣ್ಣ ಅಪ್ಪಾ ತಾತ ಮಾಮನೆನುತ್ತನಮಿ ಸುವರೂ ॥ ಉನ್ನತವನೇನೆಂಬೆ ಧನಸಂ । ಪನ್ನನೇ ಸರ್ವ ರೊಳು ಮಾನ್ಯನು । ರನ್ನವಸಿರೊಳಗವನನುಡಿಗಳ ಮಿಾ ರರೆಂದೆಂದೂ ॥೨೧॥

ಧನಕನಹ ದೊಡ್ಡಪ್ಪನೀಪರಿ । ಜನರೊಳತಿಶಯ ಸುಖದಿನೊಪ್ಪಿರೆ । ವನಿತೆಸುತರುಂ ಬಂಧುಬಾಂಧವ ರೊಂದುದಿನದಲ್ಲೀ ॥ ವಿನಯದಿಂದಿಂತೆಂದರಾತಗೆ । ಘ ನದರಿದರಿದತೆ ತೊಲಗಿ ನಿರುಪಮ । ಧನಕನಕಧಾನ್ಯಂಗ ಳೊಗಿದವಾರ ಕೃಪೆಯಿಂದೇ ॥೨೨॥

ಯಂದು ಬೆಸಗೊಳಲಾಗ ಪರವಶ । ದಿಂದ ನುಡಿ ದನು ಕುಷ್ಟಿಗೀಶನು । ತಂದೆ ಶ್ರೀಗುರು ಚನ್ನಬಸವನ । ಕರುಣಮೆನುತೆನುತೆ ॥ ಕಂದಿದಾಮುಖದಿಂದ ಮೌನ ದೊ । ಳಂದು ನೆನೆದನು ಗುರುವಿನಾಜ್ಞೆಯ । ಮುಂದಿ ನವರದನರಿದು ಪರಿಪರಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದರೂ ॥೨೩॥

ಯೇನಕೇಳಲು ನುಡಿಯುವವನನು । ಮಾನದಿಂ ಚಿಂತಿಸುತಲಿರೆ ನಿಜ । ಮಾನಿನಿಯು ಬಲ್ಪಿಂದೆ ಕುಷ್ಟಿಗಿಗು

ರುಗಳವರಾರೊ ॥ ನೂಣದುಸುರುವದೆಂದುಬೆಸಗೊಳ। ಲಾನದೆಲ್ಲವ ತಿಳುಗಲೆಮಗತಿ । ಹಾನಿ ಬಪ್ಪುದು ಲಲನೆಯುದನಾರ್ಗರುಪಬಾರದೆನೆ ॥೨೪॥

ಬಂಧುಗಳು ಪರಿಪರಿಯನೆವದೊಡ । ನಂದುಕೇಳಲು ಕೆಡುವಕಾಲಕೆ । ಮಂದಬುದ್ಧಿಯು ಬರುವದೆಂಬುವನೀತಿ ತಪ್ಪುವದೇ ॥ ಒಂದುಳಿಸದೆಲ್ಲವನು ತಿಳಿಸುತ। ಲಿಂದುಧರಗುರು ಚನ್ನಬಸವನು । ಬಂಧುರದತಪಮೊಸಗುತಿರ್ದಪನೀಗ ಶೈಲದೊಳೂ ॥೨೫॥

ಆಗುರೂತ್ತಮನಿತ್ತವರದಿಂ। ಮೇಲೆನಿಪಸಂಪದಗಳೊದಗಿಹ । ಏೀಗಳೆಮಗೆನಲದಕೆಮೆಚ್ಚಿದರಖಿಳಬಂಧುಗಳೂ ॥ ಆಗಳಗ್ನಿಯು ಪತ್ತಿಯುದ್ಭುತ । ಬೇಗೆಯಿಂ ಮನೆ ಬೆಂದುಪೋದುದು । ಭೋಗಭಾಗ್ಯಗಳಳಿದು ಕನಸಿನಪರಿಯು ಬಯಲಾಗೇ ॥೨೬॥

ನಿಮಿಷದೊಳಗಲ್ಲಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ। ಕ್ರಮದ ವ್ಯಾಪಾರಗಳು ನಿಂದವು । ಅಮಿತದುಃಖದೊಳಾಗ ಕಂಬನಿಗರೆದು ದೊಡ್ಡಪ್ಪಾ ॥ ಯಮಿವರನ ನುಡಿಗಳನು ಮೀರಿದೆ । ಭ್ರಮಿತನಾದೆನು ಮೋಹಪಾಶದಿ । ವಿಮಲಚರಿತರ ಕರುಣತಪ್ಪಿದೊಡುಳಿವದೊಂದುಂಟೇ ॥೨೭॥

ಪಲವು ನೆನೆದುಂ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರೆ । ಲಲನೆಸುತರುಂ ಬಂಧುವರ್ಗವು । ಮಲಮಲನೆ ಮರುಗುತ್ತ ದುಃಖಿಸುತೆಂದರಾತಂಗೇ ॥ ಮಲಹರನು ತಪಮೊಸಗುತೊಪ್ಪುವ। ನೆಲೆಗೆ ಸರ್ವರು ಪೋಗಿಗುರುಪದ । ಜಲರುಹಂಗಳಪೊ

ತ್ತ ಸಿರಿಯುಂ ಪಡೆವುದುತ್ತಮವೂ ॥೨೮॥

ಎಂದದನೆ ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಸರ್ವರು । ಸಂದಣಿಸಿ ಬರು ತಿರ್ದರಿತ್ತಲು । ಇಂದುಧರನಿಭ ಚನ್ನಬವನು ತಿಳಿದನೆಲ್ಲ ವನೂ ॥ ಮುಂದಮುತಿಗಳಸಂಗನಮುಗೇ । ಕೆಂದುಬ ಗೆದಾಗಿರಿಯುತೊರೆಯುತ । ನಂದಿಮುಂಡಲದತ್ತನಡೆದ ನು ನಗುತೆ ಗುರುನಾಥಾ ॥೨೯॥

ಯಲ್ಲರೊಡನೈತಂದು ದೊಡ್ಡಪ । ಮೆಲ್ಲನಾಪರ್ವ ತಮುನಡರುತ । ಲಲ್ಲಿನೋಡಲು ಮೊದಲತಾಣದೊಳಭವ ಸನ್ನಿಭನೂ ॥ ಇಲ್ಲದಿರೆ ಬೆರಗಾಗಿ ಚಿಂತಿಸು । ತಲ್ಲಲ್ಲಿ ಪು ಡುಕುತ್ತ ಕಾಣದೆ । ತಲ್ಲಣಿಸುತಖಿಳರ್ಗೆ ಪೇಳ್ದನು ನೆನೆ ಯುತೊಂದೊಂದೂ ॥೩೦॥

ಗುರುದೇವನಿಲ್ಲಿರ್ದನೆನ್ನಗೆ । ಪರಮುಫಲಗಳನಿತ್ತ ನಿಲ್ಲಿಯೆ । ಮರೆಯಬೇಡೆನುತೆಲ್ಲಮುಂ ತಿಳುಪಿದನುಮಿ ನೆಲೆಯೋಳ್ । ಹರುಷದಿಂ ಪೊಡಮುಟ್ಟು ವಿನಯದಿ । ಚರಣಮುಂ ಪೂಜಿಸಿದೆನಿಲ್ಲಿಯೆ । ಕರುಣಿಸಿದರೆನಗತುಲ ಸಂಪದಸಿದ್ಧಿಗಳನಿಲ್ಲೀ ॥೩೧॥

ಇಂತುಕಂಬನಿಸುರಿಸಿ ಪರಿಪರಿ । ಚಿಂತಿಸುವದೊಡ್ಡ ಪ್ಪಗೆಂದರು । ಕಂತುಹರನಾಜ್ಞೆಯನು ಮೀರುವರಾರು ಮೀಜಗದೀ ॥ ಭ್ರಾಂತಿಯಿಂದಲೆ ಕೆಟ್ಟೆನಾಗುರು । ವೆಂ ತು ದೊರಕುವನೆಂದು ನಂಬುಗೆ । ಯಾಂತುಪುಡಕಲ್ಪೇ ಹುದೀಜನರಿಲ್ಲದಚಲನೊಳು ॥೩೨॥

ಎಂದು ಪಲವುಂ ನೀತಿಮಾತುಗ । ಳಿಂದ ಸಂತೈ ಸಲ್ಕೆ ದೊಡ್ಡಪ । ಬಂಧುವರ್ಗದ ಪ್ರೇಮಪಾಶದಿಕಟ್ಟುವ ಡೆದಾಗಾ ॥ ಬಂದರಲ್ಲಿಂ ರಾಮದುರ್ಗಕೆ । ಚೆಂದಮನೆ ಯೊಳಗುಳಿದಕಾಣದಿ । ನಿಂದರಾತನ ಮಡದಿಮಕ್ಕಳು ಸಹಿತ ಚಿಂತೆಯೊಳೂ ॥೩೩॥

ವಿತ್ತಮುಳ್ಳನ್ನಬರಮೆಲ್ಲರು । ಮುತ್ತುವರು ಪ್ರೆಮ ಡೊಡನಾತನ । ವಿತ್ತತೀರ್ದೊಡೆ ನಿಂದಿಸುತ್ತಿಹರಖಿಳಮಾ ನವರೂ ॥ ವಿತ್ತಮೇಜೀವನವುಂದಾಗಿಹು । ದುತ್ತಮನು ದೊಡ್ಡಪ್ಪಘಳಿಸಿದ । ವಿತ್ತಮಳಿಯಲು ಸೇರದಾದರು ಸಕ ಲಬಂಧುಗಳೂ ॥೩೪॥

ಧನಿಕತನದಿಂದೇಳ್ಗೆಯೊಂದಿದ । ಮನುಜಗಾದಾ ರಿದ್ರ್ಯಕಷ್ಟವ । ನನುಭವಿಪೊಡತ್ಯಂತನಾಚಿಕೆ ಬರುವದೀ ತೆರದೋಳ್ ॥ ಮನದಿಚಿಂತಿಸಿ ಚನ್ನಬಸವನ । ನೆನೆಯು ತಿರಲಾಗುರುವರೇಣ್ಯನು । ಕನಸಿನೊಳು ಕಾಣಿಸುತಲಭ ಯವನಿತ್ತು ಪೇಳಿದನೂ ॥೩೫॥

ಯುಷ್ಮಮಾತಂ ಮಾರಿದುದಕೀ । ಯುಷ್ಮಳವು ನಿನಗಾಯ್ತು ದೊಡ್ಡಪ । ಒಮ್ಮನದೊಳಿನ್ನಾದೊಡಂ ನೆರೆ ನಂಬುಶಂಕರನಾ ॥ ನೆಮ್ಮುವದು ಬೇಪನಿತ ಸಂಪದ । ಹಮ್ಮಿನಿಂಕೆಡುತಿಪ್ಪನೆಲ್ಲವು । ತಮ್ಮಮರೆಯಲ್ಬೇಡವೆನು ತಚ್ಚರಿಸಿ ಬಯಲಾದ ॥೩೬॥

ಅರಿದನಾದೊಡ್ಡಪ್ಪ ಕನಸಿನ । ಪರಿಯನೆಲ್ಲವ ನೆನೆ ದು ಗುರುವರ । ನೊರೆದ ವಾಕ್ಯವನಂಬಿ ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತ

ಸತಿಸುತರೂ ॥ ಪರಮಪೌತ್ರರುಸಹಿತಸಕಲರು । ಹರುಷದೊಡನಿರುತಿಪ್ಪರಿತ್ತಲು । ಕರುಣಸಾಗರನತ್ತಲಾನವನಂದಿಮಂಡಲದೀ ॥೩೭॥

ಕೆಲವುದಿನಶಿವಯೋಗಮೆಸಗುತ । ನಲುಮೆಯಿಂದದ ನುಳಿದು ನೋಕ್ಷದ । ನೆಲೆಯುನಿಪ ಶ್ರೀಗಿರಿಯುನಡರ್ದಾಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನಾ ॥ ಲಲನೆ ಶ್ರೀಭ್ರಮರಾಂಬೆಯುಭಯರ । ಚಲುವಪದಗಳಿಗೆರಗಿ ನಗದೊಳು । ಪಲತೆರದ ಚೋದ್ಯಗಳನೋಡುತ ಚನ್ನಬಸವೇಶಾ ॥೩೮॥

ಗಿರಿಯೊಳತಿನಿರ್ಭಯದಿ ಚರಿಸುತ । ಲಿರುವಪರಿಯಂ ತಿಳಿದು ಶಂಕರ । ಕರುಣದಿಂ ಕರದೊರ್ವಭೈರವಗಿಂತು ಪೇಳಿದನೂ ॥ ತರುಳನಹ ಶ್ರೀಚನ್ನಬಸವನು । ತೆರಳುತಿಹನೆತ್ತೆತ್ತಲಾತನಿ । ಪರಿವಿಡಿದು ನೀಂಪೋಗಿ ಕಾಪಾಡುವದು ಮರೆಯದಲೇ ॥೩೯॥

ಈ ತೆರದಿ ಬೆಸಸಲ್ಕೆ ಭರ್ಗನ । ಮಾತುಮನ್ನಿಸಿ ಭೈರವೇಂದ್ರನು । ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಾಚನ್ನಬಸವನ ಪಿಂದೆ ಬರುತಿರಲೂ ॥ ಭೀತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಗುರುವರೇಣ್ಯನು । ಮಾತುಮಾತಿಗೆ ಶಿವನಮಂತ್ರವ । ನೋತು ಜಪಿಸುತ ಸಕಲಚೋದ್ಯವನೋಡುತೈದಿದನೂ ॥೪೦॥

ನೆಳಲಗತ್ತರಿತುಳಿದು ಪಾಪಿಯು । ಚಲುನೂನ್ನೆತ್ತಿವೋಹಿಸಿ । ಕಲಭಗಳನಡರ್ದಲ್ಲಿಯುನಲಸರೋವರವದಾಂಟೀ ॥ ಬಿಳಿಯ ಕೆರಡಿಯ ಕರಿಯುಹಂಸವ । ಪಲತೆರದ ತರುಲತೆಯು ಮಿಗಗಳ । ಜಲಚರಂಗಳ ಖಗಸಮೂಹವ ನೋಡುತೈದಿದನೂ ॥೪೧॥

ಭಸಿತವಗಗಳ ರುದ್ರನಯನದ । ವಿಸರದಚಲವ ಸಿದ್ಧರಸವಿಂ । ನಿಸುಪಕೂಪವ ಪರುಷಚಿಂತಾಮಣಿಯ ಮೊರಡಿಗಳಾ ॥ ಪೊಸಪರಿಯ ಕಥೆವೇಳ್ವ ನಗಿಸುವ । ಸ ಸಿನೆಯಿಂ ಸವಿವಾತನಾಡುವ । ಜಸವೆತ್ತ ಗಿಡಬಳ್ಳಿ ಖಗ ಮೃಗಗಳನು ನೋಡಿದನೂ ॥೪೨॥

ದೇವದಾನವ ಸಿದ್ಧಸಂಕುಲ । ಕಾವಗಂ ವಶವು ಲ್ಲದಿರುತಿಹ । ತಾವಿನೊಳು ನಿರ್ಭಯದಿಸಂಚರಗೈವುದಂ ನೋಡೀ ॥ ಭಾವದೊಳು ಬೆರಗಾಗಿ ಭೈರವ । ನಾವಿಮಳ ಗುರುದೇವನನುಪಮ ಪಾವನೋತ್ತನು ಮಹಿಮೆಗಳ ಬಣ್ಣಿಸುತೆ ಬರುತಿರ್ದಾ ॥೪೩॥

ಕದಳಿಬನದೊಳು ಸುಳಿದು ಬಿಲ್ವದ । ಪೊದೆಯ ನೋಡುತ ಮುಂದೆ ಶೋಭಿಪ । ಸದಮಲದ ಶ್ರೀಬಸವ ಸರಸಿಯದಾಂಟಿ ಗುರುವರನೂ ॥ ಮುದದಿಬರುತಿರ ಲೊಂದುಸಿದ್ಧಿಯ । ಸದನವೊಪ್ಪಿಹುದದರ ಬಾಗಿಲ । ಕದಗಳಾಗಿಹವೆರಡು ತೇಳ್ಗಳು ಭೀಮರೂಪಿಂದೇ ॥೪೪॥

ಆನನಕೆಯಾನಡವಗೂಡಿಸಿ । ಯಾನಿಸುತ ಪುಚ್ಛಂ ಗಳೆರಡಂ । ಮಾಣದಂದದಿ ಮೇಲೆಪೊಂದಿಸಿ ಕಿಡಿಯನು ಗುಳುತ್ತೇ ॥ ಮೌನಿಗಳಿಗಾವಾಸವಾಗಿಹ । ತಾಣವನು ಕಾಯ್ದಿಪ್ಪತೆರನಂ । ಜ್ಞಾನನಿಧಿಶ್ರೀಚನ್ನಬಸವಂ ಕಂಡು ಸಂತಸದೀ ॥೪೫॥

ಭೀತಿಯಿಲ್ಲದೆಗವಿಯಪೊಕ್ಕನು । ವಾತನತಿಶಯಸಾ ಹಸಕೆಮನ । ಸೋತುಮುಚ್ಚುತಭೈರವಂಕರಮುಗಿದುನು

ತಿಸುತಿರೇ ॥ ಪ್ರೀತಿಯಿಂಗುರುಚನ್ನಬಸವನು । ಆತಪಸ್ವಿ ಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿಹ । ರೀತಿಯಂ ಕಂಡೆಲ್ಲಯಮಿಗಳ ತಪಕೆ ಮೆಚ್ಚಿದನೂ ॥೪೬॥

ಅಲ್ಲಿ ಮುನಿಗಳು ಮನವನಾಶಿವೆ । ಯೊಲ್ಲಭನ ಚರಣದೊಳು ನಿಲಿಸುತ । ಸಲ್ಲಲಿತಶಿವಯೋಗನಿದ್ರಾ ಮುದ್ರೆಯೊಳುಸಂದೂ ॥ ಯಲ್ಲ ಕರಣದವಿಷಯ ಚೇಷ್ಟೆ ಗ । ಳಿಲ್ಲದಚಲಿತ ಪದದೊಳೆಸೆದಿರೆ । ಬಲ್ಲಗುರುವರನಾ ನೆಲೆಯೊಳಿರಲೆಳಸಿದನು ಮುದದೀ ॥೪೭॥

ಸರಸಿಯೊಳು ಮಿಂದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಿಯ । ಪರತರಾಸನ ದೊಡನೆ ಲಿಂಗವ । ಪರಿಪರಿಯ ವಿಧದಿಂದಲರ್ಚಿಸಿ ಸಜ್ಜೆ ಯೊಳಗಿರಿಸೀ ॥ ಚರಿಸುತಿಹ ವಾಯುವನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ । ಪ ರಮಜೀವರನೊಂದುಗೂಡಿಸಿ । ಪೊರಗಣರಿವಂ ಮರೆದು ಸುಖದೊಡನಿರ್ದಗುರುರಾಯಾ ॥೪೮॥

ಇಂತು ಪಲವುಂಕಾಲಮಿರುತಿರ । ಲಂತಲ್ಲಿ ತಪ ಗೈವಮುನಿಗಳು । ಸಂತಸದಿ ಕಣ್ದೆರೆದು ಮುನಿಕುಲಪುಂ ಗವನಕಂಡೂ ॥ ಮುಂತೆಯಿಲ್ಲದ ಪೊಸತಪೋಧನ । ನೆಂ ತುಮಿಾತಾಣದೊಳು ಬಂದನೊ । ಕಂತುವೈರಿಯಕರುಣ ಮಿಲ್ಲದೆ ಸಾಧ್ಯಮಾದಪುದೇ ॥೪೯॥

ಎಂದು ಸರ್ವರು ಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಯೊ । ಳಂದುತಿಳಿ ದರು ಕುಷ್ಟಿಗಿಯಪುರ । ದಿಂದಬಂದಿಹರೆಂಬುದಂ ತಪ ಗೈವರೀತಿಯನೂ ॥ ಸಂದೆಗವನುಳಿದನಿಬರಧಿಕಾ । ನಂ

ದದಿಂನುತಿಸಿದರುಮಾಮುನಿ । ವೃಂದದೆದುರೊಳೆ ತಪವ ತೀರ್ಚಿಸುತೆಚ್ಚರವನಾಂತೂ ॥ ೫೦॥

ಗುರುವರನು ಶಿವಮಂತ್ರಪಠಿಸುತ । ಲಿರಲುಸರ್ವ ರುಬಂದು ನಮಿಸುತ । ಹರುಷಮಿಗೆ ಕೊಂಡಾಡಿ ಮುನಿ ಗಳು ನುಡಿದರಿಂತೆಂದು ॥ ಧರೆಯಭೋಗಮದಿನ್ನು ತೀ ರದೆ । ತೊರೆದು ನೀವೀನೆಲೆಗೆ ಬಂದುದು । ಪರತರಾದ್ಭು ತಮುಲ್ತೆನುತ ಗುಣಮಾಲಶುಭಶೀಲಾ ॥೫೧॥

ಎಂದು ಸರ್ವರು ನುಡಿಯಲದಕಾ । ನಂದದಿಂದು ತ್ತರವನಿತ್ತನು । ಬಂಧುರದ ಶಿವಯೋಗಸುಖದೊಡನಿ ರ್ಪುದೇ ಘನವೂ ॥ ದಂದುಗದ ರಂಜನೆಯತೊಡಕದು । ಎಂದಿಗಾದರು ತೀರದಿರುವದು । ಮುಂದಮುತಿಗಳತೆರದಿ ಸಂಸೃತಿಬಂಧನದೊಳಿಹರೇ ॥೫೨॥

ಆನುಡಿಗೆ ಮೆಚ್ಚುತ್ತಮುನಿಗಳು । ಜ್ಞಾನನಿಧಿಗಿಂ ತೆಂದು ಪೇಳ್ದರು । ಕ್ಷೋಣಿಯೊಳ್ದೇಹವನು ಧರಿಸಿದ ಸ ಕಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳೂ । ಸ್ಥಾಣುವಿನ ಆಜ್ಞೆಯನು ಮಾರದೆ । ಯಾನಿಶಾದಿವದಲ್ಲಿ ವರ್ತಿಪ । ಮೇನಬಯಸಲು ಭೋಗ ಮಿಲ್ಲದೆ ಬರುವದೊಂದುಂಟೇ ॥೫೩॥

ಆದಡಂ ಶಿವಯೋಗಿವರ್ಯರ । ಮೋದದಂತೆಸ ಗುವನುಶಂಕರ । ಭೋದಯಾನಿಧಿನೀವುಮಿಾಜಗದಘುವ ಕಳೆಯಲ್ಕೆ ॥ ಸಾದರದಿ ಬಂದಿರ್ದ ಜನರಿಗೆ । ಬೋಧಿ ಸದೆ ಶಿವತತ್ವಮಾರ್ಗವ । ನೀಧರಾಧರದಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರಲೇ ನುಫಲವೆಂದೂ ॥೫೪॥

ಪರಿಪರಿಯ ವಿನಯೋಕ್ತಿಯಿಂದಲಿ । ಧರೆಗೆಪೋ ಗುವದೆಂದು ಬೆಸಗೊಳೆ । ಗುರುವರನು ಯತಿಪತಿಗಳಾಡಿದ ನುಡಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದನೂ ॥ ಹರುಷದಿಂದಾಮುನಿಗಳೆಲ್ಲರು । ಕರದಿಪಿಡಿಯಲ್ದಂಡವೊಂದನು । ಪರಮಭಿಕ್ಷಾಪಾತ್ರೆಯೊಂದಂ ಕಾಣ್ಕೆಯಾಗಿತ್ತು ॥೫೫॥

ನಮಿಸಲಾಮುನಿವರರು ಕೊಟ್ಟಹ । ವಿಮಲದಂಡ ಕಮಂಡಲಂಗಳ । ಸುಮನದಿಂ ಧರಿಸಿದರು ಮಾವಸ್ತುಗಳುಮಿನ್ನೆವರಂ ॥ ಕ್ರಮದೊಳಾಮಠದಲ್ಲಿ ಮೆರೆದವು । ಯಮಿಗಳೊಡನಾಚನ್ನಬಸವನು । ಪ್ರಮುದದಿಂ ಶ್ರೀಗಿರಿಯಮಧ್ಯದಿ ಮೆರೆವುತಿಹನಿಂತು ॥

ಅಶ್ವತಿಲಕ ವೃತ್ತ ಹಿಮಗಿರಿಬಾಲೇ ಭಕ್ತಜನಪಾಲೇ ಸಾಂಬನನುಕೂಲೇಶಾಂಕರೀ ಸದಾ । ಸುಮನಸವಂದ್ಯೆ ಯುಕ್ತಶುಭಬೃಂದೇ ದೈತ್ಯಕುಲಭಿಂದೇ ಮೂಲಶಕ್ತಿಯೇ ॥ ಯಮಿಗಣಪ್ರೀತೇ ವಿಷ್ಣುಹರಮಾತೆ ಪ್ರೇಮಗುಣಪೂತೇ ಸೌಖ್ಯರಾಶಿನೀಂ । ಪ್ರಮುದದೊಳೀಗ ಪಾಲಿಪುದು ಬೇಗ ಶ್ರೀಭ್ರಮರಾಂಬಿಕೆ ನಿನ್ನ ನಂಬಿದೆ ॥೫೭

ಇದುವೆ ಶ್ರೀಗುರು ಚನ್ನಬಸವನ । ಸದಮಲದ ಚಾರಿತ್ರ್ಯವತಿಶಯ । ಮುದದಿ ಪೇಳ್ದಂ ರಾಚವೀಟಿಯ ಶಾಂತವೀರಾಖ್ಯಂ ॥ ಪದುಳದಿಂ ಕೇಳ್ವವರ ಬಯಕೆಯ । ನೊದವಿಸುವನಾಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ । ಸದಯಮಾನಸದಿಂದಲಿಲ್ಲಿಗಿದೇಳನೆಯ ಸಂಧೀ ॥೫೮॥

ಇಂತು ಸಪ್ತಮಾಧ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ಮಂಗಲಂ.

ಅಥ ಅಷ್ಟಮಾಧ್ಯಾಯ ಪ್ರಾರಂಭಃ

ಸೂಚನೆ:- ಪಂಪೆಯಾಣ್ಮನಕಂಡುನದಿಯಂ।
ಪೆಂಪಿನಿಂದಾಂಟುತ್ತಶಾಂತಿಯ।
ಸಂಪದದಿ ಪಸಿದಿರ್ದ ಪುಲಿಯಂ
ತಣಿಸಿದನು ಗುರುವೂ ॥

ಮದದಿ ಮಿೀರಿದ ತ್ರಿಪುರದನುಜರ । ವಧಿಸಲೋಸುಗವೆಂದು ದಿವಿಜರು । ಮುದದಿ ಹರಿವಿಧಿಮುಖ್ಯಪಶುಗಳ ಕರ್ತೃವೆಂದೆನಿಪಾ ॥ ಸದಮಲದಪಶುಪತಿಯುಪಟ್ಟವ । ನೊದವಿಸಲ್ಕುಪ್ಪೊಳಲನುರುಪಿದ । ಸದಯಶ್ರೀಗಿರಿಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನೀಗೆ ವಿಜಯವನೂ ॥೧॥

ಗುರುವರನು ಶ್ರೀಗಿರಿಯ ಮಧ್ಯದೊ । ಳಿರುವ ಮುನಿಗಳ ಮಾತಿಗೊಪ್ಪುತ । ಹರುಷದಿಂ ಪೊರಮಟ್ಟನಲ್ಲಿಂ ಗೌರಿಶಂಕರರಾ ॥ ಚರಣಕವನತನಾಗಿ ಶೈಲವ । ತೊರೆದು ಸೈಪಿನನೆಲೆಯದೆನಿಸುವ । ಪರಮಪಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರದೆಡೆಗಂ ಬಂದನಾಕ್ಷಣದೀ ॥೨॥

ಆ ನೆಲೆಯ ಮೂಲವನು ತಿಳಿಯಲು । ಭಾನುಕುಲದತ್ರಿಶಂಖುಭೂಪನು । ಸಾನುರಾಗದಿ ಗುರುಗಳಂಕೇಳಲ್ಕೆ ಶಪಿಸಿಹರೂ ॥ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಮೌನಿಗಳು ನಿರುಪಮ । ದಾನಿಗಳಿಗಾವಾಸಮಾಗಿಹ । ತಾಣಗಳ ನೋಡುತ್ತಬಂದನು ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೆಡೆಗೆ ॥೩॥

ಮೊದಲು ಪಂಪಾಂಬೆಯನು ಕಾಣುತ | ಮುದ ಗೊಳಿಲ್ಲಾ ಕ್ಷೇತ್ರಕೀನೆಲೆ | ಯಧಿಕ ಮೆನೆಸೂಚಿಸುವ ಶ್ರೀಗುಲಗುಂಜಿ ಮಾಧವನಾ || ಸದನವಿಾಕ್ಷಿಸಿಯುನ್ನ ಪೂರ್ಣೆಯ | ಪದುಳದಿಂ ನೋಡುತ್ತ ಬಂದನು | ಮದ ನಹರವಿರುಪಾಕ್ಷನಾಲಯದೊಳಗೆ ಗುರುನಾಥಾ ||೪||

ದೇವಗ್ರಹದೊಳಪೊಕ್ಕುಲಿಂಗವ | ನಾವಲೋಕಿಸ ಲೆಂದು ಬರುತಿರ | ಲಾವಿತಾನದಪೂಜಕರು ಬಹುವೇಗ ದಿಂ ತಡೆದೂ || ಪಾವಕಾಕ್ಷನಮುಟ್ಟಪೂಜಿಸ | ಲಾವತಿ ರದಧಿಕಾರನಿಮಗಿ | ಲ್ಲೀವಿಧದೊಳವಿಚಾರಮಾರ್ಗದಿನ ಡೆವುದನುಚಿತವೂ ||೫||

ಎಂದು ಬಿರುನುಡಿಯೊಡನೆ ಭೂಸುರ | ವೃಂದ ಜರೆಯಲು ಗುರುವರನು ಮುದ | ದಿಂದಲಾವಿಪ್ರರಿಗೆ ಪೇಳ್ದನುಶಿವನಮಹಿಮೆಯನೂ || ತಂದೆತಾಂತ್ರೈಜಗಕೆ ಭಕ್ತರ | ಬಂಧುವೆನಿಸಿದ ನೃಡನಚರಣವ | ಪೊಂದಿಪೂ ಜಿಸಲೆಲ್ಲರಿಗೆಯಧಿಕಾರಮುಂಟೆಂದೂ ||೬||

ಪರಿಪರಿಯಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥಗಳನಾ | ಧರುಣಿಸುರರಿಂ ಗೊರೆಯೆ ಕೇಳದೆ | ಜರೆದುಕದಗಳ ಮುಚ್ಚಿ ಮುದ್ರೆಯ ನಿರಿಸಿ ಪೋಗಲ್ಕೆ || ಗುರುವರನು ನಸುನಗುತಲೊಪ್ಪಿರ | ಲರುಣನಡಗಲು ಮರ್ಬುಪರ್ಬಿರ | ಲಿರುಳೊಳೆಲ್ಲಾಜ ನರು ಸುಪ್ತಿಯಪೊಂದಿಮಲಗಿದರೂ ||೭||

ನಿಶೆಯೊಳಾಗುರುಚನ್ನಬಸವನು | ಅಸಮನಯ ನನ ಕಾಂಬತವಕದೊ | ಳೊಸೆದುಬಂದಾಗುಡಿಯಬಾ

ಗಿಲ ಕದಗಳಂ ಪಿಡಿದೂ ॥ ಕುಸುಮಶರನಂಗೆಲ್ದದೇವನೆ| ಸಸಿನೆಯಿಂ ತನಪದವ ತೋರುತ । ಲೊಸೆದು ಪಾಲಿಪು ದೆಂದು ನಿರ್ಮಲಭಾವದಿಂ ಭಜಿಸೀ ॥೮॥

ನಿಂದಿರುವಸಮಯದೊಳೆ ಮುದ್ರೆಯು । ಸಂದು ಕಳಚಿ ಧಡಂಮೆನುತೆ ಭರ । ದಿಂದಬಾಗಿಲುದೆಗೆಯಲೊ ಳಪೊಕ್ಕಾಗ ಗುರುವರನೂ ॥ ಚಂದದಿಂ ವಿರುಪಾಕ್ಷನೆ ದುರಿಗೆ । ಬಂದು ಪರಿಪರಿಯಿಂದೆ ನುತಿಸುತೆ । ತಂದೆ ವಿ ಪ್ರರು ಯನ್ನ ಜರೆದೀಕದವಮುಚ್ಚಿದರೂ ॥೯॥

ನೀನು ಕರುಣದಿತೆರೆದು ಯನ್ನಗೆ । ಕಾಣಿಸಿದೆ ಭವ ದೂರ ಭಕ್ತರ । ಮಾನಕಾಯುವ ಭಕ್ತವತ್ಸಲನಹುದು ನಿಜಮೆನುತೆ ॥ ಸಾನುರಾಗದಿ ಭಜಿಸಿ ಕರ್ಪುರ । ದಾನಿ ರಾಜನವೆತ್ತಿ ಬೆಳಗುತ । ಜ್ಞಾನನಿಧಿ ಪರವಶದಿ ಘಂಟಾ ನಾದಮೆಸಗುತ್ತೆ ॥೧೦॥

ಜಯ ಪರಾತ್ಪರ ಶಂಭುಶಂಕರ । ಜಯಸದಾಶಿವ ನೀಲಕಂಧರ । ಜಯ ಭವಾಂಬುಧಿಚೈತ್ರ ದುರಿತಧ್ವಾಂತ ಹರಮಿತ್ರ ॥ ಜಯ ಮನೋಜಕೃತಾಂತಸಂಹರ । ಜಯ ವಿಯನ್ನದಿ ಸೋಮಶೇಖರ । ಜಯನಮೋ ಪಂಪಾಧಿ ನಾಥಾ ಶ್ರೀವಿರೂಪಾಕ್ಷಾ ॥೧೧॥

ಎಂದು ಪರಿಪರಿಯಿಂದೆ ನುತಿಸುತೆ । ನಿಂದಿರುವ ಗುರುವರನ ನಿನದವ । ನಂದು ವಿಪ್ರರು ಕೇಳಿ ಗಡಬಡಿ ಸುತ್ತಲತಿಭರದೀ ॥ ಬಂದುನೋಡಲು ಕದವುತೆರೆದಿದೆ । ಛಂದದಿಂ ವಿರುಪಾಕ್ಷನಿದಿರೊಳು । ಮಂದಹಾಸದೊಳಿ ರ್ಪಯುತಿಪನಕಂಡರರ್ಚಕರೂ ॥೧೨॥

ಎಲವೊ ಇವನಾರ್ಪರ್ಗಲು ನೂಂಕಿದೊ । ಡೊಲಿ ದುಯ್ಯೈದಿದನೀಗಪಿಡಿಯಿರಿ । ಬಲುಪಿನಿಂಬಿಗಿದಿಲ್ಲಿನಿಲ್ಲಿಸಿ ಪೊಡೆಯಬೇಕೆನುತೇ ॥ ಕಲಕಲಧ್ವನಿಯಿಂದೆ ಬೆತ್ತವ । ಮಲಕಿನುರುಲಗ್ಗವನು ಕೊಂಡಾ । ಬಳಗಸಹಿತಂ ಬಂದುಪುಡುಕಿದರಾಗ ಗುರುವರನಾ ॥೧೩॥

ಇಲ್ಲಿರುವನೆಲ್ಲಿರುವನಾಕಡೆ । ಯಲ್ಲಿರುವನಡಗಿರು ವನೆನುತಂ । ಯಲ್ಲರತಿಭರದಿಂದ ಪುಡುಕಲು ಕಾಣದಂ ತಾದ ॥ ಮೆಲ್ಲನಾಪೂಜಕರು ಗುರುಕುಲ । ವಲ್ಲಭನ ಮ ಹಿಮೆಗಳ ಬಣ್ಣಿಸಿ । ಸೊಲ್ಲುಸೊಲ್ಲಿಗೆ ನುತಿಸತೊಡಗಿದರಿಂ ತುಭಕ್ತಿಯೊಳೂ ॥೧೪॥

ಕಳಚಿಬಿದ್ದಿದೆ ಬೀಗಮುದ್ರೆಯು । ಕಲುಷಹರವಿ ರುಪಾಕ್ಷದೇವನ । ಬಳಿಯೊಳಿನ್ನೆಗಮಿರ್ದಗುರುವರನೀಗ ಮಿಲ್ಲೆಂದು ॥ ಮಲಮಲನೆ ಮರುಗುತ್ತ ಜ್ಞಾನಿಯು । ನೆ ಲೆಯುನರಿಯದೆ ನಿಂದಿಸಿದೆವೆನು । ತೊಲಿದು ಕಿಂಕರ್ವಾ ಣಭಕ್ತಿಯನಾಂತು ನುತಿಸಿದರೂ ॥೧೫॥

ಅನಿತರೊಳು ಗುರುನಾಥನೆಲ್ಲರ । ಕಣುಮನಕೆ ದೋರುತ್ತದೂರದೊ । ಳನಘಮಂತ್ರವ ಪಠಿಸುತತ್ಯಾ ನಂದದಿಂದಿರುವಾ ॥ ಘನಮಹಾತ್ಮನಕಂಡು ಭೂಸುರ । ಜನರುಮಾವ್ವೈರಾಗ್ಯಮೂರ್ತಿಯು । ಮನವೊಲಿದುಪೂಜಿ ಸುವೆನೆನುತಂ ಬಂದು ಮುಸುಗಲ್ಕೆ ॥೧೬॥

ಆನೆಲೆಯೊಳವರಿಂಗೆ ಸಿಲುಕದೆ । ಸಾನುರಾಗದಿ ಮಾಯವಾಗುತೆ । ಜ್ಞಾನನಿಧಿಯಾಚೆಯೊಳೆ ತೋರ್ದ

ನು ಮಿಂತುಪಲತೆರದಿಂ ‖ ಕಾಣುತಡಗುತಲಿರಲು ವಿಪ್ರ ವಿ । ತಾನವತಿ ಬೇಸತ್ತು ಗುರುವಿನ । ಸೂನವಹಿಮೆಯ ಬಣ್ಣಿಸುತ ತಿರುಗಿದರು ತಮ್ಮೆಡೆಗೆ ‖೧೭‖

ಅತ್ತಲಾಗುರುಚನ್ನಬಸವನು । ಚಿತ್ತದೊಳು ಶಂಕರನ ಭಜಿಸುತ । ಮತ್ತೆ ಮುಂಬರೆ ತುಂಗಭದ್ರಾನದಿಯು ಪೂರ್ಣತೆಯಿಂ ‖ ಎತ್ತಲುಂ ಜಲಮಯದಿ ಶೋಭಿಸು । ತಿತ್ತು ಪಾಂಥರು ಬಂದುನೌಕೆಯ । ಪತ್ತಿ ದ್ರವ್ಯವನಿತ್ತರಾಗಳೆ ನಾವಿಕರು ಮುದದೀ ‖೧೮‖

ನಾವೆಯನು ನಡೆಸುತಿರೆ ಗುರುವರ । ಧಾವಿಸುತೆ ಬಂದೆಲವೊ ಸದಿಯನು । ಸೀವುದಾಂಟಿಸಿರೆಮ್ಮಗೆಂದೆನಲದಕೆ ಒಪ್ಪದಲೇ ‖ ಗಾವಿಲರು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತೆರಳಿಸ । ಲಾವಿಮಲಗುಣಿ ಚನ್ನಬಸವನು । ಸಾವಧಾನದಿ ಶಿವನ ಭಜಿಸುತ ಪೊದೆದ ಕಂಬಳಿಯಾ ‖೧೯‖

ಪೊಳೆಯುನೇಲ್ಹಾಸುತ್ತ ಹರುಷದಿ । ಕುಳಿತು ಭವಸಾಗರವದಾಂಟಿಪ । ಕಲುಷಹರ ಶಂಕರನ ನುತಿಸುತ ಕರದಲಾಕುಳವಾ ‖ ಒಲಿದು ನೌಕೆಯಪುಟ್ಟನಂದದಿ ಚಲಿಸುತ್ತೈದಿದನಾಚೆ ತೀರಕೆ । ನಲುಮೆಯಿಂದಂಬಿಗರು ಪಾಂಥರು ಕಂಡು ಪೊಗಳಿದರೂ ‖೨೦‖

ಈತನೇ ಭೂಲೋಕರುದ್ರನು । ಖ್ಯಾತಿಮಿಗೆ ಕಂಬಳಿಯ ಪಾಸುತ । ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಪೊಳೆದಾಂಟಿಯೈದಿದನೆಂದು ಭಕ್ತಿಯೊಳೂ ‖ ಓತುಸರ್ವರುಬಂದು ಗುರುಕುಲನಾಥನಂಘ್ರಿಗೆನಮಿಸಿ ಪೂಜಿಸು । ವಾತುರದಿ ಮುಸುಗಲ್ಕೆ ಕಂಡಾಚನ್ನಬಸವೇಶಾ ‖೨೧‖

ಪಾಮರರ ಬಳಗದೊಳು ಸಿಲುಕನೆ | ಪ್ರೇಮದಿಂ ದತ್ತತ್ತನಡೆದನು | ಸೋಮಶೇಖರ ಘನಕೃಪಾಕರನೆಂದು ಭಜಿಸುತ್ತೇ || ಆಮಹಾತ್ಮನಕಂಡು ಸಜ್ಜನ | ಸ್ತೋಮವ ರಿದರಿದೆಂದು ಬಣ್ಣಿಸಿ | ಭೂಮಿಯೊಳಗಿಂತಪ್ಪತಪಸಿಯ ಕಾಣೆವೆಂದನುತೆ ||೨೨||

ಪರಿಪರಿಯ ವಿನಯೋಕ್ತಿಯಿಂದಾ | ಗುರುವರನ ಭಜಿಸುತ್ತಲೆಲ್ಲರು | ತೆರಳಿದರು ತಮ್ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳಿಗಾಗ ಚನ್ನಾರ್ಯ || ಹರುಷದಿಂಬರುತಿರಲು ಮುಂಬಿನೊ | ಳಿರುವವೇಳುಂಗಡ್ಡಮವುಗಳ | ಪರಿಯಬಣ್ಣಿಸಿಪೇಳಲಸದಳ ವೇನನುಸುರುವೆನೂ ||೨೩||

ಒಂದಕೊಂದುವಿಶಾಲಮುನ್ನತ | ದಿಂದಮೆರೆವವು ಮಾನಗಂಗಳ | ಕಂಧರದೊಳಿಡಿಕಿರಿದು ಬೆಳೆದಿಹಪಲವು ವೃಕ್ಷಗಳೂ || ಪಂದಿಪುಲಿವನಮಹಿಷಿ ಖಡ್ಗಿಯು | ದಂದಶೂಕಂ ವೃಕವು ಭಲ್ಲುಕ | ವೃಂದವೃಂದಂಗೂಡಿ ಚರಿಸುತ್ತಿಪ್ಪವಾನೆಲೆಯೋಳ್ ||೨೪||

ಪಲತರದ ತರುಗುಲ್ಮಲತೆಗಳ | ಬಳಗವೊಂದಕ್ಕೊಂದುಕೂಡಿರೆ | ಕಲಕಲಧ್ವನಿಯಿಂದೆ ಪಕ್ಷಿಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲಿಸಿಹವೂ || ಜಲಚರಂಗಳನಾಂತು ಶೋಭಿಪ | ಕೊಳಗಳುಂ ಪಳ್ಳಂಗಳೊಪ್ಪಿರೆ ಪ | ಗಲುಮಿರುಳೆಂದರಿಯಲಸದಳಮೆನಿಪತಮವಾಂತೂ ||೨೫||

ತೋರುತಿಹುದತಿಭೀಷಣದಕಾಂ | ತಾರಮದರೊಳಗೋರ್ವನೇ ಸಂ | ಚಾರಮಾಡಲ್ಕಸದಳಂ ಜನಸಂದ

ಣೆಯುಗೂಡೀ ॥ ಸಾರಖಡ್ಗವು ಮದ್ದುಗೊಳವೆಕ । ಠಾರಿ ಮುಂತಾದವನು ಧರಿಸುತ । ದಾರಿಯಂ ನಡೆಯುತ್ತಲಿಹರಾವಿಪಿನ ಮಧ್ಯದೊಳೂ ॥೨೬॥

ಖಗಕುಲಂಗಳ ನಿನದವನುಪಮ । ನಗಗಳೊಳೂ ಪೆರ್ಬುಲಿಗಳರ್ಭಟ । ಬಗೆಬಗೆಯ ಮೃಗಜಾತಿಗಳ ಬಹುಪರಿಯ ಶಬ್ದಗಳೂ ॥ ಪಗಲು ಕೂಗುವ ಕೌಶಿಕಂಗಳು । ಬಗೆಗೆಭೀತಿಯ ನೀಗುಮದರೊಳು । ಪೊಗುವ ಶೂರರ ಕಾಣೆವೆನಲೊಪ್ಪಿತ್ತು ಕಾಂತಾರಾ ॥೨೭॥

ಇಂತಪ್ಪಕಾಡಿನೊಳಗೆಮ್ಮಯ । ಕಂತುಹರಚನ್ನಾರ್ಯ ನೋರ್ವನೆ । ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲದೆ ಶಿವನಭಜಿಸುತ ಬರುವಸಮಯದೊಳೇ ॥ ಅಂತಲ್ಲಿಕಂಡುಪಸಿದಪೆರ್ಬುಲಿ। ಭ್ರಾಂತಿಯಿಂತಿರುಗುತ್ತ ಕೋಪವ । ನಾಂತುಘುಡುಘುಡಿಸುತ್ತೆ ಬಂದುದುಗುರುವಿನೆದುರಿನೊಳೂ ॥೨೮॥

ಬಂದು ಕಿಸುಗಣ್ಣಿಂದನೊಡುತ । ಲಂದುಬಾಯಂತೆರದು ಬಹುಪರಿ । ಯಿಂದಲೊದರಿ ಮುಂಗಾಲನಖಗಳ ಬಿಚ್ಚಿ ತೋರುತ್ತ ॥ ಪಿಂದೆಬಾಲವನೆಲಕೆ ಬಡೆಯುತ । ಮುಂದೆಕುಳಿತತಿರೌದ್ರರೂಪವ । ಪೊಂದಿಪ್ಪಪೇರ್ಬುಲಿಯ ರೀತಿಯ ಕಂಡನಾಗುರುವೂ ॥೨೯॥

ಈ ತರಕ್ಷುವಿನಂತರಂಗದಿ । ಖ್ಯಾತಿಮಿಗೆ ನೆಲಿಸಿಪ್ಪಶಿವನೇ । ಪ್ರೀತಿಯಿಂದೆನ್ನಯ ಶರೀರದಿ ವಾಸಗೈದಿಹನೂ ॥ ಭೂತನಾಥನನುಳಿದು ಪೆರತೀ । ಭೂತಳದೊಳೊಂದಿಲ್ಲಮುವರಿಂ । ದೀತೆರದಿ ಬಂದಿರ್ಪಪುಲಿಯುಂ ಶಿವನೆತಾನೆನುತೇ ॥೩೦॥

ನಂಬುಗೆಯನಾಂತಚಲಭಾವದಿ । ಶಂಭುವಿನನೆನೆಯುತ್ತ ಕುಳಿತನು । ಮುಂಬಿನೊಳಗಾವ್ಯಾಘ್ರವತಿಶಯಭೀಮರೂಪಿಂದೇ ॥ ಅಂಬಕವತೆರೆದವರ ನೋಡುತ । ತಿಂಬುವಿಚ್ಛೆಯೊಳಿರ್ದುದನಿತಕೆ । ಸಾಂಬನನುಪಮ ಕರುಣದಿಂದಾಪುಲಿಯು ಮೌನದೊಳು ॥೩೧॥

ಏನುಗಯ್ಯಲು ಬಾರದದು ಸು । ಮ್ಮಾನದಿಂ ಕುಳಿತಿರುವ ಸಮಯಕೆ । ಭಾನುವಸ್ತಮಿಸಿದನು ಕತ್ತಲೆ ಪರ್ಬಿದುದು ಜಗದೀ ॥ ಆ ನಿಶೆಯೊಳಲ್ಲಿಪ್ಪ ಮಿಗಗಳು । ಜ್ಞಾನಮೂರ್ತಿಯ ಬಳಸಿ ನಿಂದತಿ । ದೀನಮುದ್ರೆಯೊಳಿರುವವೆನೆ ಗುರುಮಹಿಮೆ ಪೊಸತಲ್ತೆ ॥೩೨॥

ಎನಿತುಭೀಕರ ಪ್ರಾಣಿಗಳುಬಂ । ದನ ವಿನಿಂಮುಸುಗಿದೊಡೆ ಗುರುವರ । ನಿನಿತು ಭಯಮಿಲ್ಲದಲೆ ಸಂತಸದಿಂದ ಶಿವಪದಮಂ ॥ ನೆನೆಯುತಿರಲನಿತಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವದಿ । ದಿನಪನುದಯಿಸಲಾಗ ಪಾಂಥರು ॥ ಜನಸಮೂಹಂಗೂಡಿ ಬಂದರು । ಭಸದೊಳಾನೆಲೆಗೆ ॥೩೩॥

ಬಂದು ನೋಡಲ್ಕನಿತರೊಳೆ ಭಯ । ದಿಂದಲೆಲ್ಲಾ ಕ್ರೂರಮೃಗಗಳ । ಗೊಂದಣಂ ಗುರುನಾಥನಂಘ್ರಿಗೆ ನಮಿಸಿ ತೆರಳಿದವೂ ॥ ಛಂದದಿಂದದನರಿದು ಸರ್ವರು । ನಿಂದುಕರಗಳ ಮುಗಿದು ಪರಮಾ । ನಂದನಿಧಿ ಗುರುಚನ್ನಬಸವನ ನೆಲೆಯತಿಳಿದಂದೂ ॥೩೪॥

ದೇವ ನೀವಿಂದೀಭಯಂಕರ । ತಾವಿಗೇತಕೆ ಬಂದಿರೆನೆ ಭವ । ದಾವದಾವಂ ನಿನ್ನೆಯ್ದಿದೆ ವೀತರಕ್ಷು

ಗಳೂ ॥ ಧಾವಿಸುತೆ ಬಂದೆಮ್ಮತಡೆಯಲು । ಮಾವಿಪಿನ ದೊಳಗಿರುಳುಗಳೆದೆವು । ಪಾವಕಾಕ್ಷನ ಪ್ರೇರಣೆಯದಿಂ ತೆಂದು ಬೆಸಸಲ್ಕೆ ॥೩೫॥

ಯಲ್ಲವುಂ ಕೇಳ್ದವರು ಗುರುಕುಲ । ವಲ್ಲಭನ ಚ ರಣಗಳಿಗೆರಗುತ । ಲೆಲ್ಲಿಯುಂ ಯಿಂತಪ್ಪಚೋದ್ಯವುನ ರಿದುದಿಲ್ಲೆನುತೇ ॥ ಖುಲ್ಲಮೃಗಗಳು ಬಿಡುವವೇಮುನ । ಬಲ್ಲತೆರದಿಂ ಹಿಂಸೆಗೊಳಿಸವು । ಮುಲ್ಲದತಿಶಾಂತಿಯನು ತಳೆದಿಹುದಚ್ಚರಿಯಮುಲ್ತೆ ॥೩೬॥

ಎಂದು ಬಣ್ಣಿಸಿಗುರುವರನ ಮುದ । ದಿಂದ ಲೊ ಡಗೊಂಡನಿಬರಾನೆಲೆ । ಯಿಂದಕುಷ್ಟಿಗಿಮಠಕೆ ಬರ ಲಾಪುರದ ಭಕ್ತಜನ ॥ ವೃಂದದೊಡನೈತಂದು ಸ್ವಾಮಿ ಯ । ಮುಂದೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗದೊಳೆನಮಿಸುತೆ । ತಂದೆಪಲ ದಿನ ಮಾವತಾಣದೊಳಿರ್ದಿರೆಂದೆನುತೇ ॥೩೭॥

ವಿನಯ ಮಿಗೆಬೆಸಗೊಳಲುಪೇಳ್ದರು । ಘನತರ ಶ್ರೀಗಿರಿಯ ಕ್ಷೇತ್ರದೊ । ಳನುನಯದಿ ತಪವಗೈದುದನು ಮಾನೆಲೆಯೊಳೊಪ್ಪುತಿಹ ॥ ಮುನಿವರರು ಶ್ರೀನಾಗಬೆತ್ತ ವು । ನನಘಭಿಕ್ಷಾಪಾಪಾತ್ರೆಯಿತ್ತುದ । ನನಿತುವುಂ ತೋರಿಸಲು ಸರ್ವರು ಮುಚ್ಚರಿಯೊಳೆರಗೀ ॥೩೮॥

ಪ್ರೇಮದಿಂ ನುತಿಸುತಿರೆ ಪಥಿಕರ । ಸ್ತೋಮಮುನಿ ತಕೆ ಬಂದು ಕಂಡೀ । ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಕಂಬಳಿಯಪಾಸುತ ನದಿಯದಾಂಟಿದರೂ ॥ ಭೂಮಿಯೊಳು ಪೊಸತೆನುತೆ ನಿಜಕರ । ತ್ರಾಮರಸಗಳ ಮುಗಿದು ಬಣ್ಣಿಸ । ಲಾಮ ಹತ್ವವಕೇಳಿ ಸರ್ವರು ನುತಿಸತೊಡಗಿದರೂ ॥೩೯॥

ಆಸಮಯದೊಳ್ ಪಂಪೆಯಾಣ್ಮನ । ವಾಸದಿಂದ ರ್ಚಕರು ಬಂದಾ । ದೋಷಹರ ವಿರುಪಾಕ್ಷನಾಲಯದೊಳಗೆ ಗುರುವರನೂ ॥ ಭಾಸುರದ ಮಹಿಮೆಯನು ತೊದರ್ಶದ । ನಾಸಕಲರರಿವಂತೆ ಪೇಳ್ದಾ । ಭೂಸುರರು ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ವೆರಗಿದರೂ ॥೪೦॥

ಧರೆಯಜನರಘಕುಳವ ಕಳೆಯಲು । ಕರುಣದಿಂ ಶಂಕರನೆ ತಾನೀ । ಗುರುಚನ್ನಬಸವೇಶನೆಂಬುವ ನಾಮದೊಳೆ ಬಂದೂ ॥ ಮೆರೆವನಲ್ಲದೆ ಮಿಕ್ಕಲೌಕಿಕ । ನರರಿಗಿಂತಹಮಹಿಮೆಯುಳವಡು । ತಿರುವದೇ ಶಿವನೆಂದು ನಂಬುವದಖಿಳಸಜ್ಜನರೂ ॥೪೧॥

ದೆಶೆದೆಶೆಯೊಳ್ಬೈತರುವ ಜನರತಿ । ಪೊಸತಪ್ಪ ಮಹಿಮೆಗಳನುಸುರುತ । ಸಸಿನೆಯಿಂ ಕೀರ್ತಿಸುತಸಾಷ್ಟಾಂಗದೊಳೆ ನಮಿಸುತ್ತೆ ॥ ರಸೆಯೊಳೀಗುರುದೇವನನುಪಮ । ಜಸವೆತ್ತ ವೈರಾಗ್ಯಧರ್ಮವ । ನುಸುರಲೆಮ್ಮಳವಲ್ಲವಾಗಿರಿಜೇಶನೇಬಲ್ಲ ॥೪೨॥

ಎಂದು ಪಲವಂದದಲಿ ಪೊಗಳುತ । ಮುಂದೆನಿಂದಿರುವನಿತಕಾಜನ । ಸಂದಣಿಯಮಧ್ಯದೊಳಗೋರ್ವಂಗನೆಯ ದೇಹದೊಳೂ ॥ ಪೊಂದಿರ್ದ ಭೂತವದು ಪರಿಪರಿ । ಯಿಂದಚೇಷ್ಟಿಸಿ ಕುಣಿಯುತಂ ಮನ । ಬಂದತೆರದಿಂ ಕೂಗುತಿರಲಾಕೆಯನು ಪಿಡಿತಂದೂ ॥೪೩॥

ಗುರುವಿನೆದುರೊಳೆ ನಿಲ್ಲಿಸಲ್ಕದು । ಕರಮುಗಿದು ದುಃಖಿಸಲುತೊಡಗಿತು । ಪರಿಯನೆಲ್ಲವ ಪೊತಿಳಿಸೀದಪೆ

ನೆಂದುನುಡಿಯುತಿರೇ ॥ ಕರುಣದಿಂದಾಚನ್ನಬಸವನು । ಪರಮಭಸಿತವ ಧರಿಸಲಾಗಳೆ । ಪಿರಿತಿನಿಯು ಬಯಲಾಯ್ತು ಯುವತಿಗೆ ಅರಿವುಜನಿಸಿತ್ತೂ ॥೪೪॥

ಮೇಲುದವನಾವರಿಸಿಕೊಳುತಾ । ಶೀಲಗುಣಸಂಪನ್ನ ಸಮಿಸಿ ನಿ । ಜಾಲಯಕೆ ಗಮಿಸಿದಳು ಸಕಲರು ಸೋಜಿಗವಿದೆಂದು ॥ ಲೀಲೆಮಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಧರೆಯೊಳು । ನೀಲಕಂಧರನೀತನೆಂದೇ । ಮೌಳಿಯಂ ಬಾಗಿಸುತಬೇಳ್ಪರು. ಮನಸಿನೆಣಿಕೆಯನೂ ॥೪೫॥

ವಿಧವಿಧದಿ ಬೇಡುತಿರಲವರಿಗೆ । ಪದುಳದಿಂ ವರವಿತ್ತು ಪಾವನ । ಹೃದಯರಿಗೆ ಶಿವತತ್ವದುಪದೇಶವನುಗಯ್ಯುತ್ತೆ ॥ ಮದನನಧಟಂಗೆಲಿದು ರಾಜಿಪ । ಸದಯನಿಧಿಗುರುಚನ್ನಬಸವನ । ಸದಮಲೋತ್ತಮನೆನಿಪ ಕೀರ್ತಿಯು ಪರ್ಬಿತೀಜಗದೀ ॥೪೬॥

ಯಾವತಾಣದಿ ನೋಡಿದೊಡೆ ಗುರು । ದೇವನನು ಸಮ್ಮುಹಿಮೆನುತಿಪರು । ಶೀವಿದುತ್ಸವದಿಂದೆ ಪದಪದ್ಯದೊಳು ಪಾಡುವರೂ ॥ ಈವಿಧದಪೆಂಪಾಂತು ಶೋಭಿಸ। ಪಾವನಾಂಗಂ ಚನ್ನಬಸವನು । ಮಾವಗಂ ಸಂತಸದಿ ಶಿವನಂ ಭಜಿಸುತ್ತೊಪ್ಪಿಹನೂ ॥೪೭॥

ಶಾ. ವಿ. ಶರ್ವಾಣೀ ಗಿರಿರಾಜಮೋಹನಸುತೇ ಗೌರೀ ಸದಾಶಾಂಕರೀ । ಗರ್ವೋದ್ರೇಕವಿಶಿಷ್ಟಮಾಹಿಷಮಹಾದೈತ್ಯೇಂದ್ರವಿಧ್ವಂಸಿನೀ ॥ ಸರ್ವಾದಿತ್ಯಕುಲಾಂಗನಾಪರಿಮಿಳತ್ಸಂಸೇವ್ಯಪಾದಾಂಬುಜೇ । ಉರ್ವೀಯೊಳ್ ಭ್ರಮರಾಂಬೆ ಪಾಲಿಸೊಲವಿಂ ಸಂಕಷ್ಟಸಂಹಾರಿಣೀ ॥೪೮॥

ಇದುವೆ ಶ್ರೀಗುರು ಚನ್ನಬಸವನ । ಸದಮಲದ ಚಾರಿತ್ರ್ಯವತಿಶಯ । ಮುದದಿ ಪೇಳ್ದಂ ರಾಚವೀಟಿಯ ಶಾಂತವೀರಾಖ್ಯಂ ॥ ಪದುಳದಿಂಕೇಳ್ವವರಬಯಕೆಯ । ನೊದವಿಸುವನಾಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ । ಸದಯಮಾನಸದಿಂದ ಲಿಲ್ಲಗೆಯಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ॥೪೯॥

ಇಂತು ಅಷ್ಟಮಾಧ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ಮಂಗಲಂ.

ಅಥ ನವಮಾಧ್ಯಾಯ ಪ್ರಾರಂಭಃ

ಸೂಚನೆ:- ಶಂಕರನ ನೆನೆಯುತ್ತ ಭಕ್ತರ ।
ಸಂಕಟವಕಳೆಯುತ್ತ ಹರುಷದಿ।
ಕಿಂಕಿಣಿಯಕೂಪದೊಳು ನೆಲೆಸು
ತ ಮಹಿಮೆ ನಡೆಸುವರೂ ॥

ಶ್ವೇತನಾಸುಕುಮಾರ ವಿದಳರು । ಪಾತಕೌಘವಗ ಯ್ದೊಡವರಿಗೆ । ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಶಿವನೊಲಿದನೆಂಬುವ ವ್ಯಾಸ ರುಕ್ತಿಯದೂ ॥ ಭೂತಳದಿಸಿಜಮಾಗೆವೃಜಿನ । ವ್ರಾತಮೆ ನ್ನೊಳಗಿರಲು ಗಣಿಸದೆ । ಜ್ಯೋತಿರೂಪನೆ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜು ನನೀಗ ಪಾಲಿಪುದು ॥೧॥

ಗುರುವರನು ಕುಷ್ಟಿಗಿಯಪುರದೊಳು । ಹರುಷ ದಿಂದೊಪ್ಪುತಿರಲಾತನ । ಮೆರೆವ ಮಹಿಮೆಯಕೇಳಿಕಾಂ ಬುವ ತವಕದಿಂ ಜನರೂ ॥ ಪರಸಿಯೊಡನೈತಂದು ಸ್ವಾ

ಮಿಯು । ಚರಣಕವನತರಾಗಿ ತಮ್ಮಯು । ಪರಕೆಗಳ ಬೆಸಗೊಳುತವರಗಳ ಪಡೆವರನವರತಾ ॥೨॥

ಭೂತಗ್ರಸ್ತರುಬಂದು ಗುರುಕುಲ । ನಾಥನಂಘ್ರಿಗೆ ನಮಿಸಲಾಗಳೆ । ಭೀತಿಯಿಂ ಬಿಟ್ಟೋಡುತಿರ್ದವವು ಸಕಲಭೂತಗಳೂ ॥ ಈ ತರದಿ ಪ್ರತಿದಿನದಿ ಪಿರಿತಿನಿ । ವ್ರಾತದಾಜಾತ್ರೆಯದು ನಡೆದುದು । ಭೂತಳದೊಳಿದ ಕಂಡು ಸೋಜಿಗವೆಂದು ನುತಿಸುವರೂ ॥೩॥

ಒಂದುದಿನ ಬಹುಬಡವೆಯಾಗಿಹ । ಸುಂದರಿಯ ದೇಹದೊಳು ಸೇರಿದ । ಬಂಧುರದ ಭೂತವದು ಚೇಷ್ಟಿಸುತಾಗ ಗುರುಮಠದಾ ॥ ಮುಂದೆ ನಿಂದತಿಹಾಸ್ಯಗಯ್ಯುತ । ಲಂದು ನುಡಿದುದು ಸಕಲಭೂತಗ । ಳಂದವಲ್ಲಲೆ ದೇವ ಯನ್ನನು ಬಿಡಿಸಲಾರೆಂದೂ ॥೪॥

ಚೀರುತಂ ಪುಟನೆಗೆದು ಕೆಲದೊಳು । ಪಾರುತಂ ಬಹುತೆರದಿ ನಟಿಸಲು । ಪೌರಜನವದು ಕಂಡು ವಿನಯದಿ ಸ್ವಾಮಿಯಡಿಗೆರಗೀ ॥ ನಾರಿಯಂಗದೊಳಿರ್ದ ಭೂತವಿ । ದಾರಿಗೆಯು ವಶವಿಲ್ಲ ಕರುಣವ । ಬೀರಿನೀವೀ ಸುದತಿಯಂ ಕಾಪಾಡಬೇಕೆನಲೂ ॥೫॥

ಗುರುವರನು ಮಾಸುದತಿಗಂಟಿದ । ಪರಮಭೂತವ ಪಿಡಿದು ಬಂಧಿಸಿ । ಹರುಷದೊಡನದಕಾಗ ಚಾಡಿಯುವೆಂಬನಾಮದೊಳು ॥ ಕರೆದು ನೀನೀಮಠದಮುಂದಣ ॥ ಮೆರೆವನಿಂಬಸುವೃಕ್ಷದಡಿಯೊಳು । ನಿರುತವಿಹುದೆನ್ನಾಜ್ಞೆ ಮೀರಲ್ಬಾರದೆಂದೆನಲೂ ॥೬॥

ಪಿರಿತಿನಿಯುಮದಕೊಪ್ಪಿಯುದರಕೆ । ಪರಿಪರಿಯ ಪಕ್ವಾನ್ನಬಯಸಲು । ಪುರದಜನರಿಂ ದೊರಕುವದು ಸ ದುಪಾಯದಿಂ ನೀನೂ ॥ ಸರಸಮಧುರಾನ್ನವನು ಭಕ್ಷಿ ಸು । ತಿರುವುದೆನಲಾಕ್ಷಣದಿ ನಮಿಸುತ । ತರುಣಿಮದರ ದೊಳಡಗಿನಿಂದುದುಮಾಗ ಸಂತಸದೀ ॥೭॥

ತರುಣಿಯಂಗದೊಳರಿವು ಜನಿಸುತೆ । ಗುರುಪದ ಕೆ ನಮಿಸುತ್ತ ತೆರಳಲು । ನೆರೆದಜನರದಕಂಡು ಪರಿಪರಿ ಯಿಂದ ನುತಿಸುತಲೀ ॥ ಧರೆಯೊಳಿಂತಹ ಮಹಿಮರಿಲ್ಲೆ ನು । ತೆರಗಿ ವರಗಳಪಡೆದು ನಡೆದರು । ಮರದೊಳಡಗಿ ದಚೌಡಿಗ್ರಹವದು ಗುಪ್ತರೀತಿಯೊಳೂ ॥೮॥

ಬಸುರಬಾಣಂತಿಯರ ಶಿಶುಗಳ । ಪಶುಗಳಂ ಪಿ ಡಿಯುತ್ತ ಪೀಡಿಸಿ । ಪೊಸಪರಿಯ ಪಕ್ವಾನ್ನಗಳ ಬರಮಾ ಡಿಕೊಳ್ಳುವದೂ ॥ ಸಸಿನೆಯಿಂಗುರುನಾಥನಾಗಳು । ಬೆ ಸಪ ಕಜ್ಜಮನೆಸಗುತಿಪ್ಪುದು । ವಸುಧಿಜನರದಕಂಡು ಸೋಜಿಗವೆಂದು ನುತಿಸುವರೂ ॥೯॥

ಒಂದುದಿನ ಗುರುವರನು ಮಹದಾ । ನಂದದಿಂ ದೀತನುವಧರಿಸುತ । ಬಂದುದಕೆ ಲೋಕೋಪಕಾರವನೆ ಸಗಬೇಕೆಂದೂ ॥ ಛಂದದಿಂ ನಿಡಶಶಿಯುಗ್ರಾಮದ । ಮುಂದೆ ತಮ್ಮಯಮಠದ ಪಾರ್ಶ್ವದೊ । ಳಂದುಕೂಪ ವಖನನಗಯ್ಯಲ್ಬಗೆದು ನಿಜಬಲದೀ ॥೧೦॥

ಕರದಿ ಗುದ್ದಲಿಪಿಡಿದು ತೋಡುತ । ಭರದಿಮೃತ್ತಿ ಕೆತೆಗೆಯುಲದರೊಳು । ಪರತರಾಮೃತದಂತೆ ರಾಜಿಸಜಲ

ವು ಪೊರಪೂಸ್ಮೆ ॥ ನೆರೆದಜನರಡಕಂಡು ಸಂತಸ| ವೆರಸಿ ವಿಧವಿಧದಿಂದ ಬಣ್ಣಿಸು । ತಿರಲು ಗುರುವರನಾಗ ಕೂಪ ವ ಕಟ್ಟಿದನು ತಾನೇ ॥೧೧

ಇಂತಲ್ಲದಿನ್ನೊಂದು ಕೂಪವ । ನಂತುಕುಷ್ಟಿಗಿಪು ರದವುಂದೆಸ । ಮಂತುಜನಕುಪಯುಕ್ತವುಪ್ಪೊಲುಗೈ ದುವಾನೆಲೆಯೋಳ್ ॥ ಸಂತಸದೊಳುಪವನವರಚಿಸುತ| ಕಂತುಹರನಿಭಯೋಗಿವರನಾ । ಪ್ರಾಂತದೊಳು ಜಸ ವೆತ್ತು ರಾಜಿಸುತಿಪ್ಪನೀತೆರದೀ ॥೧೨॥

ಆಸಮಯುದೊಳ್ಳಿಡುಶೇಶಿ ಮಠದಿ । ವಾಸಿಸಿದ ಶಿವಲಿಂಗಪೂಜಕ । ದೇಶಿಗನುಕರಿಬಸವಯೋಗಿಯುಬಿಂ ದು ನಿಗ್ರಹನೂ ॥ ಭಾಸುರಾಂಗನು ಚತುರನುತಿಸುವಿ । ಲಾಸದಿಂದೊಪ್ಪಿರಲು ನೂತನ । ಲೇಸೆನಿಪ ರೂಪಕ್ಕೆ ಮೋಹಿಸಿಯೊಬ್ಬಕಾಮಿನಿಯೂ ॥೧೩॥

ಕಾಮುಪೀಡಿತಳಾಗಿಪರವಶ । ಭಾವದಿಂದೇಕಾಂತ ನೆಲೆಯೊಳು । ಭಾವೆಯಾದೇಸಿಗಂದೇಹದಸೋಂಕಲೆಳಸಿ ದೊಡೇ ॥ ಪಾವನಾಂಗನುಸಿಲುಕದಿರಲತಿ । ಸಾವಧಾನ ದಿ ಕರದಕಿರುವೆರ । ಳಾವನಿತೆಸಿಡಿಯಲ್ಕೆ ಬೆರಳದುಕಳ್ತ ರಿಸಿ ಬರಲೂ ॥೧೪॥

ತರುಣಿತನ್ನಯ ಕರದೊಳಿರುತಿಹ । ಗುರುವರನ ಬೆರುಕಿರಳ ಕಾಣುತ । ಪರತರಾದ್ಭುತವೆಂದುಚಿಂತಿಸುತಾ ಗ ದೇಶಿಗನಾ ॥ ಚರಣತಳದೊಳ್ಬಿದ್ದು ನುತಿಪಳ । ಜರೆ ಕರಿಬಸವೇಶ ಕುಷ್ಟಿಗಿ । ಪುರಿಗೆ ಬಂದಾಚನ್ನಬಸವನಪದ ಕೆ ಪೊಡಮಡುತೇ ॥೧೬॥

ನಡೆದ ವಾರ್ತೆಯನರುಪಿತನ್ನಯ । ಕಡೆವೆರಳ ಕೊರತೆಯನುತೋರಲು । ಕಡುದಯದಿಗುರುಚನ್ನಬಸವಂ ದೇಶಿಗನಸಲುಹೀ ॥ ಮೃಡಮಂತ್ರವರುಪುತ್ತಲಿದನೇ । ದೃಢಮನದಿಪಠಿಸೆಂದು ಪೇಳಲು । ಸಡಗರದಿ ಕರಿಬಸವ ಯೋಗಿಯು ನಂಬಿಭಕ್ತಿಯೊಳೂ ॥೧೬॥

ಗುರುಮಂತ್ರಪಠಿಸುತ್ತಮಿರಲಾ । ಕರದಕಿರುವೆರಳಾಗ ಚಿಗಿತುದು । ಹರುಷದೊನದಕಂಡು ಸರ್ವರುನುತಿಸತೊಡಗಿದರೂ ॥ ತರುಣಿಯುಂಗದಕಃಮುತಾಪವು । ಭರದಿ ಶಾಂತತೆಯೊಂದೆ ಸ್ವಾಮಿಯ । ಚರಣರಜವನುಪೂಸಿಕೊಳುತತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದೆರಗೀ ॥೧೭॥

ಅಪರಾಧಕೋಟಿಗಳ ಕ್ಷಮಿಸೆಂ । ದಪರಿಮಿತವಿನಯದೊಳುನುತಿಸುತ । ಶಪಥದಿಂ ಗುರುಪಾದದೆಡೆಯೊಳೆ ಜೀವಿಸುವೆನೆಂದೂ ॥ ಸುಪಥದೊಡಸಿರಲೊಪ್ಪಿ ಗುರುವಿನ । ಕೃಪೆಯಪಡೆದಳು ಪುರದಜನವಾ । ವಿಪುಲಮಹಿಮೆಯಕಂಡುಕುಷ್ಟಿಗಿವರನಪೊಗಳಿದರೂ ॥೧೮॥

ಕರುಣದಿಂದೇಶಿಗಗೆಮಂತ್ರವ। ನೊರೆಯಲವರದ ನಂಬಿಜಪಿಸಲು । ಕರದಕಿರುವೆರಳ್ಳೈದೆ ಚಿಗುತುದು ಸೋಜಿಗಮಿದೆಂದೂ ॥ ಚರಣಕೆರಗುತ ಜನರು ತಮ್ಮಯ । ವರಮನೋರಥಗಳನು ಪಡೆಯುತ । ಲಿರಲು ಶ್ರೀಗುರು ಚನ್ನಬಸವನು ಸುಖದೊಳೊಪ್ಪಿಹನೂ ॥೧೯॥

ಇತ್ತಲಾ ಮುಷ್ಟೂರಗ್ರಾಮದೊ । ಳುತ್ತಮನು ಬಲವಂತಗೌಡನ । ಮತ್ತಕಾಶಿನಿಯುನುಜನತಿಬಲಯು

ಕ್ತಗಂಗಪ್ಪಾ ॥ ಸುತ್ತಲಾತನ ಕೀರ್ತಿಪರ್ಬಿರೆ। ಚಿತ್ತದೊಳು ಗುರುಪದವ ಭಜಿಸುತ । ಮತ್ತಧಿಕಸುಖದೊಡನೆ ಸೊಗಯಿಸನಖಿಳವೈಭವದೀ ॥೨೦॥

ಧರ್ಮತತ್ಪರನೆನಿಸಿ ನಿತ್ಯವು । ನಿರ್ಮಲಾಚರಣೆಯೊಳು ಚರಿಸುತೆ । ಕರ್ಮಹರಶಿವಲಿಂಗಪೂಜೆಯನೊಲಿದುಮಾಡುತ್ತೇ ॥ ಧರ್ಮನಗಮಂದಿರನ ಪರತರ। ಧರ್ಮದೇಳ್ಗೆಯನಾವಕಾಲದಿ । ಕೂರ್ಮೆಯಿಂದೀಜಗದಿ ಪಸರಿಸಲೆತ್ನಗಯ್ಯುವನೂ ॥೨೧॥

ಮತಿಯುತನು ಮಾತೆರದೊಳೊಪ್ಪಿರ। ಲತುಳಗುಣನಿಧಿಯನಿಪಮಾವಗೆ । ಕೃತಕಿಗಳು ಪಲತೆರದಿ ಪೀಡಿಸುತಿರಲು ಗಂಗಪ್ಪಾ ॥ ವಿತತಶ್ವಶುರನ ನುಡಿಯ ಮನ್ನಿಸಿ। ಖತಿಯೊಳಾವೈರಿಗಳ ಹತಿಸಲು। ಕ್ಷಿತಿಪತಿಗಳದಕೇಳಿಪಿಡಿಯಲ್ಬರರನಟ್ಟಿದರೂ ॥೨೨॥

ಅರಸನಾಳ್ಗಳು ಬರುವರೆಂಬುದ। ನರಿದು ಗಂಗಪನಾಗಕುಪ್ಪಿಗಿ । ಪುರಿಗೆಬಂದಾಚನ್ನಬಸವಸ್ವಾಮಿಗಳಕಂಡೂ ॥ ಚರಣಕವನತನಾಗಿ ನುತಿಸಲು । ಗುರುವರನು ಸಂತೈಸುತಾತನ। ಪರಿಯನೆಲ್ಲವತಿಳಿದುಯುಭಯುವನಿತ್ತು ಕರುಣದೊಳೂ ॥೨೩॥

ಕೆಲವುದಿನದೊಳೆ ನಿನ್ನಕಷ್ಟಗ। ಳಳಿದು ಸುಖವೊದಗುವದು ಯಿಲ್ಲಿಯೆ। ಬಲುವಿನೋದದೊಳಿರ್ಪುದೆನಲದಕೊಪ್ಪಿ ಗಂಗಪ್ಪಾ ॥ ಮಲರಹಿತಗುರುದೇವನಡಿಗಳ। ನೊಲಿದು ಪೂಜಿಸುತಷ್ಟವರ್ಣವ । ತಿಳಿಯುತನದಿನಸುಖದಿ ಬಾಳುತ್ತಿರ್ದನಾಮಠದೀ ॥೨೪॥

ಒಂದುದಿನ ಗುರುಚನ್ನಬಸವನು । ಮಂದಹಾಸದಿ ಗಂಗಪನ ಕರೆ । ದೆಂದರೆಲೆ ನಿನ್ನಖಿಳಬಂಧನವಳಿದವ ದುಕಥದೀ ॥ ಮುಂದೆ ಗ್ರಾಮಣಿಯನಿಸಿ ವಿಭವದ । ಗೊಂದಣದಿನೆರೆಬಾಳ್ವೆ ನುಹದಾ । ನಂದದೊಳೆ ನೀಂಪೋಗುಗ್ರಾಮಕೆತಳುವದೆಂನೆನಲೂ ॥೨೫॥

ಯತಿವರನ ನುಡಿಗೇಳಿನಮಿಸುತ । ಲತಿಮುದದಿ ಕೃಪೆವಡೆದು ಗಂಗಪ । ಸಿತಿಗಳನನೆನೆಯುತ್ತ ಮುಷ್ಟುರುಗಾಮಕೈತಂದೂ ॥ ಸತತ ಗುರುಚರಲಿಂಗಪೂಜಾ । ರತಿಯೊಳಿರುತಿರೆ ಗೆಜ್ಜಿಭಾವಿಯ । ವಿತತಗ್ರಾಮಣಿಗೆಲಸ ದೊರೆತುದದೊಂದುನೆವದಿಂದೇ ॥೨೬॥

ಗುರುನಿರೂಪಣದಂತೆ ಗೌಡಿಕಿ । ದೊರಕಲಾಗಂಗಪ್ಪತನ್ನಯ । ತರುಣಿಪುತ್ರರುಸಹಿತ ಕಿಂಕಿಣಿಕೂಪದೊಳಗಿರಲೂ ॥ ಮೆರೆವಸರತರಗೃಹವ ಕಟ್ಟಿಸಿ । ಪುರುಷದಿಂದಿನಿತೆಲ್ಲಕುಷ್ಟಿಗಿ । ಪುರಿಯುಪಟ್ಟದಚನ್ನಬಸವನ ಕರುಣಬಲಮೆನುತೇ ॥೨೭॥

ನೆನೆದು ತನ್ನಯ ಮಡದಿಮಕ್ಕಳಿ । ಗನಿತುವಾರ್ತೆಯನರುಪಿ ಗಂಗಪ । ನನುನಯದಿ ಕುಷ್ಟಿಗಿಗೆಬಂದಾಗುರುಗಳಂ ಕಂಡೂ ॥ ವಿನಯದಿಂ ಪೊಡಮಟ್ಟು ದೊರೆತಿಹ । ಘನವಿಭವದೇಳ್ಗೆಯನು ಸೂಚಿಸು । ತನಘಮೂರ್ತಿಯವೆರಸಿ ನಿಜಪುರಿಗಾಗ ನಡೆತಂದೂ ॥೨೮॥

ತನ್ನಬಳಗವಕರೆಸಿ ಗುರುವರ । ಚನ್ನಬಸವನಪಾದಪೂಜೆಯ । ನುನ್ನತೋನ್ನತಭಕ್ತಿಯಿಂದೆಸಗಿದನು ಗಂಗ

ಪ್ಪ ॥ ಮನ್ನಣೆಯೊಳಾಗೆಚ್ಚಿಭಾವಿಗೆ । ಚನ್ನೆಸೆವ ಶಾಖಾ ಪುರರೆರಡಕೆ । ಸನ್ನುತದ ಮಠವೊಂದುಕಟ್ಟಸಿ ಸ್ವಾಮಿ ಗೊಪ್ಪಿಸುತೇ ॥೨೯॥

ಆಮಠಕೆ ಸಲುವಂತೆ ರಾಜಿಪ । ಭೂಮಿಯಂ ಪ ಡೆದಿತ್ತು ನಮಿಸಲು । ಸ್ವಾಮಿಯಾಗಂಗಪ್ಪಗನುಪಮಕೃ ಪೆಯಬೀರುತ್ತೇ ॥ ಪ್ರೇಮದಿಂ ಕೆಲಶಿಷ್ಯರೊಡನಾ । ರಾ ಮಣೀಯಕಮಠದೊಳಿರುತಂ । ಸೋಮಧರಶಿವಲಿಂಗ ಪೂಜೆಯನೆಸಗುತಂ ಪೊಲದೀ ॥೩೦॥

ಕರದಿಗುದ್ದಲಿಪಿಡಿದು ಕೂಪವ । ಭರದಿತೋಡಲು ದೇವಗಂಗೆಯ । ಪರಿಯೊಳೊಪ್ಪುವ ನಿರ್ಮಲೋದಕ ಪೂರ್ಣಮಿತಾಕ್ಷಣದೀ ॥ ಪರಿಪರಿಯ ಶಿಲೆಗಳನು ತರುತದ । ಧರೆಗೆ ಪೊಸತೆನೆ ತಾವೆಕಟ್ಟುತ । ಪರಮಕಳಮೆಯನಿಕ್ಷು ಬಾಳೆಯ ಬೆಳೆಯತೊಡಗಿದರೂ ॥೩೧॥

ಕರವೀರ ಸುರಹೊನ್ನೆ ಬಕುಳವ । ಪರಮಬಿಲ್ವಂ ನಾರಿಕೇಳವ । ಪರಿವಿಡಿದು ಸ್ಥಾಪಿಸುತಸುಂದರವೆನಿಪಬನ ದೊಳಗೇ ॥ ಹರುಷದಿಂ ಶಿವಯೋಗನಿದ್ರೆಯೊ । ಳಿರುವ ರೊಂದೆರಳ್ಮಾಸದೆನ್ನಗ । ಶರಿರದೆಚ್ಚರಮಿಲ್ಲದಚಲಿತಸುಖ ನನುಭವಿಸೀ ॥೩೨॥

ನಿಜಶಕ್ತಿಯೊಡನೇಳ್ದು ಶಿವನಂ । ಭಜಿಸುತಂಸ್ನಾ ನಾದಿಕರ್ಮವ । ತ್ಯಜಿಸದನುಪಮಭಕ್ತಿಯಿಂ ಶಿವಲಿಂಗ ವರ್ಚಿಸುತೇ ॥ ಅಜನಬರಹವಮೀರಿ ಮಾಯೆಯ । ವ್ಯ ಜಿನದೊಳು ಶಿಲ್ಕದಲೆ ಮದನನ । ಭುಜಬಲವಗೆಲಿದೊ ಪ್ಪುತಿರ್ದನು ಚನ್ನಬಸವೇಶಾ ॥೩೩॥

ಬಿಳಿಯರೋಮಗಳಡಗಿ ಕಪ್ಪಿಂ । ತೊಳಪಕೇಶಗಳುಣ್ಮಿದವು ಮಾ । ಪಳೆಯತನುಮಾಜುತ್ತ ಜವ್ವನಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಯಿತ್ತು ॥ ತಿಳಿಯಲೆರಳ್ಮೊಮ್ಮೇಳೆಯಿಾಪರಿ । ಕಳೆಗಳವು ಪಲ್ಲಟಿಸಿ ತೋರಲು । ಇಳೆಯಜನರದಕಂಡು ಸಾದ್ಭುತವೆಂದು ಪೊಗಳಿದರೂ ॥೩೪॥

ಆಯುಮದು ತ್ರೈಶತಗಳಾಗಿರೆ । ಕಾಯಜನಪಳಿ ಕೈಪರೂಪದಿ । ಆಯತದಿ ಮುನಿನಾಥರಿತ್ತಿಹ ಭಿಕ್ಷಪಾತ್ರೆಯೊಳೇ ॥ ಈಯುವನಿಜನರೇನಬೇಡೆ ನಿರಾಯಸದಿ ತೆಗೆದಿತ್ತುತಣಿಪರು । ಬಾಯೊಳುಸುರುವನುಡಿಗಳವುಸಿದ್ಧಾಂತವಾಗುವವೂ ॥೩೫॥

ನುಡಿದುದೇ ಮಹಮಂತ್ರಸಂತಸ । ದೊಡನೆತಿರುಗಿದ ನೆಲನೆ ಕ್ಷೇತ್ರವು । ಕಡುವಿನೋದದೊಳಾವನಂ ನೆರೆನೋಳ್ಪರಾನರನಾ ॥ ಜಡತನುವು ತೊಲಗುತ್ತಲನುಪಮ। ಸಡಗರದಿ ಬಾಳುತ್ತಲಮರರ । ಗಡಣದೊಳುರಾಜಿಸುವನಂತ್ಯದಿಸ್ವಾಮಿಕೃಪೆಯಿಂದೆ ॥೩೬॥

ಈತನೇ ಭೂಲೋಕಶಂಕರ । ನೀತನೇ ನತಕಲ್ಪಭೂರುಹ । ನೀತನೇ ಕಲುಷಿತರ ಪಾಪವ ಕಳೆಯಬಂದಾತಾ ॥ ಈತನೇ ಭಕ್ತೌಘಪಾಲಕ । ನೀತನೇ ಶಿವತತ್ವಬೋಧಕ । ನೀತನೇ ಶಿವಯೋಗಿಪುಂಗವನೆಂದು ನುತಿಸುವರೂ ॥೩೭॥

ಬುಧರು ಪದ್ಯಾವಳಿಗಳಂಬಹು । ವಿಧದಿ ಬಣ್ಣಿಸುತಿಪ್ಪರಾಗನು । ವಿದರು ಸಾಷ್ಟಾಂಗದೊಳುನಮಿಸುತೆಸ್ಥಳಕುಳಂಗಳನೂ ॥ ಪದುಳದಿಂತಿಳಿಯುತ್ತೆತಣಿವರು ।

ಮದನಹರನಿಭಚನ್ನಬಸವನ । ಪದಗಳನುನಂಬಿದರಮ
ನಸಿನಕಾರ್ಯಸಿದ್ಧಿಪವೂ ॥೩೮॥

ಇಂತೆಸೆವಶಿವಯೋಗಿವರನೋ । ರಂತೆತನ್ಮಧಿಕಾ
ರಸೂತ್ರವ । ನಾಂತು ಜಗದೊಳುಮೆರೆವವಟುವಂನೋ
ಡ ಬೇಕೆಂದು ॥ ಸಂತಸದಿ ನಿಜಶಿಷ್ಯವರ್ಗದೊ । ಳಂತೆಲ್ಲ
ವುಡುಕುತ್ತಲುತ್ತಮ । ಸಂತತಿಯುಶಿಷ್ಯರಿಹಹಳ್ಳಿಯಕೇರಿ
ಗೈದಿದರೂ ॥೩೯॥

ಅಲ್ಲಿ ಹಿರೆಮಠದಧಿಪನಯ್ಯಪ । ನೆಲ್ಲರೊಳುಗುಣ
ವಂತನಾತಗೆ । ಒಳ್ಳೆಸುತರೇಳ್ವನರುಸಹಿತಂ ಬಳಗದವ
ರೊಡನೇ ॥ ಸಲ್ಲಲಿತಮನ್ನಣೆಯೊಳೊಪ್ಪಿರ । ಲುಲ್ಲಸದಿ
ಚನ್ನಾರ್ಯರ್ನ್ಯೆತರ । ಲೆಲ್ಲರೆದುರ್ಗೊಂಡಾಗನುನ್ನಿಸಿ ನಮಿ
ಸಿದರು ಮುದದೀ ॥೪೦॥

ಪರಿಪರಿಯವಿಧದಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ । ಹರುಷದಿಂ ಕಾ
ಣಿಕೆಯ ಮುಂದಿ । ಟ್ಟಿರಗದಯ್ಯಪ್ಪನಿಗೆ ಯಮಿಕುಲ
ನಾಥನಿಂತೆಂದಾ ॥ ತರುಳರೊಳು ನಮಗೋರ್ವ್ವಕುವ
ರನ । ಗುರುಪೀಠದಧಿಕಾರಕೀವುದು । ಪರಮಪೂಜ್ಯನ
ಮಾಳ್ಪೆವೆನಲದಕೊಪ್ಪಿದನು ಶಿಷ್ಯ ॥೪೧॥

ದೇವ ನಿಮ್ಮಯಕರುಣದಿಂದೀ । ಭಾವೆತನುಜರ
ಸಂಪದಾಗಳ । ದಾವಕುವರನಬೇಹುದವನಂ ಕೊಂಬು
ದೆಂದೆರಗೀ । ಸಾವಧಾನದೊಳೆಲ್ಲಮಕ್ಕಳ । ನಾವಿಮಲ
ಗುರುವಿಂಗೆ ತೋರಿಸೆ । ಕೋವಿದನ ಸಲ್ಲಕ್ಷಣಾಂಗನ ಗ್ರ
ಹಿಸಿದರು ಮುದದೀ ॥೪೨॥

ಈತನೆ ಗುರುವಪ್ಪನೆಲ್ಲರು । ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಸಂಮತಿ ಪುದೆಂದೆನ । ಲಾತುರದಿ ಪೊಡಮಟ್ಟರನಿಬರು ಕಾಣ್ಕೆಯನು ಕೊಟ್ಟೊ ॥ ಪಾತಕೌಘವ ಕಳೆವಸದ್ಗುರು । ನಾಥ ನಾಮರಿದೇವನೊಡಗೊಂ । ಡೋತು ಕುಷ್ಟಿಗಿನುತಕೆ ನಡೆತಂದೆಲ್ಲಭಕ್ತರನೂ ॥೪೩॥

ಕರೆಸುತಗಣಿತಶಿಷ್ಯವರ್ಗವ । ಬರಸಿ ಶುಭದಿವಸದೊಳೆ ತಮ್ಮಯ । ಮರಿಗೆ ಪಟ್ಟವಗಟ್ಟಿ ಮುನ್ರೆಯನೊಪ್ಪಿಸಿದರಾಗ ॥ ನೆರೆದಗಣವರರಿಂಗೆಯುಡುಗರೆ । ಪರಿಸಮರ್ಪಿಸಿ ಸಕಲಜನಕಂ । ಪರಿಪರಿಯುಪಕ್ವಾನ್ನಗಳನೆಡೆಮಾಡಿತಣಿಸಿದರೂ ॥೪೪॥

ಪರಿವಿಡಿಯೊಳಾಚನ್ನಬಸವನು । ಮರಿದೇವಗಾನಂದದಿಂದಲಿ । ಕರಿಬಸವಗುರುರಾಜವಡೆಯರರೆಂಬನಾಮವನೂ ॥ ಸ್ಥಿರಗೊಳಿಸಲಲ್ಲಿರವ ಸಕಲರು । ಹರುಷದೊಳು ಕಾಣಿಕೆಯಿನೊಪ್ಪಿಸು । ತೆರಗಲಾಶೀರ್ವದಿಸಿ ಶಿವಭಕ್ತಿಯನು ಬೋಧಿಸುತೇ ॥೪೫॥

ಕಳುಪುತೆಲ್ಲರನಾಗ ಕುಷ್ಟಿಗಿ । ಪೊಳಲನುಳಿದಾಗೆಜ್ಜಿಭಾವಿಗೆ । ಘಳಿಲನೈತಂದಾಗ ಶಿಷ್ಯರ ಸಲುಹಬೇಕೆಂದೂ ॥ ಸಲುವತುರಗಗಳೆತ್ತುಸೇವಕ । ಬಳಪವೆರಸುತ್ತೀರ್ವಸ್ವಾಮಿಗ । ಳೋಲಿದು ಸಂಚರಗಯ್ಯುತ್ತಾನತರಘವ ಕಳೆಯುತ್ತೇ ॥೪೬॥

ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಶಿವತತ್ವಮಾರ್ಗವ । ನುಲ್ಲಸದಿ ತಿಳುಪುತ್ತೆಯತಿಕುಲ । ವಲ್ಲಭರು ನಡೆತಂದರೊಲಿದಾಸಗರಗಾ್ರ

ಮುಕ್ಕೆ ॥ ಅಲ್ಲಿರುವ ಕುಂಬಾರಮಠದೊಳ । ಗೆಲ್ಲರೊಡ ವೆರದಾಗ ನೆಲಸುತ । ಸಲ್ಲಲಿತಶಿವಲಿಂಗಪೂಜೆಯನೆಸಗು ತೊಪ್ಪಿಹರೂ ॥೪೭॥

ಗುರುಗಳೈದಿದರೆಂಬ ವಾರ್ತೆಯ । ನರಿದುಮಾ ಪುರದಖಿಳಭಕ್ತರು । ಪರಮಫಲಗಳನಾಂತುಬರುತಿರಲಾ ಗ ಚನ್ನಾರ್ಯರ್ಗಂ ॥ ತರಣಿಯುದಯದಮುನ್ನಶೌಚಕೆ । ತೆರಳಿಹರು ಕರಿಬಸವದೇವನು । ದುರಿತಹರಶಿವಲಿಂಗ ಪೂಜೆಯನೆಸಗುತಿರುತಿರಲೂ ॥೪೮॥

ಬಂದಭಕ್ತರು ಕುಳಿತರನಿತಕೆ । ಛಂದದಿಂದಾಪು ರದ ಧನಿಕರ । ವೃಂದದೊಳು ಮಿಗಿಲೆನಿಸಿ ಶೀಲವನಾಂ ತು ಶಾಸ್ತ್ರದೊಳು ॥ ಬಂಧುರಂ ಬಾಳೆಯ ಗುರಪ್ಪನು । ಮಂದಹಾಸದಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಮನ । ಬಂದಪರಿಯಲಿ ನ ಡೆವರುತ್ತಮಮಾರ್ಗಮಿನಿತಿಲ್ಲ ॥೪೯॥

ಲಿಂಗಪೂಜೆಯ ಮಾಳ್ಪರೊಮ್ಮೆಯು । ತಿಂಗಳಾ ದಡು ಯೋಗಗಯ್ವರು । ಜಂಗಮರಿಗಿದುವಿಹಿತವಲ್ಲೆನು ತಾಪ್ತರೊಳು ನುಡಿದೂ ॥ ಹಾಂಗೆಸರ್ವರುಗೂಡಿ ಯತಿ ಕುಲ। ಪುಂಗವನ ದರ್ಶನಕೆಬಂದೊಡ । ನಂಗಮದಹರ ಚನ್ನಬಸವನು ಮುಖವತೊಳೆವುತಿರೇ ॥೫೦॥

ಎಲ್ಲರುಂ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಿ ಸ । ಮುಲ್ಲಸಿತಭಕ್ತಿ ಯೊಳು ನಿಂದಿರೆ । ಮೆಲ್ಲನಾಬಾಳೆಯಗುರಪ್ಪನು ಬಿನ್ನಹ ವಮಾಡೇ ॥ ಬಲ್ಲಗುರುಗಳು ನುಡಿದರಾತಗೆ । ಒಳ್ಳೆನಡೆ ಯಿನಿತಿಲ್ಲನಮ್ಮಗೆ । ಸಲ್ಲದೀಬಿನ್ನಹವಮಾಡಲ್ಬೇಡ ನೀನೆಂ ದೂ ॥೫೧॥

ಮನೆಯೊಳಾಡಿದ ನುಡಿಗಳೆಲ್ಲವ । ನಿಸಿತುಳಿಯ ದಂತುಸುರೆ ಕೇಳುತ । ಜನರು ವಿಸ್ಮಯಗೊಳಲು ತಲೆವಾಗಿಸಿದನಾಭಕ್ತಾ ॥ ಮನವತೊಳಿಯಲ್ಪೇಕು ಹೊಲಸಿನ । ತನುವನೆನಿತುಂ ತೊಳೆದೊಡೇನಿಹು । ದೆನುತೆ ತಂಬಿಗೆತುಂಬಿನೀರಂ ಕುಡಿದನಾಯತಿಯೂ ॥೫೨॥

ಪೊರಗೆ ನೀರಂ ಕರ್ಣದ್ವಾರದಿ । ನೆರೆಯೆತಂಬಿಗೆ ತುಂಬಲದಕಂ । ಡರಿದರಿದು ಮೆನುತ್ತೈದೆ ಬಣ್ಣಿಸಿ ನಮಿಸಿದರುಜನರೂ ॥ ಬೆರಗುವಡುತೆ ಗುರಪ್ಪ ತನ್ನಯ । ಕರಗಳಂ ಮುಗಿದಾಗ ಸ್ವಾಮಿಯ । ಚರಣಕವನತನಾಗಿ ತಪ್ಪಾಯ್ತೆಂದು ಬೆಸಗೊಳಲೂ ॥೫೩॥

ತವಕದೊಳುಗುರುವಿಂತುನುಡಿದನು । ಭುವಿಯೊಳೀಜಡತನುವ ಧರಿಸಿರ । ಲವಿರತಂ ದೋಷಂಗಳುದಯಿಪವಾರಿಗಾದೊಡೆಯೂ ॥ ಶಿವಪೂಜೆಚರಶೇವೆಗಯ್ಯುತ । ಲವನುಕಳೆಯುವನುತ್ತಮನು ಖಲ । ನಿವಹವೇನುಂ ಲಕ್ಷಿಸದೆ ಭವಚಕ್ರದೊಳಗಿಹರೂ ॥೫೪॥

ಎಂದೊರೆವ ಗುರುನಾಥನುಕ್ತಿಯ । ನಂದುಕೇಳ್ದುಗುರಪ್ಪನಮಿಸುತ । ಮಂದಮತಿನಾನಿಹೆನುತಿಳಿಯಲ್ಕೆನನಗಿಲ್ಲ ॥ ತಂದೆಯೇ ಬಿನ್ನಹವ ಗ್ರಹಿಸುತ । ಬಂದುಮನೆಗಂ ಮಡದಿಮಕ್ಕಳ । ವೃಂದಕಾಶೀರ್ವದಿಸಿ ಪಾಲಿಪುದೆಂದುವಿನಯದೊಳೂ ॥೫೫॥

ಬೇಡಿಕೊಳಲದಕೊಪ್ಪಿ ಸರ್ವರು । ಗೂಡಿಗುರುಗಳು ಭಕ್ತನಿಚ್ಛೆಯ । ನಾಡೆಪೂರ್ಣವಮಾಡಿ ಸಗರದಿ ಕೆಲ

ವುದಿನವಿರಲೂ ॥ ರೂಢಿಯೊಳಗಿಂತಪ್ಪ ಮಹಿಮರು । ನೋಡಲೆಲ್ಲಿಯುಮಿಲ್ಲವೆನುತವ । ರಾಡುತಿರಲಾಧರ್ಮ ಪಾಲಕರೆನಿಪ ಸ್ವಾಮಿಗಳೂ ॥೫೬॥

ಕರೆಸಿದರುವಾಪುರದ ಭಕ್ತರಿ । ಗೊರೆದರನುಪಮ ಧರ್ಮಬೋಧೆಯು । ಕರುಣಿಸುತಲಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದಕೆ ನಡೆದು ಕೆಲವೆಡೆಯೋಳ್ ॥ ಚರಿಸುತಾನತರಘವ ಕಳೆಯುತೆ । ಪರಿಪರಿಯ ರೋಗಗಳಪೊಂದಿದ । ನರರಬಾಧೆಯ ಪಿಂಗಿಸುತ ಬರುತಿಹರು ಗುರುವರರೂ ॥೫೭॥

ಭೂತಸೋಂಕಿದ ಮನುಜರಾಯುಮಿ । ನಾಥರಡಿಗಳಕಂಡು ಪರತರ । ಭೀತಿಯಿಂ ಚೀರುತ್ತ ಪೋದಪವೆನುತಲೋಡುವವೂ ॥ ಈತೆರದೊಳಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮಹಿಮೆಯ । ಖ್ಯಾತಿಮಿಗೆ ತೋರುತ್ತಬಂದರು । ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಾಗೆಜ್ಜಿಭಾವಿಯುಮಠಕೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳೂ ॥೫೮॥

ಕರಿಬಸವಯತಿರಾಜಮಹಿಮನು । ಗುರುಚನ್ನಬಸವೇಶನೀರ್ವರು । ಪರಮಶಿವಲಿಂಗವನು ಪೂಜಿಸುತಷ್ಟವರ್ಣಗಳಾ ॥ ಪರಿಯನರಿದಾಚರಿಸುತನುಭವ । ಸರಸಗೋಷ್ಠಿಗಳಾಡುತನುಪಮ । ಹರುಷದೊಡನೊಪ್ಪಿರ್ದರಾಶಿವಯೋಗಿಪುಂಗವರು ॥೫೯॥

ಪಾಲಾಶದಳ ವೃತ್ತ. ತ್ರಿದಶಯುವತಿಯುರಾದಿಶಕ್ತಿಯುಂ ದೊಲಿದು ನಯು । ಹೃದಯದಿಂ ನಿನ್ನನುತಿಸುವರು ಶಾಂಕರೀ । ಪದುಳದಿಂ ನಿಜಪದವ ನಂಬಿದೆನೆನ್ನಂಪೀಡಿಪೀ । ವಿಧವಿಧದಕಷ್ಟಗಳ ದಹಿಸೌ ಭ್ರಮರಾಂಬಿಕೆ ॥೬೦॥

ಇದುವೆ ಶ್ರೀಗುರು ಚೆನ್ನಬಸವನ । ಸದಮಲದ ಚಾರಿತ್ರ್ಯವತಿಶಯು । ಮುದದಿಪೇಳ್ದಂ ರಾಚವೀಟಿಯ ಶಾಂತವೀರಾಖ್ಯಂ ॥ ಪದುಳದಿಂ ಕೇಳ್ವವರ ಬಯಕೆಯ । ನೊದವಿಸುವನಾಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ । ಸದಯಮಾನಸದಿಂದಲಿಲ್ಲಿಗೆ ನವಮಸಂಧಿಗಳೂ ॥೬೧॥

ಇಂತು ನವಮಾಧ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ಮಂಗಲಂ.

ಅಥ ದಶಮಾಧ್ಯಾಯ ಪ್ರಾರಂಭಃ

ಸೂಚನೆ:- ಜಗದೇವಗೌಡನನು ಪಾಲಿಸು । ತಗಣಿತದ ಮಹಿಮೆಗಳ ತೋರುತ । ಸೊಗಸಿನಿಂ ಶಿವನೂರುಯೋಗಿಯುನುಡಿಸಿ ಮೆರೆಯುವರೂ ॥

ರುದ್ರದೇವನೆನಿನ್ನನರ್ಚಿಸಿ । ಭದ್ರಯಾಗವಗೈವರೆಲ್ಲರು । ರುದ್ರಭಾಗವ ಕೊಡದಹೋಮವು ಕೆಡುವುದಿದು ಧಿಟವೂ ॥ ರುದ್ರನೆಲ್ಲಾ ದೇವರಾತ್ಮನು । ಕ್ಷುದ್ರಕಷ್ಟವ ಕಳೆದು ಸಲಹುವ । ರುದ್ರಶ್ರೀಗಿರಿ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನಡಿಯಭಜಿಸುವೆನೂ ॥೧॥

ಶರಧಿಮಥನದೊಳುದಿಸಿದಮೃತವ । ಸುರೆಯನಾದಿವಿಜರ್ಗೆ ದನುಜರಿ । ಗೆರೆಯುತಿರೆ ನಸುಜಾರಿದಮೃತಂ ಬಿದ್ದುದೀ ನೆಲೆಯೋಳ್ ॥ ಧರೆಯಜನಕಿಷ್ಟಾರ್ಥಫಲಗ

ಳ । ಭರದಿಕೊಡುವಿಯಮೃತಗುಂಡದಿ । ನಿರುತಸ್ನಾನಂ ಗೈದು ಶಿವಮಂತ್ರವನು ಪಠಿಸುವೆನೂ ॥೨॥

ಆಗಳಾಗುರುಚನ್ನಬಸವನು । ರಾಗದಿಂ ಕಿಂಕಿಣಿಯಕೂಪದಿ । ಯೋಗಿವರಕರಿಬಸವದೇವಂ ಸಹಿತಮಿರಲಿತ್ತಾ ॥ ಭೋಗದೊಳು ಗ್ರಾಮಣಿಯ ಸಂಪದ । ಯೋಗದಿಂ ಮಿಗಿಲೆನಿಸಿ ಮೆರೆಯುವ । ತ್ಯಾಗಗುಣಿ ಜಗದೇವಗೌಡಂ ಜೇರಬಂಡಿಯೊಳೂ ॥೩॥

ಸರಸಗುಣನಿಧಿಯನಿಸಿ ರಾಜಿಸು । ತಿರಲು ಮಾತಗೆ ಪಲವುದಿನದಿಂ । ಪರಮಕಷ್ಟವನೀವುತಿರ್ದುದುಯುದರರೋಗವದೂ ॥ ಪರಿಪರಿಯಲೌಷಧಗಳಿಂದಂ । ಪರಿಹರಣವಾಗದಿರೆ ಗೌಡನು । ಗುರುಕುಲಾಗ್ರಣಿಚನ್ನಬಸವನನಾಗ ಕರೆಸಿದನೂ ॥೪॥

ಆನತರ ಪಾಲಿಸುವನಿರುಪಮ । ಜ್ಞಾನಿಯಾಗುರುರು ಚನ್ನಬಸವನು । ಸಾನುರಾಗದಿಬಂದನಾಗಳೆಜೇರಬಂಡಿಂಗೆ॥ ತಾನು ಪೊನಿನನುಸುರ್ವೆನು ಸ್ವಾಮಿ ಮನೆಯೊಳು । ಬೇನೆಯಲ್ಲಂ ಪೋದುದಾಕ್ಷಣ ಕ್ಕೊಡೆ ಗೌಡನಂಗದ । ಸೋಜಿಗವಿದೆನಲೂ ॥೫॥

ಎಲ್ಲರುಂ ಪೋಡವುಡುತ ಗುರುಕುಲ । ವಲ್ಲಭನ ಕರೆತಂದು ಮಾಸನ । ದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸುತ್ತಲೊರೆದರು ರುಜೆಯ ಸಂಗತಿಯಾ ॥ ಬಲ್ಲಭಿಷಜರು ವೈದ್ಯಮಿತ್ತೊಡೆ । ಎಳ್ಳನಿತುಸರಿಯುದಿಹರೋಗವು । ನಿಲ್ಲದೋಯಿತು ನಿಮ್ಮ ಚರಣವ ಕಂಡಮಾತ್ರದೊಳೇ ॥೬॥

ಎಂದುಸುರಿ ಜಗದೇವಗ್ರಾಮಣಿ । ಯಂದು ಮಹದಾನಂದ ದಿಂದಲಿ । ಬಂದು ಸ್ವಾಮಿಯುಮುಂದೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗದೊಳೆ ನಮಿಸುತ್ತೇ ॥ ತಂದೆಯೇ ನೀವೆನ್ನಮನೆಯೊಳ । ಗೊಂದುಮಾಸದವರೆಗು ಮಹದಾ । ನಂದದಿಂ ಶಿವಲಿಂಗಪೂಜೆಯನೆಸಗುತಿರಬೇಕು ॥೭॥

ಎನಲಿಕಾಚನ್ನಾರ್ಯನೊರೆದನು । ಯನಿತುಲಿಂಗಾಣತೆಯದಪ್ಪುದೊ । ಮನಿತುದಿನಮಿಲ್ಲಿರುವೆವೆನುತಂ ನಿಂದರಾನೆಲೆಯೋಳ್ ॥ ಮನೆಯೊಳಾಗುರುವಿರುವವರೆಗುಂ । ತನುವಿಗೇನುಂ ಬಾಧೆಯಿಲ್ಲದೆ । ಘನತರಾನಂದದೊಡನಿರ್ದನು ಗ್ರಾಮದಧಿಕಾರೀ । ೮॥

ಕೆಲವುದಿನಮಲ್ಲಿರ್ದು ಗುರುವರ । ನೊಲಿದು ತಮ್ಮಯ ಮಠಕೆಪೋಗಲಿ । ಕೆಳಸಿ ಗೌಡನಿಗರುಪಿ ಸರ್ವರಿಗಭಿಮತವನಿತ್ತೂ ॥ ನಲುಮೆಯಿಂ ಕಿಂಕಿಣಿಯಕೂಪಕೆ । ಮಲಹರಂ ತಾಂ ಬಂದನಿತ್ತಲು । ಬಲುಭಯಂಕರದುದರರೋಗಂ ಪರ್ಬಿತಾಕ್ಷಣದೀ ॥೯॥

ಗ್ರಾಮಣಿಯು ಸಂಕಟವತಾಳದೆ । ಸ್ವಾಮಿಯಂ ಕರೆಸಿದನು ಮತ್ತೆಯು । ಪ್ರೇಮದಿಂ ಗುರುರಾಜನೈದಲುಯಡಗಿತಾಬೇನೆ ॥ ಈಮಹತ್ವವನೇನಬಣ್ಣಿಪೆ । ಭೂಮಿಯೊಳು ಪೊಸತೆಂದು ಸರ್ವರು । ಸೋಮಧರಶಿವನೀತನೆಂದೇ ನುತಿಸಿದರು ಮುದದೀ ॥೧೦॥

ಈತೆರದಿ ಪಲವೇಳೆ ಪರಕಿಸಿ । ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಗುರುದೇವನೆಂದನು । ಭೀತಿಯನು ಪೊಂದದಿರು ಗೌಡನೆ ನಿ

ಚ್ಚವಿಾತೀರ್ಥಂ ॥ ಸಾತಿಶಯ ಭಕ್ತಿಯೊಳು ಸೇವಿಸು । ಭೂತಚೇಷ್ಟೆಯು ರೋಗದುಪಟಳ । ಪಾತಕೌಘವುದಿ ರ್ದೊಡೆಲ್ಲವು ಬಿಟ್ಟು ಸುಖವಹುದೂ ॥೧೧॥

ಎಂದು ತಿರ್ಥವನಿತ್ತುಮಹದಾ । ನಂದದಿಂ ಸಾಧ ನವನರುಪುತ । ಲೊಂದೆರಡುದಿನವಿುರ್ದುಪೋದರು ಗು ರುವಿನಾಜ್ಞೆಯೊಳೇ ॥ ಮುಂದೆರೋಗವುದಿಲ್ಲದಡಗಿತು। ಬಂಧುಬಳಗದಜನರು ಸೋಜಿಗ । ಮೆಂದುಯತಿಪತಿಚ ನ್ನಬಸವನ ನುತಿಸತೊಡಗಿದರೂ ॥೧೨॥

ಪರಿಪರಿಯ ವೈದ್ಯಂಗಳಿಂದಂ । ಧರೆಯೊಳೆಲ್ಲಾ ದೇವರಿಂದಂ । ಮೆರೆವ ಜ್ಯೋತಿಷಮಂತ್ರದಿಂದಂ ಪೋ ಗದಿಹರುಜೆಯೂ ॥ ಗುರುನಿರೀಕ್ಷಣಮಾತ್ರಮಡಗಿತು । ಪರಮಯೋಗಿಯು ಮಠಕೆ ತೆರಳಲು । ತಿರುಗಿಬಂದು ದಚೋದ್ಯಮೆನಲಿದನಾರು ಬಣ್ಣಿಪರೂ ॥೧೩॥

ಈಗ ತೀರ್ಥಂಕೊಟ್ಟಮೇಲಾ । ರೋಗಮೆಳ್ಳನಿತಿ ಲ್ಲದಡಗಿತು । ಯೋಗಿನಾಥನಮಹಿಮೆ ಬಹುಪೊಸತೆಂ ದುಸಂತಸದೀ ॥ ಆಗ ಕೆಲಬರು ಗೆಜ್ಜಿಭಾವಿಗೆ । ಪೋಗಿ ಗುರುವಿನ ಕೃಪೆಯುಪಡೆದರು । ರಾಗದಿಂ ಜಗದೇವಗೌ ಡನು ಸ್ವಾವಿುಯಾಜ್ಞೆಯೊಳೇ ॥೧೪॥

ಸೇವಿಸುತ ತೀರ್ಥವನುಗುರುಪದ । ಪಾವನಪರಾ ಗವನು ಧರಿಸುತ । ಲೀವಿಧದೊಳಿರುತಿರಲಿಕಾತಗೆ ಸಕಲ ಸಂಪದವೂ ॥ ತೀವಿತನುಪಮ ಸುಖದಿ ಬಾಳುತ । ಲಾವ ಗಂ ಶಿವಯೋಗಿ ಕುಷ್ಟಿಗಿ । ದೇವನಲ್ಲದೆ ಮಿಕ್ಕದೇವರು ಜಗದೊಳಿಲ್ಲೆಂದೂ ॥೧೫॥

ದೃಢಮನದಿನಂಬಿರುವ ನನುಪಮ । ಮೃಡನೆಂದು ಗುರುಚನ್ನಬಸವನ । ಜಡರಹಿತ ಶ್ರೀಪಾದಕಮಲವ ಭಜಿಪನನವರತಾ ॥ ಬಿಡದೆಗೌಡನ ಮನೆಯೊಳಿರುತಿಹ । ಮಡದಿ ಮಕ್ಕಳುಸಹಿತ ಸ್ವಾಮಿಯ । ನುಡಿಯಮೀರದೆ ನಡೆಯುತಿರ್ದಪರಧಿಕ ಭಕ್ತಿಯೊಳೂ ॥೧೬॥

ಜಗದೇವ ಗ್ರಾಮಣಿಯ ವಂಶದಿ । ಸುಗುಣಿಗಳು ಮಿನ್ನೆವರಸ್ವಾಮಿಯೊ । ಳಗಣಿತೋತ್ಸವ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ನಂಬಿರುವರನುದಿನದೀ ॥ ಪೊಗಳಲಸದಳ ಮೆನಿಪಮಹಿಮೆಯು । ಜಗದೊಳೆಲ್ಲಿಯು ವ್ಯಾಪಿಸುತ್ತಿರ । ಲಘಹರಂ ಗುರುಚನ್ನಬಸವನುಯೊಮ್ಮೆ ಸಂತಸದೀ ॥೧೭॥

ಗುರುಮಠಕೆ ಚರಮೂರ್ತಿಗಳನೇ । ಪರಿರಚಿಸಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ । ಪರಮಮುದ್ದಾನೀಶಯೋಗಿಯ ನೇಮಿಸಿದರಾಗಾ ॥ ಧರೆಯೊಳೊಪ್ಪುವ ವೀರಶೈವರ । ಪರಿಪರಿಯ ಕಾರ್ಯ್ಯಗಳನಡಿಸಲು । ಚರಿಸಬೇಕ್ಕೈ ಪಟ್ಟಚರವರರೀರ್ವರೊಡಗೂಡೀ ॥೧೮॥

ಎಂದು ನೇಮಿಸಲಾಗಳುಭಯರು । ವಂದಿಸುತ ಪೊರಮಟ್ಟು ಶಿಷ್ಯರ । ವೃಂದಮಂ ಪಾಲಿಸುತಲಷ್ಟಾವರಣಬೋಧೆಯನೂ ॥ ಮಂದಮತಿಗಳಿಗಾದಡಂ ತಿಳಿ । ವಂದದಿಂದರುಪುತ್ತ ಪರತರ । ಬಿಂದುನಿಗ್ರಹರೆನಿಸಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಂತು ಚರಿಸುತಿರೇ ॥೧೯॥

ಭೀಮರಥಿನದಿಯೊಂದುತೀರದೊ । ಳಾಮಹಿತಶಿವನೂರು ಖೇಟದ । ಗ್ರಾಮಣಿಯ ಮಂದಿರದಿ ಪೀಡಿಪು

ದೊಂದುತೆರನದಕೇ ॥ ನೇಮುಮಂತ್ರಗಳೆನಿತು ಗಯ್ದೊಡೆ । ಯಾಮುಹಾತೊಂದರೆಯು ಬಿಡದಿರೆ । ಭೂಮಿಯೊಳಗಿಹ ಸಿದ್ದಪುರುಷರಿಗೆರಗಿ ಬೆಸಗೊಳಲೂ ॥೨೦॥

ಕೆಲರು ದೇವರಬಾಧೆಯನುವರು । ಕೆಲರು ಭೂತದಪೀಡೆಯನುವರು । ಕೆಲರು ಗ್ರಹಗಳಕಾಟವೆನುವರು ಮನಕೆಬಂದಂತೇ ॥ ತಿಳಿಸಿ ಬಹುವಿಧದಿಂದ ಪಣವಂ । ಶಳೆಯುತಿರಲಾಗ್ರಾಮದೊಡೆಯನ । ನಿಳಯದೊಳಗೆಳ್ಳನಿತುಶಾಂತಿಯು ತೋರದಿರುತಿರಲೂ ॥೨೧॥

ಇರುಳಪಗಲುಂ ನಿದ್ರೆಪೊರ್ದದ । ತೆರದಿ ಮನೆಯೊಳು ಚೀರುತಿರ್ದುದು । ಸರಸಮಧುರತರಾನ್ನಮುದರಕೆ ಲೇಸನೀಯ್ಯದಲೇ ॥ ಪರಿಪರಿಯವಿಧದಿಂದ ಪೀಡಿಪ । ಪರಮುಕಷ್ಟವ ಸೈರಿಸದೆ ಬಹು । ತೆರದವ್ಯಸನದೊಳಾಳ್ದರಾತನ ಮನೆಯಜನರೆಲ್ಲಾ ॥೨೨॥

ಮಲಮಲನೆ ಮರುಗುತ್ತಮಿರಲಾ । ಕಲುಷಹರಗುರುಚನ್ನಬಸವನ । ಪೊಳೆವಕೀರ್ತಿಯ ವಾರ್ತೆಗೇಳ್ದಾಗ್ರಾಮದಧಿಪತಿಯೂ ॥ ಸಲೆಸಮಾಪದಿಶಿಷ್ಯವರ್ಗದೊ । ಳೊಲಿದು ಕರಿಬಸವೇಶರೈತರ । ಲೆಳಸಿಬಂದಾಸ್ವಾಮಿಯಂಘ್ರಿಗೆನಮಿಸಿ ಕೊಂಡಾಡೀ ॥೨೩॥

ಪರಮಗುರುವೇ ಯನ್ನಮನೆಯೊಳ । ಗಿರಲುಸಾಧ್ಯಮದಿಲ್ಲ ಭೀತಿಯ । ತೆರನಪೂರ್ವಮದೇನಗೈದಡುತೊಲಗದೀಕಷ್ಟಂ ॥ ದುರಿತಹರಚನ್ನಾರ್ಯನಿಂದಲೆ । ಪರಿಹರಿಪುದೆಂದೆನುವರೆಲ್ಲರು । ಕರುಣದಿಂದೊಡಗೂಡಿಬಪ್ಪುದುಯತಿಪತಿಯನೀಗ ॥೨೪॥

ಕಾಣಿಕೆಯನೊಲಿದೀವೆಸೀಭರಃು । ಮಾಣಿಸಲ್ಬೇಕೆಂದು ಗೌಡನು । ದೀನಭಾವದಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡೊಡೆ ಸರ್ವರೊಡಗೂಡೀ ॥ ಜ್ಞಾನನಿಧಿಚನ್ನಾರ್ಯನಿಃತಿಪ । ತಾಣಕಾಗಳೆ ಬಂದು ನಮಿಸುತ । ಸಾನ.ರಾಗದೊಳಖಿಳವಾರ್ತೆಯ ಪೇಳತೊಡಗಿದಃೂ ॥೨೫॥

ನುಡಿಯನಾಲಿಸಿ ಪೇಳ್ದರೀಪರಿ । ಜಡಗ್ರಹದತೆರನಲ್ಲ ಯೋಗಿಯ । ಕಡವರವವಂಚಿಸುತಕವರ್ದಿಹರಿವರು ಮುದುಕಥದೀ ॥ ಕಡುಮೋಹದೊಡನಳಿದ ಸ್ವಾಮಿಯು । ಪಿಡಿದುಪೀಡಿಸುತಿಪ್ಪ ನಾಮನೆ । ಯೊಡೆಯನೇ ನುಂಗೈದೊಡಾನಂದಮುದುದೊರಕೊಳದೂ ॥೨೬॥

ಎಂದೊರೆಯಲಾಗೌಡನಾರ್ಯನ । ಮುಂದೆಕರಗಳಮುಗಿದು ಮೌನದಿ । ನಿಂದಿರಲು ಕರಿಬಸವಸ್ವಾಮಿಯು ಗುರುವಿನೆದುರಿಂಗೇ ॥ ಬಂದುದೈನ್ಯಂದೋರಿ ಬಹುತೆರ । ದಿಂದ ಪೇಳಿದಡೊಪ್ಪದಾದರು । ತೊಂದರೆಗಳಿವರಿಂದಲಭಿಸುವವೆಂದು ಬೆಸಸಿದರೂ ॥೨೭॥

ಏನುಪೇಳ್ದಡು ಕೆಡುವಕಾಲಕೆ । ಜ್ಞಾನಿಗಾದಡು ಬುದ್ಧಿಭ್ರಮಿಸುವ । ದಾನುಡಿಗೆಯೊಪ್ಪದಲೆಬಲ್ಪಿಂಗುರುವರೇಣ್ಯನನೂ ॥ ಸಾನುರಾಗದೊಳಾಗಸರ್ವರು । ಮಾಣದೊಡಗೂಡುತ್ತ ಬರುತಿರ । ಲಾನದಿಯು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣವೇಣಿಯು ಮಧ್ಯಮಾರ್ಗದೊಳೂ ॥೨೮॥

ರಾಜಿಸುವದತ್ಯಧಿಕಪುಣ್ಯದ । ರಾಜಿಯಿಂ ತನ್ನೊಳಗೆಮಿಂದರಿ । ನೋಜೆಯಿಂನುತಿಸುತ್ತಲುದಕವ ಕುಡಿದ

ಮನಜರಿಗೆ ॥ ರಾಜಭೋಗವನಿತ್ತು ಧರೆಯೊಳು । ತೇಜ
ದಿಂ ಮೆರಸುತ್ತಲಂತ್ಯದಿ । ಪೂಜೆಗೊಳುತಿಹದೇವಪದ
ವಿಯ ಕೊಡುವುದನವರತಾ ॥೨೯॥

ಬೇಸಿಗೆಯಕಾಲದೊಳಗೆಲ್ಲರು । ಲೇಸೆನಿಸುವಾನದಿ
ಗೆಬಂದು । ಲ್ಲಾಸದಿಂ ದಾಂಟುತಿರೆ ಕಂಟಲೆಯುತ್ತುಮಾ
ಪೊಳೆಯೋಳ್ ॥ ಈಸದಲೆ ನಸುನೀರೊಳಳಿದುದು। ಈಶ
ನಾಣತೆಯಿಂದಲಾಗಳೆ । ಯೀಶಕುನ ನೋಡೆಂದುತಿಳು
ಪಿದರಖಿಳಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ॥೩೦॥

ಅದನುಲಕ್ಷಿಸದಾಗ ಸರ್ವರು । ಮುದದಿ ಶಿವನೂ
ರಿಂಗೆಬರುತಾ । ಚದುರಗೌಡನ ಗೃಹದಿವಾಸವ ಗೈದು
ರಾತ್ರಿಯೊಳೂ ॥ ಮದನಹರನಂಪೂಜಿಸುತ್ತಿರೆ । ಪದುಳ
ದಿಂದಾಚನ್ನಬಸವನ । ಯದುರೊಳಾಮನೆಯವರ ಪೀಡಿ
ಪ ಯೋಗಿತಾಬಂದು ॥೩೧॥

ಗುರುವೆನೀವೀಕ್ಷಣದೊಳು ಪುರ । ಹರನಪೂಜಿಸಿ
ಮೌನದಿಂದಲಿ । ತೆರಳಬೇಕಲ್ಲದೊಡೆಯಂತ್ರಮಂತ್ರಗಳ
ನೆಸಗೀ ॥ ಪರಮಬಂಧನ ರಚಿಸಬೇಡಿರಿ । ಕರುಣ ದಿರ
ಲೆನ್ನೊಡನೆ ನಿಮ್ಮಯ । ಚರಣಕವನತನಪ್ಪೆನೆನಲದಕೊ
ಪ್ಪಿದರೂ ॥೩೨॥

ಗುರುವಿನಿಂದಭಿವಚನ ವಡೆಯುತ । ಕರಿಬಸವ
ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಮೋಹದ । ತುರಗಮುಂಕೊಂದಿತ್ತುಗೋಷ್ಟ
ದೊಳಾಗಳಲ್ಲಿಂದಾ ॥ ಭರದಿಯುವಪಟ್ಟಾಧಿಕಾರಿಗ ।
ಳೊರಗಿದೆಡೆಗೈತಂದು ನುಡಿದುದು । ಮರಳಿ ಪೋಗಿರಿ
ಗೆಜ್ಜೆಭಾವಿಗೆ ಬರಿದೆಯುನ್ನುವನೂ ॥೩೩॥

ಪೀಡಿಸುತ ಕೆಡಬೇಡಿರಿದರಿಂ । ನಾಡೆಬಂಧನವಹು
ದು ನಿಮಗೆಂ । ದಾಡಿ ಮದ್ದಾನೀಶಗಿದನೆ ತಿಳುಪಿ ಪೇ
ರ್ದನಿಯುಂ ॥ ಮಾಡಲತಿಭಯದಿಂದಲೆಲ್ಲರು । ಗೂಡಿಚ
ನ್ನಯತೀಶಗರುಪುತ । ನೋಡಬೇಕೆಂದಾಗ ಸ್ವಾಮಿಯ
ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಬಂದೂ ॥೩೪॥

ನಡುಗುತ್ತಲೆಲ್ಲವನು ಪೇಳ್ದವ । ರಡಿಗೆ ನಮಿಸಲು
ಗುರುವರೇಣ್ಯನು । ಕಡುಮುಳಿದು ನಾಂ ಬೆಸಸಲಿಲ್ಲವೆ
ಕೇಳದಾದಿರಲಾ ॥ ಮಿಡಯೋಗಿಮನಸಿಂಗೆ ಕಷ್ಟವ ।
ಕೊಡಲುಮಾತೆರನಾದುದಿವರಿಗೆ । ಬಿಡಿಸಲಸದಳನೇನು
ಗಯ್ದೊಡೆ ತೊಲಗದೀಬಾಧೆ ॥೩೫॥

ಎಂದೊರಿಯುವನಿತಕ್ಕೆ ಗೌಡನು । ಬಂದು ಬಹು
ವಿಧದಿಂದಪೊಗಳುತ । ತಂದೆಯೇಈಬಾಧೆಪಿಂಗುವದಾ
ವಗೆಂದೆನಲೂ ॥ ಮುಂದೆ ಯೋಗಿಯಧನವು ಪೋಗಲಿ ।
ಕಂದು ಶಾಂತಿಯು ನೆಲೆಸುತಿಪ್ಪದು । ಸಂದೆಗವಪೊಂ
ದುತ್ತ ಸುಮನೆ ತೊಳಲಬೇಡೆಂದೂ ॥೩೬॥

ತಿಳುಪಲಾ ಗ್ರಾಮಣಿಯು ಗುರುಪದ । ನಳಿನಗ
ಳತೊಳೆದಾಪವಿತ್ರತೆ । ಯಳವಟ್ಟತೀರ್ಥವನು ತುಂಬಿದ
ನೊಂದುಪಾತ್ರೆಯೊಳೂ ॥ ನಿಳಯದೊಳಗದನಿಟ್ಟು ತನ್ನ
ಯ । ಲಲನೆಸುತರಿಂಗೊರೆದನನುದಿನ । ಮಲರಹಿತಮ
ಹದೇವನೆಂದೇ ಪೂಜಿಸುವದೆಂದೂ ॥೩೭॥

ಎಲ್ಲರದಕೊಡಬಡಲು ಗುರುಕುಲ । ವಲ್ಲಭಗೆಕಾ
ಣಿಕೆಯನೀಡಿದ । ನೊಳ್ಳೆತುರಗವನೊಂದನತಿಮುದದಿಂ
ದ ಗ್ರಾಮಣಿಯೂ ॥ ಬಲ್ಲಯೋಗಿಗಳಾಣ್ಮನವರಿಗೆ ।

ಸಲ್ಲಲಿತವರವಿತ್ತು ನಡೆತರ । ಉಲ್ಲಸದಿ ಪೇರ್ಗಹಳೆಭೋ
ರ್ಗರೆಯಿತ್ತು ಮುಂಬಿನೊಳೂ ॥೩೮॥

ಆಗಳೆಲ್ಲರುಗೂಡಿ ಮಾರ್ಗದಿ । ಪೋಗುತಾಮು
ದ್ದಾನೆಸ್ವಾಮಿಗೆ । ರಾಗದಿಂ ಕರಿಬಸವಸ್ವಾಮಿಗಳಿಂತುಪೇ
ಳಿದರೂ ॥ ಶ್ರೀಗುರೂತ್ತಮನಮಿತಮಹಿಮಾ । ಸಾಗರಗೆ
ಪ್ರತಿನುಡಿದಫಲದಿಂ । ದೀಗಳೀಯನುಭವವು ನಮಗಾ
ಯ್ತೆಂದು ಪೊಗಳುತ್ತೇ ॥೩೯॥

ಗುರುನಾಥನೊರೆದಂತೆ ಸಕಲವ । ಪರಿಮುಖದಿ
ಕಾಣಲ್ಕೆ ಬಂದುದು । ಪರತರಾದ್ಭುತಮೆಂದು ಸರ್ವರು
ಚನ್ನಬಸವನನೂ ॥ ಪರಿಪರಿಯ ವಿಧದಿಂದ ನುತಿಸುತ ।
ಭರದಿ ಗೆಜ್ಜಿಯಭಾವಿಮಠದೊಳು । ಪರಿವಾರಸಹಿತಾಗ
ಪೊಕ್ಕರು ಪರಮಸಂಭ್ರಮದೀ ॥೪೦॥

ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಕಿಂಕಿಣಿಯ ಕೂಪದಿ । ಪ್ರೇಮದಿಂ
ಕೆಲಕಾಲಮಿರುತಂ । ಭೂಮಿಯೊಳಗೊಂದೊಂದುದೇಶ
ದ ಭಕ್ತಸಂಕುಲಕೇ ॥ ರಾಮಣೀಯಕಧರ್ಮತತ್ವದ ।
ನೇಮವನೆ ತಿಳುಪುತ್ತ ಚರಿಸುವ । ನೇಮವಂ ಕೈಕೊಳುವ
ದೆನ್ನುತಲೊಪ್ಪಿಕೊಂಡಾಗ ॥೪೧॥

ಚರಮೂರ್ತಿಮುದ್ದಾನಿಸ್ವಾಮಿಯು । ಹರುಷದಿಂ
ಕುಷ್ಟಿಗಿಯು ವಣಿಗಿರಿ । ಪರಮಮೂದಾಪುರವು ಲಿಂಗನ
ಬಂಡಿ ನಿಡಶಿಶಿಯೂ ॥ ಅರಸನಿಂದೊಪ್ಪುವಮುಧೋಳ
ದ । ಪಿರಿಯಮಠಗಳ ನೋಡುತಲ್ಲಿಹ । ಸರಸಗುಣಿಗಳಿ
ಗೊಲಿದು ಶಿವತತ್ವವನು ಬೋಧಿಸುತೇ ॥೪೨॥

ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಶೋಭಿಸುವ ಶಿಷ್ಯರ । ನೆಲ್ಲನೆರಪುತ ದೀಕ್ಷೆಯೆಸಗುತ । ಸಲ್ಲಲಿತ ಲಿಂಗಾಂಗದನುಭವವೀತೆರನೊಳೆಂದೂ ॥ ಸೊಲ್ಲಿಸುತಪರವಾದಿವರ್ಗದ । ಹಲ್ಲು ಮುರಿಯುತ ಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರವ । ಬಲ್ಲಚರವರನಿಂತುಚರಿಸುತ್ತಿರ್ದನತಿಮುದದೀ ॥೪೩॥

ಇತ್ತಲಾಕರಿಬಸವದೇವನು । ದಾತ್ತಗುಣನಿಧಿಯನಿಸಿ ನಮಿಪರ । ಚಿತ್ತದನುವಂತಿಳಿದು ಪಾಲಿಸುತನುಭವಜ್ಞರಿಗೆ । ಉತ್ತಮದ ಶಿವಮತವ ಬೋಧಿಸಿ । ಮತ್ತಜನರಜ್ಞಾನಕಳೆಯುತ । ಬಿತ್ತಿದರು ಗುರುಧರ್ಮಬೀಜವನೆಲ್ಲೆಡೆಯೊಳಾಗಾ ॥೪೪॥

ರೋಗಗ್ರಸ್ತರಿಗೌಷಧವ ಕೊ । ಟ್ಟಾಗಳೇ ಸಂತಸವಗೈವರು । ಯೋಗಬಲದಿಂ ಯಂತ್ರಮಂತ್ರದ ಸಾಧನಗಳಿಂದೇ ॥ ಮೋಗೆನಿಪ ಭೂತಾದಿಬಾಧೆಯ । ನೀಗಿಸುತಲತ್ಯಂತಕರುಣಾ । ಸಾಗರಂ ತಾನೆನಿಸುತೊಪ್ಪಿದನಿಂತು ಸಂಭ್ರಮದೀ ॥೪೫॥

ಗುರುಚನ್ನಬಸವಾರ್ಯನೊಮ್ಮೆಯು । ಪರಮಶಿವಯೋಗದೊಡನಿರುವಂ । ಪರಿಪರಿಯ ಪರಿಕರವನೆರಪುತ ಲಿಂಗಪೂಜೆಯನು ॥ ವಿರಚಿಸುತ್ತಿಹನೊಮ್ಮೆತನ್ನಯ । ಚರಣಕೆರಗಿದ ಭಕ್ತಸಂಕುಲ । ಕ್ಕೊರೆವನುತ್ತಮಧರ್ಮಬೋಧೆಯನಭವಸನ್ನಿಭನೂ ॥೪೬॥

ಇಂತು ಶಿವಭಕ್ತರನು ಸಲಹುತ । ನಂತಮಹಿಮೆಯ ಜಗದಿತೋರುತ । ಕಂತುಕಾಲರ ಗೆಲ್ದನಿರುಪಮ ಶಾಂತಶಿವಯೋಗೀ ॥ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲದೆ ಸಕಲಜಂಗಮ ।

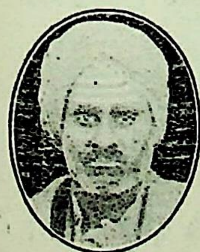
ಸಂತತಿಯನೊಡಗೂಡಿಪರತರ । ಸಂತಸದೊಳೊಪ್ಪಿಹರು ಗೆಜ್ಜಿಯಭಾವಿಮಠದೊಳಗೇ ॥೪೭॥

ಮಹಾಸ್ರಗ್ಧರಾವೃತ್ತ. ಶಿವೆ ಕಾತ್ಯಾಯನಿದೇವಿ ಸರ್ವಮಂಗಳೆ ಸದಾ ಸೌಭಾಗ್ಯಸಂವರ್ಧಿನೀ । ಶಿವಲೀಲಾಶ್ರಯಮೂಲೆ ಭಕ್ತವತ್ಸಲೆ ಮಹಾಸಂಕಷ್ಟಸಂಹಾರಿಣೀ ॥ ಭುವಿಭೃದ್ವಂಶಜೆ ಶೀಲೆ ಜ್ಞಾನಮಂದಿರೆಯುಮೇ ಬೀಜಾಕ್ಷರೀರೂಪಿಣೀ । ತವಕಂ ಬೀರುತೆ ಭ್ರಮರಾಂಬೆ ಪಾಲಿಸೊಲವಿಂ ಶ್ರೀಶೈಲಪೀಠಾಧಿಪೇ ॥೪೮॥

ಇದುವೆ ಶ್ರೀಗುರು ಚನ್ನಬಸವನ । ಸದಮಲದ ಚಾರಿತ್ರ್ಯವತಿಶಯ । ಮುದದಿಪೇಳ್ದಂ ರಾಚವೀಟಿಯ ಶಾಂತವೀರಾಖ್ಯಂ ॥ ಪದುಳದಿಂ ಕೇಳ್ವವರ ಬಯಕೆಯ । ನೊದವಿಸುವನಾಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ । ಸದಯಮಾನಸದಿಂದಲಿಲ್ಲಿಗೆ ಪತ್ತುಸಂಧಿಗಳೂ ॥೪೯॥

ಇಂತು ದಶಮಾಧ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ಮಂಗಲಂ.

ಅಥ ಏಕಾದಶಾಧ್ಯಾಯ ಪ್ರಾರಂಭಃ

ಸೂಚನೆ:- ಶಿವನಿರೂಪದತೆರದಿ ಶೋಭಿಸ । ಶಿವಲಿಂಗರೂಪೆನಿಸಿಗೋಪಿಯೊ। ಳವಿರತಂ ಮಹಿಮೆಗಳತೋರುವ ಚನ್ನಯತಿವರನೂ ॥

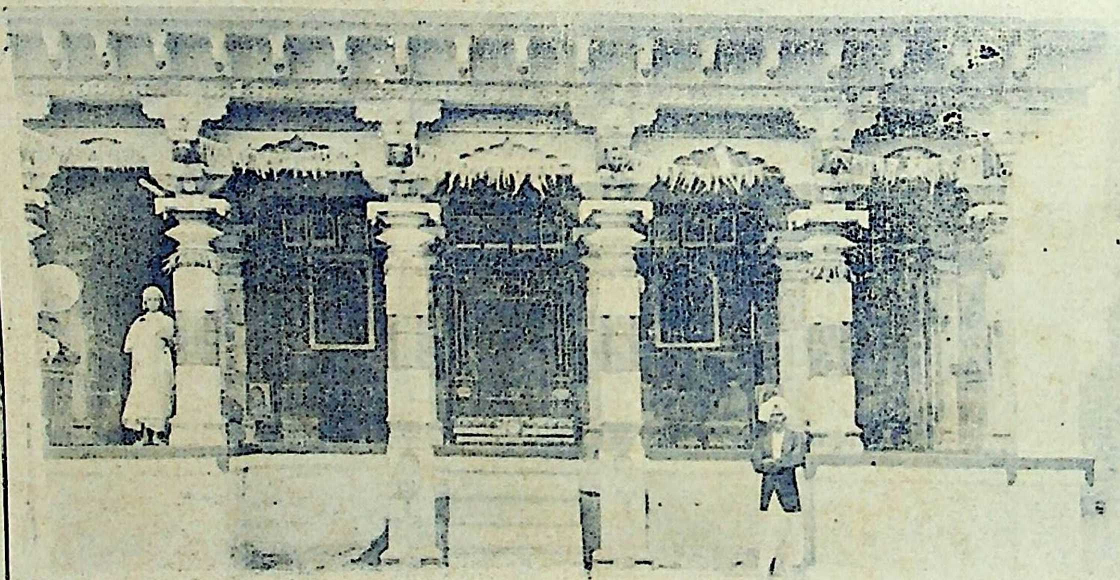
ದೇವನದಿಯಂ ಬಾಲಚಂದ್ರನ । ನಾವಗಂಮುಕು
ಟದೊಳುತಳೆದಿಹ । ಕಾಮನಂಗವದಹಿಸಿಭಸಿತವಕಾಯು
ದೊಳಗಾಂತಾ ॥ ಪಾವಕಾಕ್ಷನು ಶಂಭುಶಂಕರ । ತೀವಿ
ದುತ್ಸವದಿಂದಲೆನ್ನಗೆ । ದೇವಶ್ರೀಗಿರಿಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನೀ
ಗೆ ಮಂಗಲವಾ ॥೧॥

ರಾಮಚಂದ್ರನು ತನಗೆಲಭಿಸಿದ । ಭೀಮತರಪಾ
ತಕವಕಳೆಯಲು । ಸೋಮಧರಸಂಸ್ಥಾಪಿಸಿದನೀಯನ್ನ
ತಗುಂಡದೊಳು ॥ ರಾಮಲಿಂಗನ ಪೆಸರುಬಂದುದು ।
ಭೂಮಿಯೊಳಗೀನೆಲೆಯೆಪರತರ । ನೇಮದಿಂದಲಿ ಶಿವನ
ಕೃಪೆಯಂಪಡೆವುದನವರತಾ ॥೨॥

ಗುರುಚನ್ನಬಸವಾರ್ಯನನುದಿನ । ಪರಮಲಿಂಗ
ವ ಪೂಜಿಸುತಲಾ । ಚರಣತೀರ್ಥವಸಲಿಸಿನೀಡಿದ ಸಕಲ
ಪಾಕವನೂ ॥ ಹರಮಂತ್ರಮುಚ್ಚರಿಸಿ ಪಾವನ । ತರಮೆ
ನಿಸಿ ಸವಿಯುತ್ತ ಶರಣರ । ಸರಸವಚನಗಳೋದುತಂ
ಭಕ್ತರಿಗೆ ತಿಳುಪುತ್ತ ॥೩॥

ಅರ್ಚನೆಯು ಅರ್ಪಣವು ಅನುಭವ । ನಿಚ್ಚಲುಂ
ತಪ್ಪದಲೆಮಾಡುತ । ಸ್ವಚ್ಛಮನಸಿನೊಳೊಲಿದು ಶಂಕರ
ಭಕ್ತಿಯನು ಜಗಕೆ ॥ ಪೊಚ್ಚಪೊಸತೆನೆ ಬೋಧಿಸುತಜನ ।
ರಿಚ್ಛೆಯ ನಡಿಸುತ್ತೆ ಮಹಿಮೆಯಿ । ನಚ್ಚರಿಯ ಗೊಳಿಸು
ತ್ತ ಶೋಭಿಸುತಿಪ್ಪ ಸಮಯದೊಳೆ ॥೪॥

ಆಮಹಾ ಗೊಬ್ಬೂರೊಳೊಪ್ಪುವ । ಸ್ವಾಮಿಬೂ
ದಿಯಬಸವದೇವನ । ಶ್ರೀಮಹಿತ ಚಾರಿತ್ರ್ಯಮೆಂತೆನಲ
ವನುಸುರದುರ್ಗಾ ॥ ಗ್ರಾಮದೊಳಗವತರಿಸಿ ಭಕ್ತಿಯ ।

ಗೆಜ್ಜೀಭಾವಿ ಸೀಮೆಯಲ್ಲಿರುವ ಶ್ರೀಚನ್ನಬಸವಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸಮಾಧಿಯು- ಮತ್ತು ಶಿಲಾಮಂಟಪವು.

ನೇಮದಿಂದನವರತ ಚರಿಸುತ । ರಾಮಣೀಯಕ ಮಹಿ
ಮೆತೋರಿಹರವನು ತಿಳುಪುವಡೆ ॥೫॥

ವರಪುರಾಣದವೊಳ್ಕೆಯುಹುದದ । ನೊರೆವಸವು
ಯುವುದಿಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿಯು । ಶರಿರವಂ ಸುರದುರ್ಗದೆಡೆ
ಯೊಳಗಡಗಿಸುತೆ ಮತ್ತೆ ॥ ಹರುಷದಿಂ ಗೊಬ್ಬೂರುಭ
ಕ್ತರ । ಪರಿಮುಖದಿ ಕಾಣಿಸುತಲಲ್ಲಿಯು । ಪರಮಗೋ
ಪಿಯಗೈಸಿ ಸೇರಿದರಿಂತು ಮಹಿಮೆಯೊಳೂ ॥೬॥

ಬೂದಿಬಸವೇಶ್ವರನು ಈಪರಿ । ಸಾದರದಿ ಪರಿಪೂ
ಜ್ಯನೆನಿಸುತ । ಮೇದಿನಿಯೊಳತ್ಯಂತಕೀರ್ತಿಯಕಾಯದಿಂ
ದಿಹನೂ ॥ ಆದಯಾನಿಧಿಯುಮಳಕರದೊಳ । ಗೈದೆಜನಿ
ಸಿಹನಭವಭಕ್ತಿಯು । ಸಾಧುಗುಣಸಂಪನ್ನ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ
ಯ ದೇಶಿಗನೂ ॥೭॥

ಇವರು ಗುರುಬೋಧೆಯನು ಬಯಸುತ । ತವ
ಕದಿಂ ಶ್ರೀಚನ್ನಬಸವನ । ಪ್ರವಿಮಳದ ಪದಗಳನು ಕಂ
ಡತಿಭಕ್ತಿಯಿಂ ನಮಿಸೀ । ಭವಹರನೆ ನೀವೆನಗೆ ಪ್ರೇಮ
ದಿ । ಶಿವಮಂತ್ರವರುಪುತ್ತ ಪಾತಕ । ನಿವಹವಂ ತಳೆ
ದೀಗ ಪಾಲಿಸಬೇಕು ತಳುವದಲೇ ॥೮॥

ಎಂದು ಬಿನ್ನಯಿಸಲ್ಕೆ ಗುರುವರ । ನಂದು ಕಾರು
ಣ್ಯವನು ಬೀರುತ । ಚಂದದಿಂ ಶಿವಮನುವ ಬೋಧಿಸಿ
ಸಕಲಮರ್ಮವನೂ ॥ ಸಂದೆಗವು ಜನಿಸದೊಲೆ ತಿಳು
ಪುತ । ಮುಂದೆ ನೀನಿದರಿಂದ ಘನತೆಯ । ಪೊಂದಿಸುಖಿ
ಸುವಿ ಸಕಲಸಂಪದಸಿದ್ಧಿಸುಗು ಧಿಟದೀ ॥೯॥

ಇಂತು ಕರುಣಿಸಲದನು ಕೇಳ್ದತಿ । ಸಂತಸದಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗನೆರಗುತ । ನಂತವಿಧದಿಂ ನುತಿಸಿ ಭಕ್ತಿಯೊಳಾಗ ನಮಿಸುತ್ತೇ ॥ ಭ್ರಾಂತಿಮಯದಜ್ಞಾನಕಳೆದುನಿ । ತಾಂತಮೆನ್ನೊಳಗಿರ್ದ ಪರತರ । ಕಾಂತಿಮಯಲಿಂಗದವಿಚಾರವ ತೋರ್ದಗುರುದೇವಾ ॥೧೦॥

ನೀನೆ ಜಗದಾಧಾರ ಶಂಕರ । ನೀನೆ ಪರಕಾರುಣ್ಯ ಸಾಗರ । ನೀನೆ ದೇವರದೇವ ನಘವನದಾವ ಜಿತ ಕಾವಾ ॥ ನೀನೆಶರಣಾಗತರಪಾಲಿಪ । ಜ್ಞಾನನಿಧಿನಿನ್ನಡಿಯ ನಂಬಿದ । ಮಾನವನೆ ಪರಿಪೂಜ್ಯನೆನಿಸುವನೀಧರಿತ್ರಿಯೊಳೂ ॥೧೧॥

ಎಂದುಪಲವಂದದಲಿನುತಿಸುತ । ಲಂದು ಲಿಂಗಾಂಗದಬೆಡಂಗನು । ಛಂದದಿಂ ತಿಳಿದಾಗಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯತೀಶ್ವರನೂ ॥ ಬಂದುತಮ್ಮಯ ಮಠದೊಳನುದಿನ । ಮಿಂದುಧರನಂ ಪೂಜಿಸುತಗಣ । ವೃಂದದಿಂಗಿತವರಿತು ದಾಸೋಹವನು ಮಾಡುತ್ತೆ ॥೧೨॥

ಚರಣಕೆರಗಿದಭಕ್ತವರ್ಗದ । ಪರಿಪರಿಯ ಕಷ್ಟಗಳಕಳೆಯುತ । ಹರುಷದಿಂ ಶ್ರೀಬೂದಿಬಸವನ ಯಾತ್ರೆಯನುಗಯ್ದೂ ॥ ಅರಸುಜನರೆದುರಿನೊಳೆ ತೇರನು । ಕರದಿ ಸಂಜ್ಞೆಯಮಾಡಿ ನಡೆಸಿದ । ನೆರೆದಜನರದನೋಡಿ ಸೋಜಿಗವೆಂದು ಬಣ್ಣಿಸಲೂ ॥೧೩॥

ಮಣಿಪುರದೊಳಾದೇಶಿಗೇಂದ್ರನು । ಮಣಿಯರಂ ಮಹಿಮೆಗಳ ನಡೆಸುತ । ಗಣಿಸಲಸದಳವೆನಿಪಭೂತಗ್ರಸ್ತರಂ ನೋಡೀ ॥ ಕ್ಷಣದೊಳಗೆ ಬಿಡಿಸುತ್ತ ಶಾಂತಿಯ ।

ನನುಗೊಳಿಸಿ ಪರಿಪಾಲಿಸುತ್ತಿರೆ। ಜನರು ಭಕ್ತಿಯೊಳಾ
ತನಂಘ್ರಿಗೆನಮಿಸಿ ನುತಿಸುವರೂ ॥೧೫॥

ಇತ್ತಲಾ ಕಿಂಕಿಣಿಯಕೂಪದಿ । ನಿತ್ಯದಂತೆಯೆ ಚ
ನ್ನಬಸವನು । ಮೃತ್ಯುಹರನಂಪೂಜಿಸುತೆ ತನ್ನೊಳಗೆತಾಂ
ತಿಳಿದೂ ॥ ಪೊತ್ತುಬಂದಿಹಜಡಶರೀರವ। ಮತ್ತೆನಿತುದಿನ
ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡಿರ । ಲುತ್ತಮದಫಲವಿಲ್ಲ ಶಿವಸುಖ
ಪೊಂದುವಡೆ ಘನವೂ ॥೧೫॥

ಎಂದದನೆ ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಕುಷ್ಟಿಗಿ । ಯಿಂದ ಚರಕು
ಲಪತಿಯುಮತ್ತೆಯು । ಸುಂದರನು ಕರಿಬಸವಯೋಗಿ
ಯ ಕರೆಸಿಕೊಂಡಾಗಾ ॥ ಮುಂದೆ ನಡೆಯುವ ಮಾರ್ಗ
ದನುವಂ । ಛಂದದಿಂತಿಳುಪುತ್ತ ಸೇವಕ । ವೃಂದದೊಡ
ನಿನ್ನೊರ್ಮೆ ಭಕ್ತರಕಂಡು ಬರಲೆಳಸೀ ॥೧೬॥

ಮೂರುಜನರೊಂದೊಂದು ಅಶ್ವಗ । ಳೇರುತಂ
ಕಂಟಲೆಯವೃಷಭಗ । ಳಾರವದ ಪೇರ್ಗಹಳೆ ಗಿಡಿಬಿಡಿ
ಮುಖ್ಯವಾದ್ಯಗಳಾ ॥ ಓರಣಿಸಿಕೊಂಡಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ । ದಾರಿ
ಯೊಳಗಿಹ ಭಕ್ತವರ್ಗಕ । ಪಾರಕೃಪೆಯಿಂದಿಷ್ಟಫಲಗಳ
ನೀವುತಂ ಮುದದೀ ॥೧೭॥

ಸುರಪುರಕೆ ಬಂದಲ್ಲಿಕೆಲದಿನ । ಮಿರುತೆ ಶಳ್ಳಿಗೆ
ಯಿಂದ ಶಾಲ್ಮಲಿ । ಪುರಕೆನಡೆತರಲಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ಭಕ್ತರೈತಂ
ದೂ ॥ ಚರಣಕವನತರಾಗಲೆಲ್ಲರಿ । ಗೊರೆವರುದುವೇ
ಕಡೆಯದರ್ಶನ । ಮರೆಯಬೇಡಿರಿ ನಿಚ್ಚಶಿವನುಡಿಪರಿಸ
ಬೇಕೆನುತೇ ॥೧೮॥

ಆಗಳಾಕಿಂಕಿಣಿಯಕೂಪಕೆ । ರಾಗದಿಂ ಪರಿವಾರ ಸಹಿತಂ । ಯೋಗಿವರನೈದಿಂತು ಕರಿಬಸವಾದಿಶಿಷ್ಯರನೂ ॥ ಬೇಗದಿಂ ಕರತಂದುಬೆಸಸಿದ । ರೀಗಗಣತೃಪ್ತಿಯನುಮಾಡಲು । ಭೋಗದ್ರವ್ಯವನೆಲ್ಲಸಿದ್ಧತೆಗಯ್ಯುಬೇಕೆಂದೂ ॥೧೯॥

ಗುರುನಿರೂಪಣೆಯಂತೆ ತ್ವರಿತದಿ । ಪರಿಪರಿಯ ಪಕ್ವಾನ್ನರಾಶಿಯ । ವಿರಚಿಸುತಲಲ್ಲಲ್ಲ ವಿನಿಯೋಗಕ್ಕೆ ಭಕ್ತರನೂ ॥ ತರತರಂಗೊಳಿಸುತ್ತೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ । ಚರಸಮೂಹವ ಕರೆಸಲಾಗಳೆ । ಹರುಷದಿಂದಾಪ್ರಾಂತದೊಳಗಿಹ ಜಂಗಮಾವಳಿಯೂ ॥೨೦॥

ಬಂದು ಶುಚಿಯಾಗುತ್ತಲೆಲ್ಲರು । ಛಂದದಿಂ ಸಾಲ್ಗೊಂಡುಕುಳಿತಿರ । ಲಂದುಗಣವರರಿಚ್ಛೆಯೇನಿಹುದದನೆ ಯಡೆಮಾಡೀ ॥ ಮುಂದೆನಿಂದಾಸ್ವಾಮಿಗಳು ಗಣ । ವೃಂದದುದರಂತುಂಬಿ ಸಾಕೆನೆ । ಮಂದಹಾಸದಿ ನೀಡುತಿರ್ದರು ಕೊಳ್ಳಿರೆಂದೆನುತೆ ॥೨೧॥

ಜಂಗಮಾವಳಿಯುಂಡುದಣಿದುದು । ಮಂಗಳಾತ್ಮಕಚನ್ನಬಸವನು । ಪಿಂಗದೆಲ್ಲಾ ಗಣಸಮೂಹಕೆ ದಕ್ಷಿಣವ ಕೊಡಿಸೀ ॥ ಅಂಗಮಂ ಲಿಂಗದೊಳಗಡಗಿಸಿ । ಭಂಗವಿರಹಿತ ಸುಖದಸುಗ್ಗಿಯ । ಸಂಗದೊಡನಿರಲೆಳಿಸಿ ಗುರುವರನಾಗ ಸಂಭ್ರಮದೀ ॥೨೨॥

ಸ್ನಾನವನು ವಿರಚಿಸುತ ಪರತರ । ಜ್ಞಾನನಿಧಿಶಿವಪೂಜೆಗೃಹದೊಳ । ನೂನಭಕ್ತಿಯನಾಂತು ಪೊಗುತಂ

ಗರ್ದುಗೆಯುಮೇಲೆ ॥ ಸಾನುರಾಗದಿಕುಳಿತು ಭರ್ಗನ । ಧ್ಯಾನಿಸುತಲುಪಕರಣಮೆಲ್ಲವ । ತಾಣವರಿದಲ್ಲಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಳಿಸುತ್ತೆ ದೃಢಮನದೀ ॥೨೩॥

ಗುರುವಿನಡಿಗಳಭಜಿಸಿ ಲಿಂಗಕೆ । ವಿರಚಿಸುತೆಸ್ನಾನವನು ಭಸಿತವ । ಪರಮರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳನಂಗದಿ ಧರಿಸಿಕೊಂಡಾಗಾ ॥ ಭರದಿ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮನ್ಯಾಸವ । ವರನಿಗಮವಿಧಿಯಂತಿರೆಸಗುತ । ಹರುಷದಿಂ ಶ್ರೀರುದ್ರನಮಕಂ ಚಮಕಸಹವಾಗೀ ॥೨೪॥

ಪುರುಷಸೂಕ್ತದಿ ಲಿಂಗದೇವಗೆ । ಪರಿಮಳಿಪನುಂತ್ರಾಂಬುವೆರೆಯುತ । ಹರುಷದಿಂಗಂಧಾಕ್ಷತಂಮುಹಬಿಲ್ವಬನ್ನಿಗಳಾ ॥ ಕರವೀರ ಸುರಹೊನ್ನೆಪಾಟಲಿ । ಇರವಂತಿಶೇವಂತಿ ಬಕುಲವು । ಪರಿಪರಿಯ ಪುಷ್ಪಗಳ ಧರಿಸುತೆಸಿಂಗರಂಗೊಳಿಸೀ ॥೨೫॥

ಮುಗಮುಗಿಪ ಧೂಪವಸಮರ್ಪಿಸಿ । ಪೊಗರೊಗುವದೀಪಗಳ ಕರ್ಪುರ । ವಗಣಿತದ ನೀರಾಜನಂಗಳನೆತ್ತಿ ಸೊಗಸುಪಾಡುತ್ತೇ ॥ ಬಗೆಯೊಳತ್ಯಾನಂದವಹಿಸುತ । ಸೊಗಸುತಿಹನಾಸಾಗ್ರನೋಟದಿ । ಬಗೆಬಗೆಯ ಪದ್ಯಗಳಪಠಿಸುತನುತಿಸತೊಡಗಿದರೂ ॥೨೬॥

ಗಿಳಿಯದೇರಮನಡರ್ದುಕಬ್ಬಿನ । ಚಲುವಕೋದಂಡಕ್ಕೆ ತುಂಬಿಯು । ಕುಳದಪೆದೆಯಂ ತೊಡಚುತ್ತೈಸರಲಿಂದಲೆಸೆಯುತ್ತೇ ॥ ಸಲೆಭುಜನಚಪ್ಪರಿಪಮುದನನ। ನಳಿಕನಯನದಿ ನೋಡುತೊಂದೇ । ಘಳಿಗೆಯೊಳು ದಹಿಸಿರ್ದಪರತರದೇವ ಜಯಜಯತೂ ॥೨೭॥

ಮರಣಭಯದಿಂ ಮುನಿಕುಮಾರನು । ಪರಮಶಿವಲಿಂಗವನು ಪೂಜಿಸು । ತಿರುವಸಮಯದೊಳಂತಕಂ ಪಾಶವನು ಬೀರಲ್ಕೆ ॥ ಭರದಿ ಲಿಂಗವನಪ್ಪಿದಣುಗನ । ಪೊರೆದು ಮದಿಸಿದ ದಂಡಧಾರಿಯು । ಸುರುಪಿ ಭಕ್ತೋದ್ಧಾರಿಯನಿಸಿದ ದೇವಜಯಜಯತೂ ॥೨೮॥

ತಾರಕಾಕ್ಷನು ಕಮಲನಯನನು । ವೀರವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿಯೆಂಬುವ । ಮೂರುಜನರಕ್ಕಸರು ಮಾರ್ಮಲೆತಾಗಸದೊಳಿರಲೂ ॥ ಶೌರಿಯುಂ ಮಾರ್ಗಣಮುನೆಸಗಿ ಗ । ಭೀರಜ್ವಲನಾಕ್ಷಿಯೊಳೆ ದನುಜರ । ಪೌರಸಹಿತಂ ದಹಿಸಿದನುಪಮ ದೇವಜಯಜಯತೂ ॥೨೯॥

ಮಾಯೆಗಾಶ್ರಯವೆನಿಸುತಾದಿಯು । ಮಾಯೆಯಿಂ ಬೆಳಗುತ್ತ ಜಡವಹ । ಮಾಯೆಯನು ಪೊರ್ದದಲೆ ಮಾಯಾಸೂತ್ರದಿಂ ಜಗದೀ ॥ ಮಾಯೆಯನುಮುಂದಿಟ್ಟು ಭೌತಿಕ । ಕಾಯಯುತರಿಗೆ ಕಾಣದಿರುತಿಹ । ಮಾಯೆವಿರಹಿತಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನದೇವಜಯಜಯತೂ॥೩೦

ಸರ್ವಜ್ಞ ಸರ್ವಗತಶರ್ವನೆ । ಸರ್ವಜಗದಾಧಾರಮೂರ್ತಿಯೆ । ಸರ್ವದಾ ನಿನ್ನಮಲಚರಣವನಂಬಿನೆನೆಯುವರಾ ॥ ಸರ್ವಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ದಹಿಸುತ । ಸರ್ವತೋಮುಖದಿಂದಪಾಲಿಪ। ಸರ್ವಮಂಗಳೆಯಾಣ್ಮನನುಪಮ ದೇವಜಯಜಯತೂ ॥೩೧॥

ಇಂತುಶಿವನಂ ಭಜಿಸುತಂಮನ । ದಂತರಾಳದೊಳಾವಸಂಶಯ । ಮಂತಳೆಯದೊರಹೊಳಗೆ ಸಿವಮಯ

ನಾಗಿ ನಿಶ್ಚಲದೀ । ಭ್ರಾಂತಿಯಿಲ್ಲದೆಪೂರ್ಣಸುಖವನು । ಶಾಂತಿಯಿಂ ಪೊಂದಲ್ಕೆಹವಣಿಸು । ತಂತೆಶಿವಶಿವಪಾರ್ವತೀ ಪತೆಜಯತುಜಯತೆಂದು ॥೩೨॥

ಕ್ಷೀರದೊಳುಕ್ಷೀರವದು ಬೆರದೊಲು । ನೀರೊಳಗೆ ನೀರಡಿಗಿದೊಲುಘನ । ಸಾಗಮುನಲನಸಂಗದಿಂತೊಳಗುತ್ತಲಡಗುವ್ವೊಲೂ ॥ ಭೂರಿಗುಣಮಣಿ ಚನ್ನಬಸವನು । ಶ್ರೀರಮಾಕರಲಿಂಗದೊಳ್ಸವಿ । ಚಾರ ಮುಖದಿಂದಡಗಿಮೆರೆದನು ಶಿವನಸಭೆಯೊಳಗೇ ॥೩೩॥

ಸ್ಥೂಲತನುವಂ ಪೂಜಿಸುತಗಣ । ಜಾಲಮಾಗಳೆ ಶಿವಸಮಾಧಿಯ । ನಾಲಲಿತ ಮನೆರಚಿಸಿ ದೇಹವ ಗೋಪಿಯೊಳಿರಿಸಿ ॥ ಶೀಲಯುತಕರಿಬಸವದೇವನು । ಮಾಲಸ್ಯಮಿಲ್ಲದಲೆ ಚರರಿಗೆ । ಲೀಲೆಯಿಂ ತೃಪ್ತಿಯನು ಗಯ್ಯುತ ಸುಖದೊಳೊಪ್ಪಿಹನೂ ॥೩೪॥

ಚನ್ನಬಸವಂ ಗೋಪಿಯೊಳಗಿರ । ಲಿನ್ನುವುಂಮುಹಿಮೆಗಳುನಡದಿವೆ । ರನ್ನವಸಿರೊಳಗಿವರಸಮವಿಲ್ಲೆನಿಪಭಕ್ತಿಯೊಳೂ ॥ ಭಿನ್ನವಿಲ್ಲದೆನಂಬಿನುತಿಸುವ । ಗುನ್ನತದ ಸಂಪದವು ಲಭಿವುದು । ನನ್ನಿಯಿದುಸಟೆಯಾಗದೆಂದಿಗು ಶಿವನಕೃಪೆಯಿಂದೆ ॥೩೫॥

ವರಪುರಾಣದೊಳೊಂದುಸಂಧಿಯ । ಸರಸಮುಹಿಮೆಯೊಳೊಂದನಿದರೊಳು । ಮೆರೆವಪದ್ಯದೊಳೊಂದುಪದ್ಯವಕೇಳ್ದಮಾನವನಾ ॥ ಸಿರಿಯುಸುಖಸಂತಾನಮಾಯುವು । ಪರಿಪರಿಯುಸಂಪದವು ಪೆರ್ಚುತ ।. ಧರೆಯೊಳುತ್ತಮವೆನಿಪಕೀರ್ತಿಯನಾಂತು ಬಾಳುವರೂ ॥೩೬॥

ಆವಗ್ರಾಮದೊಳಾವವೀಥಿಯೊ । ಳಾವಮನೆಂ ೊ ಳಗಾವಮನುಜನು । ಸಾವಧಾನದಭಕ್ತಿಯಿಂದೀಚರಿತೆ ಪೂಜಿಸುತೆ ॥ ತೀವಿದುತ್ಸವದಿಂದ ಪಠಿಸುತ । ಭಾವಶುದ್ಧದಿಬರೆಯುತೋದುತ । ಲಾವನೊಪ್ಪುವನವನಮನಸಿನಬಯಕೆ ಸಿದ್ಧಿಪುದೂ ॥೩೭॥

ಕೊರಡು ಕೊನರಲಿಬರಡುಹಯನವ । ನಿರುತಗರೆಯಲಿ ಸುತರಬಯಸುವ । ತರುಣಿಯುರಮನದಂತೆಮಕ್ಕಳು ಜನಿಸಲೀಜನರಾ ॥ ಪರಿಪರಿಯ ಬಯಕೆಗಳು ಸಿದ್ಧಿಸ । ಲರಸರೊಲುಮೆಯು ದೇವರನುಪಮ । ಕರುಣಮಿರಲೀಚರಿತೆಯೋದುವಕೇಳ್ವಮನುಜರಿಗೆ ॥೩೮॥

ಭುವಿಜಲಾನಲಮರುತನಾಗಸ । ಕುವಲಯಾಪ್ತಂ ರವಿಯುಮಾತ್ಮರು । ಮವಿರತಂ ಚ್ಯುತಿಯಿಲ್ಲದೊಪ್ಪುವ ತೆರದೊಲೀಚರಿತೆ ॥ ಪ್ರವಿಮಲತೆಯಿಂ ಮೆರೆಯಲೆಂದಾ। ಶಿವನತನುವಂ ನೆನೆಯುತೀಸುಹ । ಕವಿತೆಯನು ಸಂಪೂರ್ಣಗಯ್ವೆನು ಗುರುಕೃಪಾಬಲದೀ ॥೩೯॥

ಇದರೊಳುಂ ಛಂದಸಿನದೋಷವು । ಪುದಿದಿರಲು ಮದನೆಲ್ಲತಿದುರ್ಗತ । ಬುಧರು ಶುದ್ಧತೆಗಯ್ವುದೀಕೃತಿಪೂರ್ಣದಯದಿಂದೆ ॥ ಸದಯಗುರುಚರಿತೆಯನು ವಿರಚಿಪ। ಮುದವಪೆರ್ಚಿರೆ ರಚಿಸಿದೆನುನಾಂ । ನಿದನುಬಲ್ಲನಿತಖಿಳಸಜ್ಜನರೊಲಿದು ಲಾಲಿಪುದೂ ॥೪೦॥

ಪದಿನೆಂಟುನೂರಿಂದಮೇಲಿಂ । ದೊದವಿದೈವತ್ತ್ರೈದುಶಕದೋ । ಳ್ವಿದಿತಶ್ರೀಮುಖದಬ್ದ ಫಾಲ್ಗುಣಕಷ್ಣಷ

ಷ್ಮಿಯೊಳು ॥ ಬುಧವಾರದನುರಾಧತಾರೆಯು । ಶುದಿನ ದೊಳ್ಗುರುಚರಿತೆಸಂತಸ । ಮೊದಗೆಮಂಗಲವಾಗಿಬೆಳೆ ದುದು ಗುರುಕೃಪೆಯೊಳಿಂತೂ ॥೪೧॥

ಕಪಿ,ರಾ. ವೃ, ಸುಮನಸವಂದಿತ ಪಾದಪಯೋರುಹೆ ದುರ್ಭ ದೂರೆ ಮನೋನ್ಮನಿಯೆ । ವಿಮಲೆ ವಿಭಾಕರತೇಜವಿರಾ ಜಿತೆ ಕೋಮಲಶಾಮಲದೇಹಯುತೇ । ಯುಮಿಕುಲ ಮಾನಸಮಂದಿರೆ ಶಾಂಕರಿಪಾತಕಹಾರಿಣಿ ಪಾರ್ವತಿಯೆ । ಭ್ರಮರಾಂಬೆಯೆ ನಿಜಪಾದಕೆನಮಿಸೀ ಮಂಗಲಗೈನೆ ನೀಕೃತಿಯಾ ॥೪೨॥

ಇದುವೆಶ್ರೀಗುರುಚನ್ನಬಸವನ । ಸದಮಲದಚಾ ರಿತ್ರ್ಯವತಿಶಯು । ಮುದದಿಪೇಳ್ದಂ ರಾಚವೀಟಿಯುಶಾಂತ ವೀರಾಖ್ಯಂ ॥ ಪದುಳದಿಂಕೇಳ್ವವರ ಬಯಕೆಯು ನೊ ದವಿಸುವನಾ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ । ಸದಯುಮಾನಸದಿಂದ ಲಿಲ್ಲಿಗೆ ಪನ್ನೊಂದನೆಯುಸಂಧೀ ॥೪೩॥

ಇತಿ ಶ್ರೀಗುರು ಚನ್ನಬಸವ ಪುರಾಣವುಹನ್ನೊಂದುಸಂಧಿ
(೫೦೨) ಪದ್ಯಗಳಿಂದ ಮಂಗಲವಾಗಿಬೆಳೆದುದು.

ಓಂ ಶ್ರೀಶೈಲನಿವಾಸೀ ಭ್ರಮರಾಂಬಾ
ಸಹಿತ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಾಯ
ನಮಃ

S. P. Y. 1000-16-1-4F.

ಗುರುಪರಂಪರೆಯ ಮಹಿಮೆ.

ಮಹಿಮರಾದ ಚನ್ನಬಸವಸ್ವಾಮಿಗಳು ಲಿಂಗೈಕ್ಯರಾದ ಮೇಲೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿರುವ ಕರಿಬಸವಸ್ವಾಮಿಗಳು ಶಿವಯೋಗಸಾಧನವನ್ನು ಬಲ್ಲವರಾಗಿ ಲಿಂಗಪೂಜಾನಿಷ್ಠರೆನಿಸಿ ಸ್ವಾಮಿಯ ಗದ್ದುಗೆಯನ್ನು ಗೆಜ್ಜಿಭಾವಿಯಲ್ಲಿ ಭವ್ಯತರವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಲಿಂಗೈಕ್ಯರಾದರು ಇವರ ಕರಕಮಲೋದ್ಭವರು ಶ್ರೀ ಚನ್ನಬಸವ ಸ್ವಾಮಿಗಳು, ಇವರು ಅಧಿಕಾರವನು ಪಡೆದು ಇಂದ್ರಿಯ ನಿಗ್ರಹದಿಂದಲೂ ವಿರತಿಯ ವೈಭವದಿಂದಲೂ, ಸದಾಚಾರಶೀಲಗಳಿಂದಲೂ, ಲೋಕಪೂಜ್ಯರೆನಿಸಿ ಗೆಜ್ಜಿಭಾವೀಮಠವನ್ನು ನಿಡಶಶಿಯ ಮಠವನ್ನು ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದೆ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಕಟ್ಟಿಸಿರುವರು, ಆಚಾರವಿಹೀನರನ್ನ ಸೇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ಒಬ್ಬರನಾಶ್ರೈಸಿ ಕಿಂಕರತೆಯಿಂದ ಯಾಚಿಸಲಿಲ್ಲ ಇವರ ಶಿವಪೂಜಾ ನಿಷ್ಠೆಯ ಪ್ರಕಾಶದಿಂದ ಅನೇಕ ಕಾರ್ಯಗಳು ಸುಖರೂಪದಿಂದ ಸಾಗುತ್ತಲಿದ್ದವು ದಾನ ಧರ್ಮ ಪರೋಪಕಾರ ಮಾಡುವವದರಲ್ಲೀಗ ಇವರ ಸಮಾನರೇ ಸಿಗುವದಿಲ್ಲ ಇವರನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೇ ಭೂತಗ್ರಸ್ತರು ಭೀತಿಯಿಂದ ನಡುಗುತ್ತ ನಮಿಸಿ ಹೋಗುತಿದ್ದರು ಎಷ್ಟೋ ಭೂತಗಳು ಬಿಟ್ಟು ಓಡಿಹೋದವು, ಒಮ್ಮೆ ಈ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಗಜೇಂದ್ರ ಗಡದಿಂದ ಕಾಲಕಾಲೇಶ್ವರ (ಕಳಕ ಮಲ್ಲೇಶ್ವರನ) ಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಿರಲು ಅಲ್ಲೊಬ್ಬ ಪಾಮರನು ಅಡಿಗೀ ಮಾಡುತ್ತ ಚುಟ್ಟಾ ಸೇದುತ್ತ ಕುಳಿತಿರುವದನ್ನು ಕಂಡು ತವಾ್ಮ ಶಿವಭಕ್ತನಾದ ನೀನು ಗಣತೃಪ್ತಿ, ದೇವರ ನೈವೇದ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಅನ್ನವನ್ನು ಮಡಿಯಿಂದಲೇ ಮಾಡಬೇಕು, ಹೀಗೆ ಅಪವಿತ್ರತೆಯಿಂದ ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಹೇಳಲವನು ಹೊಂಬತನದಿಂದ ಮಡಿಮಡಿಯೆಂದು ಮಡಿದು ಹೋಗುತ್ತಿರುವರೆಂದು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದನು, ತುಸುಹೊತ್ತಿನಲ್ಲವನು ತನ್ನ ಪಂಜೆಯನ್ನು ದೊಡ್ಡ ಗುಂಡಿನಮೇಲೆ ಒಣಗಾಕಿದ್ದನು, ಕೆಳಗೆ ನಿಂತು ಜಗ್ಗಲಾಗುಂಡು ಅವನಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಮಡಿದನು, ಅದನ್ನು ಕಂಡು ನೆರೆದವರೆಲ್ಲರು ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದ ಫಲವೆಂದು ನಾನಾವಿಧದಿಂದ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸಿದರು ಇತ್ಯಾದ್ಯನೇಕಗಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಕಂಡಿರುವವನ್ನೆ ಲಿಖಿಸುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಮತ್ತೊಂದು ಪುರಾಣವಾಗುತ್ತಿದೆ, ಅವನ್ನೆಲ್ಲ ಪದ್ಯರೂಪದಿಂದ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೆಲವರ ಅಭಿಮತವಿತ್ತು ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಂಗಲವಾದೀಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಲು ಬಾರದಂತಾಯಿತು ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ಪ್ರಕಾಶದ ಬಲದಿಂದ ಮುಂದಿನ ಚಾರಿತ್ರ್ಯ ವೊಂದನ್ನು ಬರೆಯ ಬಹುದು, ಈಮಹಾನು ಭಾವರಾದ ಶ್ರೀಗುರುಚನ್ನಬಸವ ಸ್ವಾಮಿಗಳು, ಶ|| ೧೮೩೭ ಯುವನಾಮ ಸಂವತ್ಸರ ಮಾ|| ಬ|| ೪|| ಉದಯದಲ್ಲಿ ಗೆಜ್ಜಿಭಾವೀ ಮಠದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗೈಕ್ಯರಾದರು, ಅದೇದಿವಸ ಜಾಗಟಕಲ್ಲ ಪ್ರಮುಖ ರಾಚಪ್ಪನವರಿಗೆ ದರ್ಶನಕೊಟ್ಟು

ಸಲವು ಕುಷ್ಟಿಗೆಗೆ ಹೋಗುವೆನೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದನಂತೆ ಇಂಥಾ ಪುಣ್ಯಮಯ ಶಿವಸ್ವರೂಪಿಗಳನು ನ್ನಗಲಿದುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಸಮಸ್ತ ವೀರಶೈವ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಂತ ವ್ಯಸನವಾಗಿದೆ. ಈ ವ್ಯಸನವನ್ನು ದೂರುಮಾಡಿ ಮುಂದಿರುವ ಮರಿಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾ, ಬುಧ್ಧಿ, ವಿಚಾರ, ಶಿವಪೂಜಾ ನಿಷ್ಠತೆ, ಪೂಜ್ಯತೆಯ ಯೋಗ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯ ಧರ್ಮಾಭಿವೃಧ್ಧಿಯ ಅಭಿಮಾನ, ಇತ್ಯಾದಿ ಗುಣಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಪ್ರಖ್ಯಾತಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಜಗನ್ನಿಯಾಮಕನಾದ ಶಂಕರನನ್ನು ಕುರಿತು ಅನನ್ಯ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವೆನು.

ಶುದ್ಧಾಶುದ್ಧ ಪತ್ರಿಕಾ.

ಪುಟ	ಪಂಕ್ತಿ	ಅಶುದ್ಧ	ಶುದ್ಧ
೧	೧೭	ಮರ್ಧ	ಧರ್ಮ
೨	೧೯	ಯಂ ‍ೃತಿ	ಕೃತಿಯಂ
೮	೫	ರಮಓಂಕಾರೇಶ್ವರ	ಪರಮಓಂಕಾರೇಶ್ವರ
೧೩	೧೧	ಪ್ರಭುತ್ರೆಮಗಿರೆ	ಪ್ರಭುತ್ತೆತಮಗಿರೆ
೧೯	೨೨	ಬಣಿಪ	ಬಣ್ಣಿಪ
೨೨	೩	ಜೇಧ್ಭವ	ಜೋದ್ಭವ
೩೩	೧೨	ಪೀತಮಂ	ಮಠಮಂ
೩೪	೩	ಕಷ್ಟಿ	ಕುಷ್ಟಿ
೩೭	೨೧	ಪರಿಮರ್ಗನು	ಪರಿಮರ್ಗ
೪೦	೧೦	ಪೂರ	ಪುರ
೪೧	೨	ಚತ	ಚುತ
೪೩	೧೨	ತವಳ	ತ್ಳವ
೪೧	೯	ಸೇನೆಯುನು	ಸೇವೆಯುನು
೫೫	೧೧	ಮಹಿಮೆಯುನುಪೊಡೆ	ಮಹಿಮೆನುತಿಪೊಡೆ
೫೭	೧೫	ಪ್ಪೆಳಲದಥ	ಪೇಳಲಸದಳ
೫೮	೩	ರಿಪಸುತ್ತೆ	ಪರಿಸುತ್ತೆ
೫೮	೨೨	ವಿನಯುದೊರಲು	ವಿನಯುದೋರಲು
೫೯	೧೧	ವ್ಯಾಪಾಸವನವ	ವ್ಯಾಪಾರವನು
೫೯	೧೫	ದೆರಕದಿರೆ	ದೊರಕದಿರೆ
೬೧	೭	ಮಹಂಸವ	ಮಂದಹಾಸವ
೬೧	೧೫	ಸಟ	ಸಟೆ

೬೨	೧೧	ಥನಕ	ಥಸಿಕ
೬೩	೧೪	ಘನದಂದರಿದತೆ	ಘನವರಿದ್ರತೆ
೬೫	೬	ಪ್ರೆಮ	ಪ್ರೇಮ
೬೪	೧೮	ಸೆಂಬು	ನಂಬು
೬೯	೧೯	ಚಲುನೂಸ್ಮೆತ್ರಿ	ಚಲುವಕೂಸಸ್ಮೆತ್ರಿ
೬೬	೨೧	ಕೆರಡಿ	ಕರಡಿ
೯೬	೧೬	ಯಾಸಡವ	ಯಾಸನವ
೬೯	೧೫	ವೆಚ್ಚುತ್ತ	ಮೆಚ್ಚುತ್ತ
೭೫	೫	ನಿಮಭಾವದಿಂ	ನಿರ್ಮಲಭಾವದಿಂ
೭೫	೨೧	ಕೆದವು	ಕದವು
೭೬	೯	ಗಡ್ಡ	ಗುಡ್ಡ
೭೬	೧೭	ಸೆಲಿ	ಸೆಲ
೭೮	೧೧	ಬಂಸವಿನಿಂ	ಬಂದನುವಿನಿಂ
೭೮	೧೫	ಭಸದೊಳು	ಭರದೊಳು
೭೯	೧೭	ಭಕ್ಷಾಪಾಸಾತ್ರೆ	ಭಿಕ್ಷಾಪಾತ್ರೆ
೮೦	೨೬	ವ್ರೊತಿಳಪೀದವೆ	ತಿಳಿಸಿಪ್ರೋದವೆ
೮೩	೯	ಕೆಳೆಯುತ್ತ	ಕಳೆಯುತ್ತ
೮೫	೪	ತಿರ್ದದವು	ತಿರ್ದವು
೮೫	೧೪	ದೇಶಿಗಂದೇಹದ	ದೇಶಿಗನದೇಹದ
೮೫	೨೦	ಕಿರುಕಿರುಳ	ಕಿರುಬೆರಳ
೮೭	೨೩	ನಿನದಿನ	ತನುದಿನ
೮೮	೮	ಗಾಮ	ಗ್ರಾಮ
೮೯	೧೮	ಸುಖ	ಸುಖವ
೯೧	೨	ಸಿದ್ಬಿಪವು	ಸಿದ್ಧಿಪವು
೯೧	೧೪	ಟ್ಟೆರಗದಯ್ಯಪ್ಪ	ಟ್ಟೆರಗಿದಮ್ಯುಪ್ಪ
೯೨	೧೫	ಲಲ್ಲಿರವ	ಲಲ್ಲಿರುವ
೯೨	೧೯	ಬಳಪ	ಬಳಗ
೯೭	೧	ಕೊಡುವಿ	ಕೊಡುವೀ
೪೭	೧೫	ಗುರುರು	ಗುರು
೧೦೪	೧೫	ಸುಮನೆ	ಸುಮ್ಮನೆ
[illegible]	[illegible]	ರಚ್ಛಿಯ	ರಚ್ಛೆಯ

ಸಮಾಪ್ತಂ

Printed at The
SHRI SHANKARANAND
PRINTING PRESS,
YADAGIRI.